

9 770353 734051

INTERVJU

Ve, kdo je kulturo ukradel kulturnikom

str. 34

Robert Simonišek

GOOOOOOL

O zanimivem in borbenem nogometu

str. 11-14

RADIO CELJE

90,6 95,1 95,9 100,3

NOVI TEDNIK

VSAK ČETRTEK

Zaupate nam že 69 let

novi tednik

Št. 33 / Leto 69 / Celje, 14. avgust 2014 / Cena 2,50 EUR

Polži. Preganjani, a tudi ljubljani!

Na njivah polže preganjajo na vse možne načine. Ljubijo jih tudi race, posebej gojene kot kulinarično dobroto pa sladokusci. Ne le polži, še drugi škodljivci – z muhastim vremenom na čelu – delajo preglavice čebelarjem, sadjarjem, zelenjadarjem. str. 2-3, 25-26

Foto: arhiv NT (SHERPA, GrupA, JP)

GOSPODARSTVO

Radeška papirnica o novih poslih str. 5

Mladi o poslu kot vzponih in padcih str. 31

LOKALNE VOLITVE

Na Celjskem po dveh sistemih str. 6

PODČETRTEK

Zapel je virštanjski klopotec str. 27

ŽALEC

Obnova središča uradno končana str. 10

CELJE

Zamenjava ob Šmartinskem jezeru str. 7

PO SLEDEH BRALCEV

Smeti kot sredstvo komunikacije str. 30

NA KOLESIH

Beg pred policisti ni dobra odločitev str. 45

Velenjski mornarji str. 32

ZA ZDRAVJE

Ko zboli telo, trpi tudi duša str. 44

UVODNIK

Zemlja je odplesala

Pred dnevi je v visoki starosti umrl pevec Nino Robić, prepoznaven po številnih zimzelenih melodijah, med katerimi so Življenje je vrtljak, Ura brez kazalcev in zagotovo tudi Zemlja pleše. In ob poslušanju pesmi, ki me je v rani mladosti pogosto spremljala iz radijskega sprejemnika Slavica ali s kakšne gramofonske plošče, miselní preskok na planet ne izostane.

Vremenske spremembe, o katerih smo tudi s komercialnim, ne vselej zgolj z ekotrajnostnim namenom v preteklosti precej govorili, se nam očitno dogajajo pred nosom, tukaj in zdaj. Zazrti v prihodnost in poznavalci fizike, raziskovalci ozvezdij ter še kdo, ki se pridružuje temu, da gre tale naš planet počasi k vragu, vedo povedati, da se Zemlja vrti vse počasneje. Če smo se včasih takšnim bolj in manj resnim znanstvenim napovedim o izginjanju letnih časov predvsem nasmičali, se danes vsaj smejemo ne preveč. Čeprav je resnici na ljubo za pomajkanje hormona serotonina, ki nas dela srečne, v tej sončni deželici Alp zagotovo krivo še marsikaj drugega kot sonce oziroma »nesonce«.

Je pa v vsem, kar se nam z vremenom letošnje poletje dogaja, menda tudi nekaj dobrega. Tisti bolj za hec ugotavljajo, da se nam bo Slovenem rodnost izredno povečala. V kisljih, deževnih, oblačnih, nekako lunarnih dneh, ko je temno in sivo tudi nad nami – ne zgolj med nami – naj bi menda na veliko iskali uteho med rjuhami. No, bomo pobarali celjsko porodnišnico, da nam bo prihodnje leto malce postregla s primerjalnimi podatki o rodnosti marca in aprila glede na leta prej. Da preverimo, takole čisto znanstveno, ali je bilo tole dokaj dolgo »nepoletje« vsaj za nekaj koristno. Davkoplačevalce pač potrebujemo. Vsaj s tem bi se zagotovo strinjali kar vsi koalicijski partnerji, ki v teh dneh čisto nič kisljih kumaric modrujejo o tem, kako bi »se šli reforme«, ne da bi karkoli spremenili. Morda pa se jim prikaže ... sonce.

In čisto zares bomo te vremenske spremembe občutili vsi po vrsti. Tako v aktualni temi pišemo, da čebelarji še ene slabe letine ne bodo preživeli, vinska trta je doživela pravcato kap, posledice vremena »občutijo« krompir in oljne buče, tudi solatnicam obilnejše poletne padavine niso prizanesle. Prav tako se nam ni treba bati, da bo zmanjkalo prostora za ozimnico; domačih jabolč bo bolj malo. Zdi se, da spremenljivo vreme letos godi predvsem koruzi in travam. In nič kaj hvaležni zelenjadarji ugotavljajo, da se dobro godi tudi polžem.

Čeprav si s polži na njivah ne moremo kaj dosti pomagati, je pa že prav, da pomislimo vsaj na 33 centov, ko kakšnega med njimi vržemo s svoje na sosedovo njivo. Kajti polži so tudi okusna specialiteta na krožniku (seveda posebej gojeni) ali pa prav dober posel. Niso pa žal dober posel pisanje knjig in likovno ter glasbeno ustvarjanje. Ampak umetniki so neka čudna bitja, takšna, ki jim je duhovnost veliko pomembnejša od tostranskega materialnega sveta. In zato bi družba toliko bolj morala poskrbeti zanje in njihovo eksistenco tukaj in zdaj, ker je skrb za kulturo hkrati tudi skrb za narodov danes in jutri. In tako se svoje likovno ustvarjalne Lize Lik, nekakšne ljubenske Alme Karlin, spominja njena hči. Prav zato, da bi vsaj malce spodbudili obstoj in razvoj slovenske knjige, v Bukvarni Novega tednika uvajamo novo rubriko Priporočamo branje avtorjev iz naše regije. Tokrat predstavljamo Roberta Simoniška. In še kar zajeten spisek »naših« avtorjev imamo, ki bodo spregovorili o raznoterih plasteh umetnosti, ki jo »dihajo in živijo.« Po njihovih knjigah boste lahko segali v knjigarnah in knjižnicah, v naši bukvarni pa prebirali odlomke iz njihove proze, poezije. Slovenska beseda namreč živi in bo živela ... tudi tako, da bomo kupovali in brali knjige, časopise, natisnjene v materinščini.

Sicer pa vam Poletja v Novem tedniku še ne bo zmanjkalo. Mi se vrtimo naprej. In vam dajemo v pokušino tudi velenjske mornarje, celjske karateiste, virštanski klopoteč in ... Da, zagrizli smo tudi v ozadje nedavnega nakupa Izletnika in poklepatali z direktorjem radeške papirnice – tovarne, ki je vstala s pogorišča. Je zagotovo eden redkih svetlih primerov, ko so po pokopu podjetja vzniknili nova delovna mesta in poslovne priložnosti. In iskanje dela preko oceanov in celin je ena dobrih plati globalizacije oziroma vse bolj skrčenega sveta.

BISERKA POVŠE
TAŠIČ

Manj pridelka in slabša kakovost

Izpad ponekod stoodstoten

Letošnje nestanovitno in mokro vreme se odraža tudi pri zdravstvenem stanju nekaterih kmetijskih kultur in slabši kakovosti pridelkov. Prekomerna talna vlaga in nizke poletne temperature rastlinam povzročajo velik stres. Posledice so vidne tako na poljščinah kot zelenjadnicah.

Med poljščinami je največ težav pri krompirju in oljnih bučah, kjer so določene rastlin-

ske bolezni povzročile manjšo količino in slabšo kakovost pridelkov. Rastline so prehitro

Paradižnikova plesen je pogosta bolezen paradižnika, ki povzroča propadanje listov, rjavenje in gnilobo plodov. Letošnje vlažno poletje je na mnogih vrtovih v celoti uničilo pridelek. (Foto: JP)

ostale brez nadzemnega zelnega dela rastline in tako tudi ni bilo tvorbe vseh hranil v gomoljih, pojasnjuje specialist za področje zelenjadarstva, okrasnih rastlin in poljedelstva v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Celje Igor Škerbot. Na krompirju sta se pojavili krompirjeva plesen in črna lisasta pegavost. Če zaščita (škropljenje s fungicidi) ne bo uspešna, bo plesen znižala količino pridelka vsaj za dvajset odstotkov, pravijo v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije. V domači pridelavi, kjer ne uporabljajo zaščitnih sredstev, bo ta izpad še precej večji.

Plodovke bolj občutljive

Težave so se pojavile tudi pri poznejših sortah pšenice, pire in rži. V obdobju, ko so pridelki tik pred spravilom, se njihova kakovost močno poslabšuje, saj nimajo dovolj hranil. Pri žitih se to odraža v močno znižani vsebnosti beljakovin. Pri pšenici sicer količinskega izpada ni, a so beljakovinske vrednosti, ki sooblikujejo ceno pšenice, močno znižane.

Med zelenjadnicami bodo letos najbolj prizadete to-

plotno zahtevnejše, med katere prištevamo vse vrste plodovk, kot so paradižnik, paprika, bučke, buče in jajčevci. Paradižnike je napadla paradižnikova plesen, ki povzroča, da rastlina propade, še preden dozori plovci. Po podatkih Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije se izpad pridelka zelenjadnic giblje pri približno štiridesetih odstotkih. Tudi solatnicam letošnje vreme ni prizaneslo, saj je dež kar naprej močil liste. Kapusnice, predvsem zelje, imajo težave predvsem z glivičnimi boleznimi. Izpad pridelka bo ponekod delen, drugod celoten, pravi Škerbot. Škoda se je pojavila tudi v rastlinjakih. Zaradi toplote in velike zračne vlage so se pojavile različne bolezni. Kmetijski svetovalci svetujejo, naj pridelovalci rastlinjake redno, noč in dan, zračijo.

Ugodno vreme za koruzo

Vremenske razmere so letos blagodejno vplivale na rast koruze in trav. Pridelek koruze bo precej obilen predvsem na območjih s plitvimi peščenimi tlemi. Deževje pa je povzročilo še močno zapleveljenost, ki cel kup težav povzroča predvsem ekološkemu kmetovalcem. V ekološki pridelavi bo zaradi pojava določenih bolezni, kot sta pšenična rja in plesen, pridelek žit zmanjšan za vsaj trideset odstotkov.

JERICA POTOČNIK

V domačih sadovnjakih precej škode

Ozimnica jabolč bo precej manjša

Na celjskem območju je najpogostejša sadna vrsta drevoja, podobno kot drugod po Sloveniji, jabolana, ki je zelo občutljiva na nenavadne vremenske razmere. V domačih sadovnjakih je mogoče zaznati več škrlupa, pepelaste plesni in uši. V tržni pridelavi sadja je stanje precej boljše, saj so pridelovalci s hitrim odzivom poskrbeli, da večjega izpada sadja ne bo, a bo slabše kakovosti.

Mag. Zlatka Gutman Kobal, specialistka za sadjarstvo v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Maribor, nam je razložila, da se vsaka letina v sadjarstvu začne s predhodno letino. Lansko sušno poletje, letošnji januar z marčevskimi temperaturami in neugodno vreme v času cvetenja so povzročili, da je bil razvoj precej otežen. Deževni julij pa je vse skupaj še

poslabšal. Tržni pridelovalci so zelo težko obvarovali plodove sadja zdrave, vendar jim je to s hitrim in pravilnim odzivom uspelo. Neobičajne vremenske razmere se odražajo predvsem v slabši kakovosti in ne toliko v količini sadja.

V domačih sadovnjakih se je letos pojavilo precej več škrlupa, pepelaste plesni in uši kot običajno. Svoje sta prispevala tudi jabolčni in breskov zavijač. Ker je škodljivcev res veliko, kmetijska stroka odsvetuje posredovanje z zaščitnimi sredstvi. Ob tem Gutman Kobalova pojasnjuje, da je v teh pestrih vrtovih, kjer je mešanica različnih sadnih vrst, od jabolčan, hrušk, sliv do češenj, zelo težko zagotoviti, da bi bile po škropljenju karence primerne in pravilne. Letos bo tako zelo malo sadja ostalo za zimsko hrambo. JERICA POTOČNIK

Bolezni in škodljivci so napadli tudi domače sadovnjake. Letošnja ozimnica, vsaj kar se jabolč tiče, bo tako prej prazna kot polna. (Foto: JP)

simbio
vrtnarstvo

UREJANJE OKOLICE, od ideje do izvedbe:

- * zasaditve
- * vzdrževanje vrtov
- * načrtovanje in svetovanje

Simbio, d.o.o. | Teharska 49 | 3000 Celje | Mob.: +386 (0) 31 520 385
| Fax: +386 (3) 425 64 12 | vrtnarstvo@simbio.si | www.simbio.si

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
13	20	13	23
11	22	11	24
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
13	27	14	27
14	27	14	28
15	27	15	27

NE PREZRITE

Polži – na njivi in na krožniku

Za ene škodljivci, za druge poslastica

Letos so se po vrtovih in njivah razbohotili takšni in drugačni polži, ki rastline »napadajo« predvsem ponoči. Polži se čez dan skrivajo pod deskami, balami, kupi drv, a tudi v visoki nepokošeni travi.

Foto: arhiv NT (TimE)

Vinograde napadli škodljivci in bolezni

Nujno je redno spremljanje stanja

Kmetijska stroka v teh dneh opozarja na škodo v vinogradih zaradi prekomernih poletnih padavin. Vinogradnikom preglavice povzročajo oidij, peronospora, kap vinske trte in škodljivec ameriški škržatek.

Letošnje poletje z obilnimi padavinami, visoko zračno

vlogo in s sorazmerno nizkimi temperaturami je v vinogradih na Celjskem povzročilo porast oidija. Takšne vremenske razmere so primerne tudi za izbruh pozne peronospore, ki so jo vinogradniki in kmetijski svetovalci v vinogradih opazili že prejšnji mesec. Specialistka za varstvo rastlin v Kmetijsko-

-gozdarskem zavodu Celje Iris Škerbot pravi, da se je pojavila še ena bolezen, to je kap vinske trte. Zakaj, ni povsem jasno. Po eni teoriji naj bi bilo zanjo krivo prav nestanovitno poletno vreme, ki je oslabilo imunski sistem trte. Največ kapi vinske trte je trenutno mogoče opaziti na sortah sauvignon, laški rizling

in šipon. Vinogradniki letos res nimajo sreče. Prve težave so se pojavile že spomladi, ko so jim gosenice objedale brste.

Dež spira zaščitne obloge

Tudi letos se je pojavil reden spremljevalec naših vinogradov, ameriški škržatek, ki je prenašalec fitoplazme, ki povzroča zlato trsno rumenico. Tretje škropljenje proti ameriškemu škržatku so vinogradniki dolžni opraviti samo v primeru, če na rumene lepljive ploščice, s katerimi spremljajo ameriškega škržatka v vinogradih, ulovijo štiri ali več škržatkov na teden, pojasnjuje Iris Škerbot. Varstvo pred škodljivci in boleznimi je letos močno oteženo, saj dež fungicidne obloge (pre)hitro spere. Preglavice vinogradnikom povzročajo tudi razmočena tla, ki onemogočajo dostop z mehanizacijo.

Kmetijski svetovalci vinogradnikom svetujejo, naj spremljajo dogajanje v svojih vinogradih in poskrbijo za pravočasno varstvo pred peronosporo in oidijem. Če pade več kot 30 milimetrov dežja, je fungicidna obloga sprana in je treba škropljenje ponoviti. Vinogradniki se že pritožujejo zaradi višjih stroškov pridelave, saj so marsikje morali škropiti večkrat kot v »normalnem« letu. Kako velika bo izguba pridelka, še ni mogoče napovedati, saj ne vemo, kakšno vreme bosta prinesla druga polovica avgusta in začetek septembra.

JERICA POTOČNIK

Bomo ostali brez domačega medu?

Vreme krivo za slabo zdravstveno stanje čebel

Čebelarji letos ne bodo pridelali prav veliko medu, ponekod bodo izgube tudi do stoddstotne. Krivcev je več, največji med njimi je, kot pravijo čebelarji, slabo vreme. Od države pričakujejo pomoč v obliki finančnih sredstev, zahtevajo pa tudi, da se uredi trg z zdravili za zatiranje čebeljega parazita varoje.

Na celjskem območju je 43 čebelarskih društev s približno dva tisoč čebelarji. Večina ima čebelarstvo kot dodatno dejavnost. V celotni Sloveniji je približno šeststo čebelarjev, ki jim prodaja medu predstavlja osnovni oziroma edini vir dohodka.

Podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije in predsednik

Čebelarskega društva Šmartno ob Paki Franc Šmerc pravi, da je tudi na širšem celjskem območju podobno kot drugod po Sloveniji. Čebelarji so bili zaradi pomanjkanja paše prisiljeni hraniti čebele celo leto. Le redkim je uspelo natočiti kozarec ali dva letošnjega medu, zato pričakujejo, da bo država za vsako čebeljo družino zagotovila po pet evrov, kar drugače povedano pomeni približno devet kilogramov sladkorja na

čebeljo družino. To pa je približno sedemdeset odstotkov od celote, ki jo potrebuje čebelja družina za zimsko oskrbo. Zahteve so, kot poudarjajo čebelarji, upravičene, saj ima država zastoj »opraševalni servis«. Za vsako tretjo žlico hrane, ki jo pojemo, naj bi bile zaslužne prav čebele.

Trg z zdravili neurejen

Nepredvidljivo vreme je vplivalo tudi na zdravstveno stanje čebel, ki se je močno poslabšalo. Čebele so preteklo zimo precej dobro preživele. Izgube so bile zelo majhne. Zgodnja in topla pomlad je povzročila hiter razvoj čebeljih družin. Obenem pa tudi čebeljega parazita varoje, ki je imel odlične pogoje za razvoj. Čebelje družine so bile tako napadene že dva meseca prej kot ponavadi. Nekateri čebelarji naj ne bi bili pravočasno oskrbljeni z zdravili, kljub temu da so jih naročili. Spet drugi so jih naročili prepozno, saj niso vedeli, da bo razvoj varoje tako hiter. Ker jih niso naročili (oziroma so jih prepozno), jih zdaj na slovenskem trgu ni mogoče nabaviti. Od ministrstva za kmetijstvo in okolje zato zahtevajo, da uredi trg z zdravili za zatiranje varoje v smislu, da bodo zdravila vedno, torej ob vsakem času, na voljo v najbližji čebelarski trgovini. Pričakuje se, da bo kar nekaj čebelarjev že letos prenehalo opravljati svojo dejavnost. Še ena slaba letina pa bo verjetno povzročila večji upad čebelarstva.

JERICA POTOČNIK
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Rebalans pod streho

VOJNIK – Po rebalansu občinskega proračuna, ki je bil sprejet pred nekaj dnevi, znašajo prihodki in odhodki več kot sedem milijonov evrov. Višina načrtovanih prihodkov in odhodkov se bistveno ne spreminja.

Tako so med prihodki med drugim upoštevali prejeti dobiček javnih podjetij Vo-Ka in Simbio, izpad prihodkov od okoljske dajatve in to, da bodo za javna dela od države prejeli manj denarja. Upoštevano je tudi, da občina državnih sredstev za sofinanciranje medobčinskih skupnih služb letos še ne bo prejela. Na odhodkovni strani je preložena naložba v vodovod Male Dole-Razgorce, kar je posledica zamudnega pridobivanja služnosti na zasebnih zemljiščih. Med odhodki so dodali še postavko za ureditev ogrevanja in prezračevanja v vojniški mrliški vežici. Za odplačilo kreditov za različne naložbe namenja občina letos v proračunu tristo tisoč evrov.

BJ

Župnija Sladka Gora praznuje

ŠMARJE PRI JELŠAH – Župnijska cerkev praznuje 260 let, odkar je bila posvečena. Kot pravi župnik in dekan Župnije Šmarje pri Jelšah Tadej Linasi, je župnija nekaj posebnega prav po zaslugi tamkajšnje cerkve, ki je bila pred časom deležna nekaj obnovitvenih del. Minuli torek in sredo pa so se ljudje tam zbrali na tradicionalnih romanjih.

Romarska Marijina cerkev, ki so jo predniki poimenovali sv. Marija Čudodelna Mati božja in sv. Marjeta Antiohijska, je bila zgrajena na mestu prvotne manjše cerkve sv. Marjete. V bližini slednje naj bi si po ustnem izročilu zgodil nek poseben dogodek, zaradi česar so ljudje po letu 1700 začeli množično romati tja. Takrat se je tedanji župnik odločil cerkev povečati. Množičnih romanj danes ni več, cerkev pa zaradi svoje duhovne in umetnostne vrednosti še vedno privablja različne skupine ljudi. Med dvema večjima romarskima shodoma sta prav romanji 12. in 13. avgusta.

TV

V Zavodu Savinja praznovali deset let delovanja

LJUBNO – Savinja, zavod za razvoj podeželja in turizma, je namenjena članom kmečkih gospodarstev s potencialom razvoja dopolnilnih dejavnosti in osebam, ki želijo opravljati dejavnosti na podeželju.

Pred desetimi leti sta jo ustanovili Občina Ljubno ob Savinji in Savinjsko-šaleška območna razvojna agencija. Ob okroglem jubileju sta v Fašunovi hiši, kjer ima zavod svoje prostore, goste pozdravili podžupanja Občine Ljubno ob Savinji Anka Rakun in direktorica zavoda Terezija Mavrič. Obudili sta spomin na prehojeno pot zavoda. Mavričeva se je najbolj zaslužnim za njegovo delovanje zahvalila s simboličnimi darili. Zbrane je pozdravil tudi ljubenski župan Franjo Naraločnik, kulturni program je popestril družinski kvartet Štiglic.

HŽ

GRATIS EKO ZABOJČEK SLOVENSКИH PRIDELKOV

Izkoristite izjemno priložnost! Ob nakupu posebej označenega kombiniranega hladilno/zamrzovalnega aparata Gorenje, brezplačno prejmete zabojček volumna 35 l z ekološkimi v Sloveniji pridelanimi pridelki.

Akcija traja od 15. 5. do 31. 8. 2014!

www.gorenje.si

gorenje

Klarič prodaja polovico Izletnika

Povezovanje z novogoriškim Avrigom čaka na presojo agencije za varstvo konkurence

Izletnik bo namesto enega najverjetneje dobil kar dva nova lastnika. Darko Klarič je pred kratkim s podjetjem Avrig podpisal sporazum o sodelovanju, ki predvideva, da bo novogoriški avtobusni prevoznik postal pomemben lastnik celjskega podjetja. Kupil naj bi polovico Izletnika oziroma eno delnico manj, tako da bi Klariču z eno delnico prednosti ostalo večinsko lastništvo. Avrig se za Izletnik zanima že nekaj časa, sodeloval je tudi na junijski dražbi Gorenjske banke, na kateri je z najvišjo ponudbo za delnice Izletnika zmagal Darko Klarič.

Odločitev Darka Klariča, da že nekaj tednov po dražbi poišče strateškega partnerja, je presenetila marsikoga, nekateri so se celo spraševali, ali bo Celje izgubilo svojega najstarejšega avtobusnega prevoznika. »Nikakor ne,« odgovarja Klarič. »Izletnik

ostaja v Celju, moj cilj je, da podjetje s povezovanjem, ki lahko prinese le veliko dobrega, postane še močnejše. Sicer pa zgodba še ni končana. Odločitev o tem, ali se bosta Izletnik in Avrig sploh lahko povezala, je v rokah agencije za varstvo konkurence, ki smo ji

že priglasili koncentracijo podjetij.«

Izletnik bi veliko pridobil

Da najbrž ne bo ostal edini lastnik Izletnika, je Klarič napovedal že takoj po dražbi, saj obljub, da gre za dolgoročno lastništvo, ni želel dajati. Za nakup se je, kot je dejal, odločil predvsem zato, ker bi mu bilo žal, da bi znana blagovna znamka začela izginjati. Pravzaprav ga je zmaga na dražbi celo presenetila in kot je zatrdil takrat, pred njo kakšne temeljite analize podjetja sploh ni

opravil. Kljub temu je zelo hitro ugotovil, da bi bila prihodnost Izletnika boljša, če bi se povezal s sorodnim podjetjem.

»Ugotovil sem, da v Sloveniji prostora za širitev te dejavnosti ni, saj so si družbe, ki se ukvarjajo z avtobusnimi prevozi, že zdavnaj razdelile trg. Edina pot je torej povezovanje in novogoriški Avrig se mi zdi najbolj primeren strateški partner,« pravi Klarič. Prepričan je, da lastniška povezava podjetij ne bo prinesla le številnih sinergijskih učinkov, od ugodnejšega nakupa goriva do boljših pogajalskih izhodišč pri nabavi vozil, ampak bo Izletnik z Avrigom tudi veliko pridobil. Tu misli zlasti na izkušnje pri upravljanju, saj so Novogoričani v zadnjih letih uspešno očistili podjetje in izboljšali poslovanje, predvsem pa nimajo več nobenih dolgov.

Kupnina še ni plačana

Čeprav sta od dražbe, na kateri je Gorenjska banka iskala najboljšega ponudnika za malo več kot 91-odstotni delež Izletnika, minila že dva meseca, Darko Klarič 3,25 milijona evrov kupnine še vedno ni poravnal. Kot po-

Darko Klarič upa, da bo že čez tri mesece jasno, ali novogoriški Avrig sme prevzeti polovico Izletnika. In kaj se bo zgodilo, če bo agencija za varstvo konkurence zavrnila koncentracijo podjetij?« Nič se ne bo zgodilo. Bom pač ostal edini lastnik podjetja,« odgovarja Klarič.

jasnjuje, je v pogodbi, ki jo je podpisal z banko, določeno, da v primeru priglasitve koncentracije velja odlog plačila. »Očitki, da gre pri kupovanju Izletnika za špekulacijo in da nimam denarja, ne držijo. Celotno vsoto za nakup sem shranil pri eni od bank, in če bo Gorenjska banka želela, lahko kupnino poravnam kadarkoli,« odgovarja Klarič.

Dejstvo, da še ni formalni lastnik Izletnika, je najbrž krivo, da do zdaj še ni prestopil praga podjetja. Srečal se je le z direktorjem Darkom Šafaričem in zunanji članoma nadzornega sveta. »Dokler posel ne bo končan, ne bom posegal v operativno vodenje podjetja,« pravi Klarič. Zato o kakršnemkoli zmanjševanju števila zapo-

slenih še ne razmišlja, prav tako še nima odgovora na vprašanje, ali bo sprememba lastništva Izletniku prinesla tudi novo vodstvo.

Edini konkreten ukrep, ki ga je do zdaj sprejel v povezavi z Izletnikom, je objava razpisa za prodajo podjetja Viator&Vektor Ro. Gre za romunsko logistično podjetje, ki je bilo tik pred stečajem Viator&Vektor Logistike preneseno na Izletnik. »Romunsko podjetje je tujek v zgodovini in tudi poslovanju Izletnika, zato sem direktorju predlagal prodajo. Izletnik se nikoli ni ukvarjal s tovarnim prometom, zato je takšna odločitev povsem logična,« pojasnjuje Klarič.

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Vse, kar potrebujete za dom, vam pripeljemo na dom.

CC partner pri gradnji hiše
CINKARNA
www.cinkarna-gradnja.si

SPLETNA TRGOVINA
BREZPLAČNA DOSTAVA
UGODNOSTI NASVETI

- Trženje vzajemnih skladov
za družbe za upravljanje

- Sprejemanje in posredovanje naročil za nakup in prodajo vrednostnih papirjev za ALTA Invest d.d.*

ATKA
Z nami vedno nekaj prihranite!

Atka Prima d.o.o.
v celjskem Tehnopolisu, na Kidričevi 24b
Tel.: 03 490 18 05
www.atka-prima.si

*Tržno sporočilo. Družba ATKA - PRIMA d.o.o., Kidričeva ulica 24 B, 3000 Celje je v smislu 21. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov odvisni borznoposredniški zastopnik družbe ALTA Invest, d.d., Železna cesta 18, Ljubljana. Nadzorni organ je Agencija za trg vrednostnih papirjev, Poljanski nasip 6, Ljubljana. Več informacij na <http://www.alta.si/disclaimer>.

Kamnolom zapira vrata

Po napovedih stečajne upraviteljice CM Celja Milene Sisinger naj bi podjetje Ecobeton konec avgusta zapustilo kamnolom v Veliki Pirešici. Kot je znano, je inšpekcija za energetiko in rudarstvo že februarja v kamnolomu prepovedala vsa rudarska dela. Delavci Ecobetona so zato od takrat lahko le še predelovali zaloge, ki so zdaj očitno pošle.

Z zaprtjem kamnoloma, katerega vrednost predstavlja kar polovico ocenjene stečajne mase CM Celja, bo nastala velika škoda. Že dve dosednji dražbi, ki sta bili neuspešni, sta njegovo ceno krepko znižali. Upraviteljica Sisingerjeva je na osnovi zbiranja nezavezujočih ponudb začela pripravljati tretjo dražbo, na kateri bi bila izklicna cena za celoten kompleks 1,7 milijona evrov. Vendar se trije ločitveni upniki s takšno ceno ne strinjajo. Zdaj bo potrebna nova cenitev premoženja, ki pa bo, ker gre le še za neplodna zemljišča, vrednost kamnoloma najverjetneje zmanjšala za kar 80 odstotkov. Zaradi prepovedi opravljanja rudarskih del je sploh veliko vprašanje, opozarja Sisingerjeva, ali bo kamnolom sploh mogoče prodati.

J1

Zupancu omejili dostop do premoženja

Na predlog Družbe za upravljanje terjatev bank je sodišče skupini PSZ, ki je v lasti Darka Zupanca, omejilo prosto razpolaganje s premoženjem.

Razlog za takšen ukrep je sum slabe banke, da Zupanc izčrpa skupino, v kateri sta tudi Avto Celje in Meja Šentjur. PSZ, kjer se je marca letos začel postopek poenostavljene prisilne poravnave, bankam dolguje približno 70 milijonov evrov, od tega je terjatev slabe banke za skoraj 18 milijonov evrov.

J1

Resno v igri za tiskanje denarja za Indijo

Po stečaju in z arabskimi lastniki Radeče papir Nova v nove posle

Potem ko so v začetku leta podjetje Radeče papir prevzeli arabski vlagatelji, dubajska družba Emkaan Investnments, podjetje z novim imenom uspešno tekoče posluje in pridobiva nove posle. Dolgotrajno obdobje agonije v podjetju, ki se je pred dvema letoma po prisilni poravnavi znašlo v stečaju, je tako le še bežen spomin.

»Za Sirijo bomo izdelovali potne liste, za francoskega partnerja Obertour pa papir za potni list. Posla sta skupaj vredna milijon 200 tisoč evrov,« je novopridobljena trga predstavil Igor Rakuša, direktor podjetja Radeče papir nova.

V ožjem krogu za tiskanje rupijev

Še bistveno večji posel se podjetju obeta z Indijo, saj je resen kandidat, da bo za eno najhitreje razvijajočih držav na svetu tiskalo bankovce (rupije). »Pri tem poslu smo prišli v ožji izbor, zdaj pa čakamo na pogajanja, ki bi naj bila predvidoma septembra. Gre za posel, vreden približno 25 milijonov evrov, ki naj bi trajal leto in pol,« je še pojasnil Igor Rakuša.

Da bi se v podjetju lahko potegovali za tako zahteven posel v Indiji, so morali posodobiti stroj pet, ki omogoča tiskanje varnostno najbolj zahtevnih izdelkov. »Papir za te bankovce je treba izdelati iz stoodstotnega bombaža, kar je mogoče le na nekaj strojih na svetu in eden takšnih je tudi v Radečah,« poudarja Igor Rakuša, ki je še povedal, da so v posodobitev stroja za tiskanje denarja vložili več kot milijon evrov.

Banke jim še vedno ne zaupajo

Rakuša je z nekaj grenkobe povedal še, da vse delajo z lastnim obratnim kapitalom in da zanje pri bankah še vedno velja kreditni krč, čeprav je njihovo premoženje zdaj bremen prosto in tekoče pozitivno poslujejo. Z zagotavljanjem denarja za plače nimajo težav, prav tako so tudi že izplačali regres.

Podjetje Radeče papir Nova in njegovo hčerinsko invalidsko podjetje Muflon, katerega stoodstotni lastnik

Še kakšen nov posel si v radeški tovarni papirja obetajo tudi na podlagi predstavitve, ki so jo v podjetju Radeče papir nova pripravili maja, nanjo pa povabili 22 guvernerjev narodnih bank iz Afrike in Srednjega vzhoda. »To je naša ciljna skupina, saj na tem območju zaradi usklajevanja s Šengenom v celoti menjavajo varnostni program pri osebnih dokumentih,« je še povedal Igor Rakuša, direktor Radeče papir Nova.

je, mesečno ustvarita 3,5 milijona evrov prihodkov. Zaenkrat predvsem v programu pisarniškega materiala in manj zahtevnega varnostnega papirja, ki poteka na stroju štiri, ki je polno zaseden. Vendar, kot poudarja Rakuša, v tem programu ni prave dodane vrednosti.

V skupini z Muflonom, ki je posloval ves čas, tudi v času stečaja matične družbe od aprila 2012, so uvedli skupno upravljanje, kar pomeni, da so združili nabavo, prodajo in vzdrževanje in s tem zmanjšali stroške. Muflon, tako pravi Rakuša, deluje kot obrat podjetja Radeče papir Nova, čeprav je pravnoformalno samostojno invalidsko podjetje.

Ob novih poslih nove zaposlitve

V podjetju Radeče papir Nova je trenutno 87 zaposlenih, načrtujejo, da jih bodo v kratkem zaposlili še 50, če pa bodo dobili posel v Indiji, pa še dodatnih 50. »Naš prvi

cilj je stoodstotno urediti poslovanje in zapolniti vse zmogljivosti,« je še poudaril Rakuša.

V podjetju še vedno čakajo na od države obljubljena nepovratna sredstva za neposredno tujo naložbo in subvencijo za nove zaposlitve. »To bi morali že davno prejeti, a se še vedno ni nič zgodilo. V zvezi s tem bomo morali nekaj ukreiniti, ker je bilo obljub dovolj,« je z nekaj grenkobe povedal Igor Rakuša, o konkretnih ukrepih pa se ni izjasnil. A če država nima posluha za tuje investitorje, ti razmišljajo tudi o selitvi proizvodnje.

Vprašanje, kdaj lahko v Radečah računajo na državni denar, smo zastavili tudi ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, kjer so nam le skopo odgovorili, »da je vloga podjetja Radeče papir še v obravnavi, zato bolj podrobnih odgovorov ne morejo posredovati«.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

V podjetju Radeče papir Nova konkurirajo tudi za posle tiskanja volilnih lističev oziroma izdelave papirja zanj. Tako so ta posel pridobili na Hrvaškem in v BiH, v Sloveniji pa ne. Dušan Vučko, direktor državne volilne komisije, je pojasnil, da je na podlagi javnega natečaja tisk in distribucijo volilnega gradiva kot na vseh dosedanjih volitvah izvajalo podjetje Cetus Celje, ki ima za ta posel vse ustrezne certifikate in ki je samo izbralo dobavitelja za varnostno zaščitni papir. Mihela Colnarič, izvršna direktorica komerciale v Cetusu, je povedala, da so Radeče papir pozvali k sodelovanju, vendar so jim iz Radeč sporočili, da takšnega tipa papirja, ki je varnostno zaščiten, na stroju štiri ne morejo izdelati, stroj pet pa še ni obratoval. Zato so dobavitelja izbrali na globalnem trgu in to je bilo špansko podjetje. Sicer pa se po besedah Colnaričeve vedno najprej obrnejo na domačega dobavitelja, ki bi načelno moral biti cenejši, saj odpadejo prevozni stroški.

NA KRATKO

Stroji že brnijo

ŠENTJUR – Občina Šentjur se je z Občino Podčetrtek uspešno prijavila na peti javni razpis za prednostno usmeritev Razvoj obmejnih območij s Hrvaško in pridobila sofinanciranje za obnovo ceste na odseku Virštanj-Loka pri Žusmu. Naložba je vredna več kot milijon evrov.

Obnova štirih kilometrov ceste, ki povezuje občini, je v celoti financirana iz evropskih sredstev. Občini bosta iz svojih proračunov zagotovili še 182 tisoč evrov. Izvajalec je najprej začel delati na odseku, ki sega v Občino Podčetrtek, zdaj pa je na vrsti tudi šentjurski del cestnega odseka. Gre za zahtevna dela, saj je poleg rekonstrukcije vozišča v dolžini skoraj poldruga kilometra predvidena tudi sanacija štirih plazov v šentjurski občini, šest pa so jih sanirali v Občini Podčetrtek. Slednja projekt obnove odseka ceste tudi vodi.

TV

Dražba ni uspela

ŠMARJE PRI JELŠAH – Občina ima zaradi nerealizacije kapitalskih in davčnih prihodkov od premoženja v proračunu za več kot 1,3 milijona evrov primanjkljaja. Kot je pojasnil župan Jože Čakš, je prodaja sploh v času finančne krize vprašljiva, manj zanimanja kot v preteklih letih je predvsem za stanovanjska zemljišča.

Največje prihodke si občina obeta od prodaje 20 hektarjev zemljišč za golf okoli dvorca Jelšingrad, ki so ocenjena na okoli tri milijone evrov. Zemljišča je občina pod svoje okrilje ponovno prevzela po prekinitvi pogodbe z Golf klubom Jelšingrad, ki površin ni ustrezno vzdrževal. V zadnjem času sta se zanje zanimala dva interesenta, vendar občina na zadnjem razpisu za prodajo zemljišč ni bila uspešna. Zato bo jeseni najverjetneje objavila še enega. Za takrat upa, da bo imela več sreče.

TV

Končno po obnovljeni cesti

DOBJE – Ena večjih naložb občine Dobje v letošnjem letu je obnova dobrega kilometra ceste Loke-Jesenik. Ta je bila asfaltirana pred 27 leti, zdaj pa je bila že močno dotrajana. Izvajalec je začel delati v začetku maja, v minulih dneh pa je cesta dobila asfaltno prevleko.

Župan Občine Dobje Franc Leskovšek je povedal, da naložba vključuje razširitev ceste, novo nasutje grede, asfaltiranje, odvodnjavanje in ureditev avtobusnega postajališča za šolski kombi. Med deli so izvajalci ugotovili, da je most čez dobjanski potok zelo dotrajan, zato se je občina odločila še za njegovo obnovo. Za projekt je pridobila približno 130 tisoč evrov nepovratnega denarja, vrednost celotne naložbe pa je ocenjena na 170 tisoč evrov.

TV

Za male čistilne naprave

CELJE – V mestni občini so ponovno objavili razpis za sofinanciranje urejanja malih čistilnih naprav za komunalne odpadne vode na tistih območjih občine, kjer v prihodnjih letih ne bodo gradili javnega kanalizacijskega omrežja.

V občinskem proračunu je letos na voljo 10 tisoč evrov, a kot kaže, se občanom pri opuščanju greznic in prehodu na male komunalne čistilne naprave zaenkrat še ne mudi. Ker morajo skladno z veljavnimi predpisi za to poskrbeti do konca leta 2017, zanimanja za spomladi objavljen občinski razpis ni bilo. Tako v Celju občanom in tudi podjetnikom oziroma obrtnikom do 18. avgusta ponovno ponujajo možnost, da zaprosijo za pomoč iz občinske blagajne. Pogoji za sofinanciranje je, da nepremičnina ni novogradnja in da je bila stanovanjska hiša ali poslovna stavba na območju mestne občine zgrajena skladno z veljavnimi predpisi. Iz občinske blagajne bodo prosilcem sofinancirali do 50 odstotkov naložbe oziroma največ 1.500 evrov.

IS

Nov vrtec sredi septembra

ŠOŠTANJ – Nov vrtec, ki je največja naložba Občine Šoštanj v zadnjih letih, bodo uradno odprli 26. septembra, delovati pa bo začel že nekaj dni prej, je povedal šoštanjski župan Darko Menih.

V teh dneh v vrtcu opravljajo zaključna dela, nameščajo notranjo opremo in igrala na zunanjih igriščih. »Načrtovali smo, da bi vrtec odprli že do začetka šolskega leta, vendar je izvajalcem nekoliko ponagajalo vreme, poleg tega je zaradi opremljanja tudi drugih vrtcev po Sloveniji naš dobavitelj notranje opreme nekoliko zamujal z deli,« je še povedal šoštanjski župan. Po njegovih zagotovilih bodo z novim sodobnim vrtcem, ki bo na enem mestu združil še ostale vrtce v občini, omogočili, da bodo vsi otroci v občini lahko deležni vrtčevskega varstva, če se bodo starši zanj odločili.

RG

Zdrah pri izbiri direktorja še ni videti konca

GORNJI GRAD – V občini že dlje časa izbirajo direktorja komunalnega podjetja, vendar zapletom kar ni videti konca.

Po zapletih na prvem javnem razpisu, ko je kandidatka Tina Gutman občino zaradi domnevnih napak v postopku prijavila več državnim organom, se zdaj, po objavljenem drugem razpisu, ponovno zapleta. Tokrat pri odvetnikih. Ena od prijavljenih kandidatk je namreč komisijo opozorila, da vsi v razpisu objavljeni pogoji niso v skladu z zakonom, zaradi česar so člani komisije za mandatna vprašanja odvetniku Andreju Turku, ki je razpis pred objavo pregledal, izrekli nezaupnico. Zaradi omenjenih domnevnih nepravilnosti sta iz komisije izstopila dva člana, Tomaž Čretnik in Franc Galin. O končnem imenovanju direktorja naj bi na minuli seji odločal gornjegrajski občinski svet, vendar je župan predlagal umik te točke z dnevnega reda. Tudi o zahtevi za prekinitve sodelovanja s Turkovo odvetniško pisarno svetniki še niso sprejeli dokončne odločitve, soglasno pa so sprejeli sklep, da občinski nadzorni svet pregleda vse posle med občino in odvetniško pisarno v zadnjem mandatu. O direktorju komunale naj bi svetniki odločali na naslednji seji.

HŽ

Na Celjskem po dveh sistemih

Do 10. septembra še zbiranje podpisov podpore za županske in svetniške kandidature

Volilna opravila za lokalne volitve – prvi krog je razpisan za nedeljo, 5. oktobra – so se sicer začela že 21. julija, a v teh dneh je zaenkrat še mogoče čutiti počitniško zatišje. Volilna kampanja se bo predvidoma razplamtela v zadnjih tednih, saj je nenazadnje tudi po zakonu določeno le enomesečno nagovarjanje in prepričevanje volivcev pred glasovanjem. Na terenu sicer že traja zbiranje podpisov podpore za županske in svetniške kandidature, a kot pravijo tudi v upravnih enotah, kjer morajo volivci obrazce s podpisom podpore oddati, je mogoče pričakovati večji odziv konec avgusta in v prvih dneh septembra. 10. septembra je namreč zadnji dan za vlaganje županskih kandidatur in kandidatnih list za občinske svete.

V vseh 33 občinah na Celjskem bodo 5. oktobra volitve županov izvedene po večinskem sistemu, volitve občinskih svetnikov pa glede na število občanov; v manjših občinah po večinskem, v večjih pa po proporcionalnem sistemu. Število občinskih svetnikov je namreč odvisno

do števila prebivalcev v občini. Občinske svete v občinah, ki imajo do 3 tisoč prebivalcev, sestavlja od sedem do 11 članov, ki jih volivci izvolijo po večinskem sistemu – torej tako, da na glasovnici obkrožijo številko pred kandidatom, ki se jim zdi najprimernejši. Volivec lahko glasuje največ za toliko kandidatov, kolikor članov občinskega sveta se voli v volilni enoti. Izvoljeni so kandidati, ki dobijo največ glasov. Če dva kandidata dobita enako število glasov, o izvolitvi med njima odloči žreb. V občinah, ki imajo več kot 3

tisoč prebivalcev, volivci izbirajo občinske svetnike v 12- in veččlanske občinske svete po proporcionalnem sistemu, zakonodaja pa še določa, da delujejo v občinah z več kot sto tisoč prebivalci občinski sveti z od 36 do 45 člani.

Po 33 mestnih svetnikov v Celju in Velenju

V Sloveniji je najštevilnejši ljubljanski mestni svet, ki ga sestavlja 45 članov, saj ima ljubljanska občina skoraj 283 tisoč prebivalcev. Na Celjskem pa sta 33-članska mestna sveta v obeh mestnih občinah; v Celju in Velenju.

V občinah z več kot 3 tisoč prebivalci – takšnih je na Celjskem 20 od skupno 33 – volivci v občinske svete volijo 12 ali več članov. Volitve po proporcionalnem načelu se izvedejo tako, da volivci glasujejo o listah kandidatov v volilni enoti. Tako volivec lahko glasuje samo za eno listo kandidatov, lahko pa odda tudi preferenčni glas kandidatu na tej listi, ki mu daje pri izvolitvi prednost pred ostalimi kandidati na listi. Tudi tu v primeru izenačenja med listami ali kandidati odloči žreb.

Volitve po proporcionalnem sistemu

Občina	Št. svetnikov
Braslovče	15
Celje	33
Laško	23
Mozirje	13
Podčetrtek	12
Polzela	16
Prebold	15
Radeče	16
Rogaška Slatina	20
Rogatec	12
Slovenske Konjice	23
Šentjur	26
Šmarje pri Jelšah	19
Šmartno ob Paki	14
Šoštanj	20
Štore	14
Velenje	33
Vojnik	18
Zreče	16
Žalec	29

Kandidature strank ali skupin volivcev

Kandidate za člane občinskega sveta lahko določijo politične stranke v občini in volivci v volilni enoti. V političnih strankah izpeljejo kandidacijske postopke skladno s svojimi pravili, ki so lahko

med strankami različna, za kandidature s podporo volivcev pa veljajo v državi enaki predpisi. Kjer volijo po večinskem sistemu, so za vložitev kandidature za člana občinskega sveta v posamezni volilni enoti potrebni podpisi najmanj odstotka volivcev v volilni enoti, ki so glasovali na zadnjih volitvah, vendar ne manj kot 15. Tudi pri proporcionalnih volitvah lahko listo kandidatov v volilni enoti s svojimi podpisi določi najmanj odstotek volivcev v volilni enoti, ki so glasovali za zadnjih volitvah, vendar zakon določa, da ne manj kot 15 volivcev in ne več kot tisoč. Kandidatne liste morajo biti oblikovane tako, da upoštevajo

jo t. i. ženske kvote oziroma da pripada vsakemu od spolov najmanj 40 odstotkov mest na kandidatni listi.

Županski kandidat potrebuje za kandidature s podpisi volivcev podporo najmanj dveh odstotkov volivcev v občini, ki so glasovali v prvem krogu na zadnjih rednih volitvah za župana, vendar ne manj kot 15 in ne več kot 2.500 podpisov. Za župana je izvoljen kandidat, ki dobi večino veljavnih glasov. Če noben kandidat ne dobi večine glasov, se opravi drugi krog volitev med kandidatom, ki sta dobila največ glasov. Ta, drugi krog volitev se opravi najkasneje 21 dni po prvem krogu.

IVANA STAMEJČIČ

Lokalne volitve v Novem tedniku

Kandidati in kandidatne liste lahko sebe in svoje programe predstavijo v plačljivih promocijskih sporočilih in oglasih. Za ponudbo se obrnite na marketing@nt-rc.si (za Radio Celje) oziroma na agencija@nt-rc.si (za Novi tednik).

V uredništvu Novega tednika bomo volilna opravila spremljali po uredniški presoji vse do začetka volilne kampanje. O morebitnih posebnih uredniško-oglaševalskih prilogah in dogodkih v okviru volilne kampanje vas bomo posebej seznanili na straneh našega časopisa. Promocijskih vsebin posameznih kandidatov za občinske svetnike in župane ter političnih strank ne bomo objavljali na uredniških straneh, prav tako ne znotraj rubrik, kot sta Pisma bralcev in Bralci poročevalci. UREDNIŠTVO

Ob nakupu prejmete darilo v vrednosti 45 €.

Izkoristi dan!

SMUČAJ
(NAJ)CENEJE

Sezonska smučarska vozovnica ponedeljek – petek
do 31. 8. 2014 – 149 €

Pestro poletno dogajanje na Golteh

Poletje se preveša v drugo polovico. To je čas, ko se zaradi sopare in višjih temperatur podamo v hribe, na prijetno osvežitev in druženje s prijatelji. Planina Golte je odlično izhodišče za družinske izlete ali nekajdnevni oddih. Zeleni pašniki in travniki, odlična hrana, doživetje vožnje z nihalko in spust po 200 metrov dolgi jeklenici zip-line so le delček bogate ponudbe. Na Golteh boste v prihodnjih dneh lahko obiskali raznovrstne dogodke. Že jutri ob 12.00 uri vabljeni na sveto mašo ob prazniku Marijinega vnebovzvetja, ki bo pri kapeli ob Mozirski koči. V nedeljo, 17. 8. 2014 obiščite Praznik gorskih zelišč pri Alpskem vrtu, medtem ko ljubitelji gob vabljeni na razstavo užitnih in strupenih gob, ki bo v soboto, 23., in v nedeljo, 24. 8. 2014, prav tako pri Alpskem vrtu. Petro poletno dogajanje bomo dopolnili tudi s tekmovanjem v pripravi divjačinskega golaža. Pridružite se nam zadnjo nedeljo v avgustu na tem dogodku.

Nihalka na Golte obratuje v mesecu avgustu vsak dan od 9.00 do 18.00 ure, v septembru bo obratovala ob vikendih. V avgustu obratuje tudi sedežnica Medvedjak, s katero se lahko hitro popeljete na vrh planine. Za vas smo v tem poletju

pripravili posebno ponudbo, ki vključuje prevoz z nihalko in odlično kosilo po ugodni ceni le 15 €/odrasli in 10 €/otroci. Otroci do vključno 5. leta imajo prevoz z nihalko brezplačen.

Na Golteh boste lahko ta vikend poizkusili tudi SUP. Vožnja z desko na akumulacijskem jezeru, ob pogledu na Alpe je zelo zabavno in posebno doživetje. SUP-ali boste lahko od 9.00 - 16.00 ure.

Do konca avgusta je še čas, za nakup sezonske smučarske vozovnice za Golte, z veljavnostjo od ponedeljka do petka, kot tudi med počitnicami in prazniki. Vozovnico lahko kupite tudi v info pisarni City centra Celje ali jo naročite na golte-recepcija@golte.si ali po telefonu 03 839 11 00. **Ob nakupu vozovnice prejmete tudi darilo v višini 45 €.**

September je tudi čas za nakup dnevnih in urnih smučarskih vozovnic za smučišče Golte. Cene vozovnic ostajajo enake. V času predprodaje bodo cene nižje 20% (do 30. 9. 2014) in 15% (od 1. 10. 2014 do pričetka sezone).

Dodatne informacije o ponudbi najdete na www.golte.si ali na telefonu 03 839 11 00.

V VSEH LETNIH ČASIH!

Informacije:

golte-recepcija@golte.si
T: 03 839 11 00 | www.golte.si

 golte ****
hotel & mountain resort

Zamenjava ob Šmartinskem jezeru

Zelen'dola ob Šmartinskem jezeru od ponedeljka tudi uradno ni več – Predvidoma še letos ob otroškem igrišču presenečenje za obiskovalce Šmartinskega jezera

CELJE – Tri leta je ob Šmartinskem jezeru delovala vasica Zelen'dol, ki jo je v javno-zasebnem partnerstvu leta 2011 uredilo domačjsko podjetje Eventplus Zvezde G. Novljan. Kot pravijo v mestni občini, so se s podjetjem dogovarjali za sporazumno prenehanje zakupne pogodbe, a ker do sporazuma ni prišlo, so zaradi kršitev njenih določil sodelovanje morali odpovedati. V Eventplusu pojasnjujejo, da so se delovanju ob Šmartinskem jezeru odpovedali že v začetku pomladi, ko je mestna občina na tem območju začela urejati otroško igrišče. Njihove lesene hišice, ki so tvorile Zelen'dol, so bile po treh letih kar naenkrat postavljene na napačnem mestu in na lastne stroške bi jih morali premakniti na strmino, kjer rastejo zdrava drevesa.

A očitno je to bila le kaplja čez rob, saj Novljanova opozarja, da je bilo ves čas veliko sprenevedanja in zelo malo resnične pripravljenosti v mestni občini in zavodu Celeia, ki skrbi za promocijo Šmartinskega jezera, da bi jezero tudi resnično turistično zaživelo. V ponedeljek je bila tako zakupna pogodba tri leta pred iztekom prekinjena. A že pri tem, da je Eventplus sploh prišel do petletne zakupne pogodbe, je moral posredovati župan Bojan Šrot.

Pogled na novourejeno otroško igrišče, kjer je v neposredni bližini še pred meseci stal Zelen'dol.

Jezera sploh ne poznajo

Kot napoveduje Novljanova, je slovo Zelen'dola dokončno, o nadaljnjih korakih Eventplusa pa se bo odločila po posvetu s pravno zastopnico. Želi si namreč, da bi se dogajanje preteklih let razčistilo, saj je prepričana, da sta zavod Celeia in mestna občina ravnala malomarno in brez pravega interesa za resnično ožvitev Šmartinskega jezera. Sama je še vedno prepričana, da je jezero pravi biser, vreden, da bi ga obiskalo in ob njem uživalo veliko več

ljudi. »Ker glavni akterji, ki so odgovorni za upravljanje s Šmartinskim jezerom, nimajo zadostnega interesa za razvoj, ker zaradi »upravljanja na daljavo« nimajo realne slike o tem, kdo so in kdo naj bi bili gosti ob jezeru, ker s ponudniki ob jezeru popolnoma nič ne komunicirajo, ker so zelo slabo odzivni pri odpravljanju infrastrukturnih pomanjkljivosti ..., se jezero s svojo prepoznavnostjo muči že zadnjih dvajset let,« našteva Novljanova.

Po njenih besedah je nezaslišano, da Šmartinsko jezero še vedno poznajo le Celjani in okoličani ter nekaj

njihov prijateljev od drugod. Zasluži si namreč mnogo bolj pomembno mesto na zemljevidu turističnih zanimivosti Slovenije. Nenazadnje je od avtoceste oddaljeno le slabe štiri kilometre, a se zgolj polmetra mimo pelje na tisoče tujih in domačih turistov, ki sploh ne vedo, kako lepo jezero se skriva le streljaj od razbeljene ceste. »Uradniki pa se ukvarjajo zgolj s svojim pozicioniranjem na lestvici pomembnosti,« še pravi. Novljanova ob pojasnjevanju svoje plati medalje opozori, da je po njenem mnenju napačna strategija zavoda Celeia, ki jezero oglašuje le v lokalnem oko-

»Ponosni smo, da smo bili med dvajsetimi predstavljenimi projekti na Sejalcu 2013 izbrani med štirimi finalisti, a smo na koncu izgubili točko, ker so se člani komisije na poti do nas izgubili, a tudi občinska stranišča si pri točkovanju turistične destinacije niso prislužila veliko točk,« je Zvezda G. Novljan zadovoljna, da je strokovna javnost Zelen'dol prepoznala kot zelo inovativno obliko turistične ponudbe, ki je vredna pozornosti.

V Eventplusu so zlasti razočarani zaradi tega, ker je mestna občina zakupno pogodbo prekinila zaradi krivdnih razlogov, ker da zakupnik naj ne bi plačeval stroškov vodarine in porabe električne energije. Poudarjajo, da v odpovedi ni navedeno, katerih računov družba Eventplus ni poravnala, obenem pa zagotavljajo, da so vse obveznosti sproti poravnali. Po prejemu odpovedi so celo pisno zaprosili za sestanek, vendar se občina ni odzvala. Zato bo družba, kot je v ponedeljek zvečer še povedala Zvezda G. Novljan, uveljavljala pravico do povračila škode zaradi odpovedi in posledično blatenja dobrega imena.

lju. Sama je nenazadnje za obisk Zelen'dola letos imela rezervacije celo iz Belgije, a jih je žal morala odpovedati.

Morda sezona le ne bo čisto izgubljena

V mestni občini se trenutno trudijo, da bi na območju nekdanjega Zelen'dola čim prej vzpostavili gostinstvo dejavnost. To bo – kot pravi Novljanova, je tako tudi sama predlagala, ko se je marca odločila za slovo s Šmartinskega jezera – prevzel Celjski mladinski center. O načrtih direktorica tega centra **Glorjana Veber** zaenkrat še ne želi veliko govoriti, a napoveduje, da bo doživetje že obisk premičnega gostinskega lokala, ki naj bi ga postavili v naslednjih tednih.

»Vsekakor ne bomo samo gostinci, obiskovalcem bomo

ponudili tudi različne dogodke,« še pravi in dodaja, da v zeleno zavetje gozdnega miru ob jezeru sodita tako glasba kot literatura. V mestni občini nameravajo letos tudi pridobiti projektno dokumentacijo za celovito ureditev območja prireditvenorekreacijskega centra. Če bo šlo po načrtih, bi premični lokal lahko začel obratovati že kmalu. In tako tudi Celjani, ki so pešpot do jezera resnično posvojili in tudi med tednom ob dopoldnevih na njej mrgoli sprehajalcev, rekreativcev in tudi kolesarjev, ne bodo odvisni zgolj od platenke vode iz nahrbtnika. Zdaj namreč ob jezerski pregradi vztraja zgolj še Robert Stepišnik s svojo Jezersko kraljico, a kaj, ko ladjica med tednom svoj krov odpre šele po 12. uri.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: IS

NA KRATKO

Promenadni koncerti se nadaljujejo

ŽALEC – Potem ko je prejšnji petek v okviru kulturnega dogajanja, imenovanega Poletje v Žalcu, nastopil Celjski dixieland, je ta petek domačine in obiskovalce žalskega mestnega središča na Šlandrovem trgu zabavala skupina DeVox iz Mozirja.

DeVox, akustična vokalno-instrumentalna skupina, prireja znane kantri in rok uspešnice skupin Eagles, CCR, Bon Jovi in drugih. V ospredje postavlja kakovostno večglasno petje, ki je osnova za stil glasbe, ki jo člani izvajajo. Nič drugačen ni bil tudi petkov koncert v Žalcu. Sicer pa se bo pod okriljem Poletja v Žalcu, katerega organizator je žalski zavod za kulturo, šport in turizem, do konca avgusta zvrstilo še nekaj koncertov. Osrednja pozornost bo namenjena festivalu akustične glasbe Fag, ki bo zadnji avgustovski konec tedna v atriju Savinove hiše.

ŠO

Obnova na Kozjaku

DOBRNA – V župniji na Paškem Kozjaku so se odločili za obnovo Marijinega oltarja s tremi kipi. Gre za oltar v župnijski cerkvi sv. Jošta, ki je na 1.071 metrih nadmorske višine.

Obnova vsakega od kipov stane po več kot dva tisoč evrov, zato so v gorski župniji za pomoč zaprosili občino. Na območju župnije, ki jo vodi upokojeni župnik **Anton Krnc**, je namreč malo prebivalcev. V občinskem svetu so se soglasno odločili za pomoč v višini tisoč evrov. Na vrsti je podpis donatorske pogodbe.

BJ

Ustvarjalni avgust v Hiši generacij

LAŠKO – Ustvarjalne delavnice v Hiši generacij spet vabijo v avgustu. Potem ko so julija doživele velik odziv, jih bodo ponovili med 18. in 22. avgustom.

Ustvarjalne delavnice bodo svoja vrata odprle vsak dan med 9. in 11. uro. V tem času bodo udeleženci ne glede na starost izdelovali izdelke iz volne, stenske opomnike, zapestnice, vetrnice in nazadnje še slaščice. Po izkušnjah se je delavnic dnevno udeleževalo približno dvajset ljudi, tretjina je bilo starejših, ostalo so bili večinoma osnovnošolci. Tudi izven tovrstnih programov je v Hiši generacij vedno živahno. Predvsem za starejše to ostaja prostor druženja, učenja in reševanja drobnih zagat. Najbolj pa so zadovoljni, ko hiša zaživi v resničnem medgeneracijskem povezovanju mladih in starejših.

StO

Bodo dobili gomilskega?

TABOR – Župnija Tabor je pred nekaj meseci po smrti župnika Leopolda Selčana ostala brez duhovnika.

Na pomoč je priskočil dr. Alojz Pirnat, upokojeni profesor teološke fakultete, ki je zadnja tri leta maševal v celjski stolni cerkvi sv. Danijela. Kako dolgo bo funkcijo duhovnika opravljal v taborski župniji, zaenkrat še ni znano. Med Taborčani in Gomilčani se namreč širijo govorice, da bo po novem taborsko župnijo pod svoje okrilje prevzel gomilski župnik Martin Cirar.

ŠO

fizio
terapijka

Visokošolski zavod

Vas zanima študij
fizioterapije?

Strokovna izobrazba
za perspektiven poklic.

Novo! Študij fizioterapije v Laškem, v zdravilišču, ki je opremljeno z najsodobnejšimi aparaturami in drugimi terapevtskimi pripomočki ter ima najboljše razmere za izvajanje praktičnega pouka. V prihajajočem šolskem letu bo na voljo študij fizioterapije prve bolonjske stopnje z vrhunskimi predavatelji, v naslednjem šolskem letu pa tudi druge bolonjske stopnje.

**Informativni dan bo 19. 8. 2014
ob 16. uri v Laškem**

Informacije na fizioterapevtika.si
in na tajnistvo@fizioterapevtika.si

»Strategija se z današnjim dnem ne končuje, na enem od osnovnih dokumentov občine moramo graditi naprej. To je živa materija, ki je ne bomo zabetonirali, ostala bo živo gradivo z lastnimi opredelitvami, ki naj bi stremele k ciljem vse tja do leta 2020 in z vpogledom v 2030.«

Na javni konferenci, ki se je je udeležila le peščica domačinov, je Jasna Klepec (levo) iz Savinjsko-šaleške območne razvojne agencije predstavila strateški načrt Občine Ljubno za obdobje 2015–2020. Nad njim je bila navdušena podžupanja Anka Rakun (z očali). »Za razliko od ostalih občin, ki ves čas negodujejo nad neskladnostjo z evropskimi zakonodajnimi predpisi, se je Občina Ljubno potrudila in našla način, kako zadostiti pogojem za uskladiitev z evropskimi načrti.« Pozorno je vse predloge svetnikov in občanov poslušal tudi ljubenski župan Franjo Naraločnik (desno v modrem).

Občinam se ne piše dobro

Evropska unija bo vlagala v nova delovna mesta

LJUBNO – Na javni strateški konferenci je župan Franjo Naraločnik nagovoril 20 občanov, od katerih je bila več kot polovica občinskih svetnikov, strateški načrt občine Ljubno pa je predstavila Jasna Klepec iz Savinjsko-šaleške območne razvojne agencije. Z znanjem, ki ga imajo, so občini pomagali zastaviti vizijo in kar 15 ključnih razvojnih projektov, ki jih bodo poskušali uresničiti v naslednjih petih letih.

Za slovenske občine bo to programsko obdobje manj ugodno, opozarja Jasna Klepec, saj bo v okviru skladnega regionalnega razvoja občinam namenjenih manj razvojnih sredstev, poudarjene pa bodo okoljska in prometna ter javna turistična infrastruktura. Po besedah župana Franja Naraločnika je eno najpomembnejših področij urejanje protipoplavne varnosti, Klepčeva pa največjo težavo vidi v pomanjkanju turističnih programov, v katerih je premalo sodelovanja med domačimi podjetji in investitorji.

Oplemenitenje občinskega denarja

Naraločnik je opozoril, da projektov, ki jih ne morejo sofinancirati z evropskimi sredstvi, ne morejo uvrstiti na prednostno listo, kjer pa so uvrščene naložbe v infrastrukturo, družbene dejavnosti in gospodarstvo. »Ključen je razvojni dokument Evrop-

jo predvsem ustvarjanje novih delovnih mest, zato bo večina sredstev namenjenih razvoju gospodarstva, kjer občina Ljubno skriva največji potencial, je prepričana Klepčeva. Tako kot tudi vse ostale zgornjesavinjske občine ima ogromne zaloge lesa in dobre pogoje za razvoj turizma, je še opomnila.

Delovno aktivno prebivalstvo se je v letu 2013 povečalo, a se je povečala tudi stopnja brezposlenosti, zato bodo v občini Ljubno več pozornosti posvečali razvoju gospodarstva in s tem zagotovili nova delovna mesta.

ske unije (EU), ki ga je pripravila Evropska komisija, v katerem so zastavljeni temeljni evropski cilji in ukrepi, ki določajo prednostne naložbe EU,« je pojasnila Klepčeva in dodala, da morajo biti občinski načrti pripravljeni na način, da bodo lahko črpali ta namenska evropska sredstva. V EU v programskem obdobju 2015–2020 podpira-

Povezava občin

V občini Ljubno posluje 39 gospodarskih družb, 107 samostojnih podjetnikov, 595 ljudi je zaposlenih v gospodarskih družbah, ki so ustvarile 3,8 odstotka prihodkov občine. Razširili naj bi poslovno cono, uredili turistično infrastrukturo ob Savinji na območju Vrbja, zgradili 13 kilometrov kolesarskih in 20 kilometrov pešpoti, s katerimi bi povezali sosednje občine. Podprli bodo tudi kmetijsko dejavnost in spodbudili naložbe v samooskrbo.

Varčno z energijo

Na področju infrastrukture naj bi v občini uredili lokalne ceste in se borili za večjo povezanost celotne doline s preostalim delom Slovenije. Zgradili naj bi vodovodni sistem Letošč, ki bo skupni projekt zgornjesavinjskih občin, kanalizacijo s čistilno napravo za naselje Okonina in z biološko čistilno napravo za naselje Melišce. Uredili naj bi sekundarno kanalizacijsko omrežje Radmirje in poveča-

Osnovni nameni strategije so spodbujanje razmišljanja o prihodnosti, predstavitev pričakovanega razvoja, povezava ključnih nosilcev razvoja pri doseganju skupnih ciljev za uravnotežen razvoj posameznih področij. Izboljšali naj bi komunikacijo med ključnimi nosilci razvoja, strategija pa naj bi služila kot dokument za razgovore z resornimi ministrstvi pri sofinanciranju projektov.

li naložbe v obnovljive vire energije, gradnjo sistema ogrevanja na lesno biomaso v javnih ustanovah ter ureditev stanovanj za mlade družine. Na področju družbenih dejavnosti naj bi obnovili Zdravstveno postajo Nazarje in zgradili prizidek, obnovili notranjost že obnovljenega kulturnega doma, uredili muzejske zbirke, športno turistični center ob skakalnici, prostor za nudenje pomoči socialno šibkim in medgeneracijsko središče.

Naložbe zasebnikov

Nad strateškim načrtom je navdušena tudi podžupanja Anka Rakun, saj ta vključuje realne želje in zajema vsa področja, potrebna izboljšanja. Načrtovani so projekti, ki jih bo izvajala občina, k sodelovanju pa pozivajo podjetja. Ta naj bi s svojim znanjem in izkušnjami pripomogla k izboljšanju načrtov ter enostavnejšemu in hitrejšemu uresničevanju ciljev. »Podjetja morajo stopiti skupaj, občina jih lahko pri tem spodbuja, a potrebno je sodelovanje. Nekdo, ki nudi nastanitev, mora turistom znati ponuditi tudi možnosti rekreacije,« je o uspešnejšem medsebojnem sodelovanju v občini prepričana vodja strateškega načrta.

ANJA KOVAČIČ
Foto: Grupa

NA KRATKO

Likarjev memorial v Gornji Grad

REČICA OB SAVINJI – Člani Športnega društva Mladost z Rečice ob Savinji so na športnih igriščih spet pripravili tradicionalni Likarjev memorial v malem nogometu in turnir v odbojki na mivki.

Tako na nogometnem igrišču kot na mivki se je spopadlo po dvanajst ekip. Zmagovalca malonogometnega turnirja je v zelo izenačeni konkurenci določilo streljanje kazenskih strelav, pri katerem so člani ŠD Gornji Grad premagali ekipo Tesarstvo Slemenšek iz Mozirja. Tretji so bili člani ŠD Raduha Luče. V odbojki na mivki je bila najboljša ekipa Fricelj team iz Varpolj, drugo mesto so zasedli člani Kranjc team, tretji so bili Pingvini.

HŽ

Po obnovljeni cesti

ŠMARTNO OB PAKI – Do konca avgusta bodo obnavljali lokalno cesto med mladinskim centrom in železniško postajo.

Dela izvaja celjsko podjetje Voc, ki ga je Občina Šmartno ob Paki izbrala na javnem razpisu. V okviru del bodo obnovili vozno površino, uredili parkirna mesta na sedanji makadamski površini ob robu ceste in postavili razsvetljavo pri prehodu za pešce.

V drugi polovici avgusta bo na tem odseku delna zapora ceste, v času asfaltiranja in ob utrjevanju cestišča pa občasno popolna zapora. Po pričakovanjih naj bi v zadnjem tednu avgusta cesta že bila povsem prevozna.

RG

Tabor v kartuziji

SLOVENSKE KONJICE – V Žički kartuziji je od začetka tedna Poetični tabor, ki je v znamenju poezije, plesa in glasbe.

Poudarek je na srednjem veku, zato se bodo udeleženci tabora naučili srednjeveškega plesa, kuhanja po srednjeveških receptih in kaligrafije, umetnosti pisanja. Organizator, konjiško literarno društvo Gnezdo, je prav tako poskrbel za literarne in glasbene delavnice. Poetični tabor, ki je namenjen obujanju nekoč prazne in razpadajoče Žičke kartuzije, bo trajal vse do nedelje. Prvi takšen tabor v prostorih kartuzije je društvo Gnezdo pripravilo že lani. Prireditev je delno nadaljevanje nekdanjih gledališko-likovnih delavnic, ki jih je v kartuziji desetletje pripravljalo konjiško Kulturno društvo Svoboda osvobaja.

BJ

Teniška sobota na mozirski plaži

MOZIRJE – Odbojarska sekcija Športnega društva Mozirje je v sodelovanju z Beach Tennis Slovenija na mozirski plaži, kot rečejo igrišču za odbojko na mivki, pripravila promocijsko predstavitev in turnir v igranju tenisa na mivki ITF G4 Mozirje Open 2014.

Na tekmovanju, ki je potekalo v okviru mednarodne teniške zveze ITF, je tokrat sodelovalo le osem ekip, med katerimi je bil v moški konkurenci najboljši dvojec Avberšek-Brinovec, ki je v finalu premagal par Pistotnik-Uplaznik. V ženski konkurenci sta sodelovali samo Lea Wildmann in Marcela Cuderman, ki sta se več kot uspešno pomerili z moškimi pari in tudi kasnejšima zmagovalcema povzročili kar nekaj sivih las, preden sta ju uspela premagati.

HŽ

Lastniki gozdov so se pomerili

LUČE – V soboto je nazarska enota Zavod za gozdove v sodelovanju s Savinjskim gozdarskim društvom in Občino Luče na Hočevarjevi njivi v Lučah organizirala izbirno sekaško tekmovanje z motorno žago za lastnike gozdov.

Ti so tekmovali v številnih disciplinah, in sicer v preizkusu znanja s področja varnosti in zdravlja pri delu, kombiniranem rezu, preciznem rezu, zaseku in podžagovanju, kleščenju ter podiranju na balon. Prvi trije tekmovalci, ki so dosegli največje število točk in hkrati izpolnili pogoje za udeležbo na državnem prvenstvu, so se uvrstili v moško in žensko ekipo, ki bo na državnem tekmovanju v Gornji Radgoni zastopala nazarska enota Zavoda za gozdove.

Med moškimi je najvišje mesto zasedel Marko Jelšnik, ki je zmagal, drugo mesto je zasedel Domen Arnič, tretji je bil Andrej Goličnik. Med ženskami je motorno žago najbolje vihtela Lučka Jelšnik, druga je bila Majda Suhoveršnik, na tretje mesto se je uvrstila Nataša Zamernik. Ekipno je bila najboljša ekipa Društva lastnikov gozdov Gornji Grad, drugi so bili Duseti Šoštanj, na tretjem mestu je končala ekipa Gros iz Radmirja.

HŽ

**ENERGETIKA
CELJE**

**PREKLOPITE
na PLIN**

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Govedorejska zabava ob Šmartinskem jezeru

JERICA POTOČNIK
Foto: SHERPA

Obnova žalskega središča je obsegala površino, veliko približno 16 tisoč kvadratnih metrov. Žalčani so zabetonirali približno 3 tisoč kvadratnih metrov površine, položili 1.400 metrov robnikov in asfaltirali več kot 7 tisoč kvadratnih metrov površine. S prvotno predvidenih 3 tisoč kvadratnih metrov granitnih kock so to površino povečali na približno 4.500 tisoč kvadratnih metrov.

Obnova središča uradno končana

Po novem v žalskem mestnem središču manj parkirnih mest in več površin, namenjenih pešcem in kolesarjem

ŽALEC – Središče Spodnje Savinjske doline je po dobrem letu obnove v torek tudi uradno zasijalo v prenovljeni podobi. Pristojne strokovne službe so med tehničnim pregledom ugotovile, da so vsa dela urejena v skladu z obstoječo dokumentacijo in s tem primerna za nadaljnjo varno uporabo.

Žalčani so mestno središče – Šlandrov trg in del Savinjske ceste – začeli obnavljati lani junija, projekt celovite prenovne pa jih je stal približno tri milijone evrov. Od tega so prejeli malo manj kot dva milijona evrov evropskih sredstev. Prenovili so tako »nevidni« podzemni del infrastrukture kot tudi nadzemnega, ki je za domačine in obiskovalce zaradi privlačne podobe še posebej zanimiv.

Občina Žalec je izvedbo projekta zaupala laškemu gradbenemu podjetju AGM Nemec, ki je po njeni dosednji presoji zadovoljivo opravil delo. »Z vsakim izvajalcem so takšni ali drugačni problemi, zato je gradnjo treba nepresta-

no spremljati in ga preganjati. Z našim izvajalcem sicer večjih nevšečnosti nismo imeli, smo ga pa morali v prvem obdobju gradnje neprestano opominjati, da mora biti na gradbišču zadostno število vodij, na kar je sprva nekajkrat pozabil,« pojasnjuje Aleksander Žolnir, vodja urada za gospodarske javne službe v žalski občini.

Zataknilo se je pri betoniranju

Žalčani so sprva načrtovali, da bodo središče obnavljali v treh delih in obnovo končali do konca letošnjega junija. A se je kmalu izkazalo, da je optimalnejše, če združijo prvo in drugo gradbeno fazo. Na prve manjše težave so namreč naleteli pri ulivanju betona v prvem sklopu gradbenih del, ki je obsegal dela v vzhodnem delu Žalca. »Vsak izvajalec potrebuje nekaj časa, da se uvede v izdelavo določene gradbene tehnike. V našem primeru je šlo za specifično ulivanje betona, zato je gradbinec za

poseg porabil nekoliko več časa, kot smo sprva načrtovali. Ker je nastopila zima, smo se odločili, da se hkrati v prvi in drugi fazi lotimo gradnje kanalizacije,« pravi Žolnir, ki je vesel, da jim je tovrstno komunalno infrastrukturo, katera gradnja praviloma vzame največ časa in je obenem tudi največja ovira za uporabnike središča, uspelo končati že do konca februarja. V nadaljevanju je sledilo odstranjevanje zgornjega ustroja. Občina je izvajalcu del trikrat zagotovila celovito zaporo središča in s tem privarčevala precej časa, po nekaterih izračunih celo za mesec in pol. AGM Nemec je tako lahko spomladil že začel polagati granitne kocke in komunalne vode ter prenavljati vodovod.

Več granitnih kock

Do konca junija mu je uspelo končati večino del, povezanih z betoniranjem in asfaltiranjem. »Zaradi ugodnih cen, ki smo jih dosegli pri izvajalcu pri zamenjavi kitajskega granita za tistega

iz Jablanice in pri nakupu led luči, smo privarčevali nekaj denarja, ki smo ga nato lahko namenili za nakup večje količine granitnih kock,« pravi Žolnir in nadaljuje, da so prav zaradi omenjene odločitve morali podaljšati izvedbo del za mesec in pol. Polaganje kock je namreč eno bolj zamudnih opravil. A kot še dodaja Žolnir, se je splačalo nekoliko potrpeti, saj je zdaj na ta račun praktično skoraj vse središče, razen prometnih površin, tlakovano in opremljeno z led lučmi z regulacijo, kar pomeni, da se ponoči jakost svetlobe nekoliko zmanjša.

Nekateri občani so se v času prenovne pritoževali, da bo po novem v mestu premalo zelenih površin. Žolnir na njihove očitke odgovarja, da so vsa odstranjena drevesa in ostalo rastlinje nadomestili z novimi, je pa res, da je teh površin na račun območij za pešce in terase pred gostinskimi lokali po novem nekoliko manj.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Za več reda in miru

BRASLOVČE – Braslovški svetniki so na zadnji seji v drugi obravnavi sprejeli odlok o splošnem redu in miru.

Braslovčani so bili do zdaj še ena redkih lokalnih skupnosti brez tovrstnega predpisa. Ker so se na občino po besedah župana **Branimirja Strojanskega** vedno pogosteje s takšnimi in z drugačnimi pritožbami obračali občani, se je ta odločila, da je skrajni čas, da odlok o splošnem redu in miru dobi tudi braslovška lokalna skupnost. Pri oblikovanju odloka so se Braslovčani zgledovali po velenjskemu, saj občina Braslovče spada pod okrilje velenjskega medobčinskega inšpektorata. ŠO

Srečali so se upokojenci

POLZELA – Društvo upokojencev Polzela je v nedeljo popoldne na andraškem športnem igrišču organiziralo tradicionalno družabno-rekreativno srečanje.

Udeležilo se ga je 130 članov društva, starih od 55 do 80 let in več. Pomerili so se v rekreativnih igrah, kot so streljanje z zračno puško, rusko kegljanje in metanje krogov. Za kulturni program so poskrbeli Vaški godci iz Andraža. Trenutno je v polzelsko društvo včlanjenih približno 230 upokojencev, že enajsto leto zapored pa ga vodi predsednik Anton Mešič. ŠO

Odprava škode še traja

ŠOŠTANJ – Obnova cest, ki jih je uničila februarjska ujma, se še vedno nadaljuje. V zaključni fazi sta dve javni naročili za obnovo cest v šoštanjski občini.

Obnoviti morajo lokalno cesto nad plazom in urediti plaz Brunjak v Florjanu, zaradi katerega je bilo treba evakuirati prebivalce dveh hiš. Na javno naročilo se je odzvalo pet ponudnikov, najugodnejšo ponudbo je pripravilo podjetje GIC Gradnje iz Rogaske Slatine. Pogodba za začetek izvedbe del bo po besedah Tjaše Rehar iz Občine Šoštanj podpisana predvidoma v drugi polovici avgusta. Ponudbe za javno naročilo za obnovo gozdne ceste v Belih Vodah je oddalo deset ponudnikov, najugodnejše je bilo podjetje GP Pirc iz Luč. Ker gre za sanacijo posledic zleđa, obe sanaciji sofinancira ministrstvo za kmetijstvo in okolje, vrednost naložbe pa bo znana šele po podpisu pogodbe. AK

Spomin na »olcarje«

VITANJE – V trgu je bila v nedeljo prireditev Holcerija, ki jo pripravljajo že več kot dve desetletji. Poleg povorke so med drugim pripravili tekmovanje v »olcarskih« veščinah, revijo narodnozabavnih ansamblov in podelitev priznanj za najlepše urejeno okolje.

V povorki Holcerije so različna društva ter vasi predstavile nekdanje delo in običaje »olcarjev«. Na tekmovanju v »olcarskih« veščinah so se med drugim pomerili v žaganju hloda ter podiranju na balon. Tekmovalce so ekipe iz različnih vaških skupnosti. Na podelitvi priznanj za lepo urejeno okolje je prejela letošnje najvišje priznanje za cvetje družina Angele in Alfonza Makošek. Za najbolj urejeno kmetijo je bila izbrana kmetija Lošpergar. Obe sta iz Spodnjega Doliča. Podelili so jima kovani vrtnici, ostali so prejeli druga priznanja in pohvale. Poleg tega si je bilo mogoče ogledati razstavo fotografij vseh lepo urejenih domov prejemnikov letošnjih priznanj. Holcerijo je pripravilo Turistično društvo Vitanje, ki ga od letos vodi Peter Mauc. BJ

Za male čistilne naprave

CELJE – V mestni občini so ponovno objavili razpis za sofinanciranje urejanja malih čistilnih naprav za komunalne odpadne vode na tistih območjih občine, kjer v prihodnjih letih ne bodo gradili javnega kanalizacijskega omrežja.

V občinskem proračunu je letos na voljo 10 tisoč evrov, a kot kaže, se občanom pri opuščanju greznice in prehodu na male komunalne čistilne naprave zaenkrat še ne mudi. Ker morajo skladno z veljavnimi predpisi za to poskrbeti do konca leta 2017, zanimanja za spomladi objavljen občinski razpis ni bilo. Tako v Celju občanom in tudi podjetnikom oziroma obrtnikom do 18. avgusta ponovno ponujajo možnost, da zaprosijo za pomoč iz občinske blagajne. Pogoj za sofinanciranje je, da nepremičnina ni novogradnja in da je bila stanovanjska hiša ali poslovna stavba na območju mestne občine zgrajena skladno z veljavnimi predpisi. Iz občinske blagajne bodo prosilcem sofinancirali do 50 odstotkov naložbe oziroma največ 1.500 evrov. IS

Vendarle obnova Pelikanovega ateljeja

CELJE – Stekleni fotografski atelje Josipa Pelikana, ki deluje v sklopu Muzeja novejših zgodovine Celje, je zaradi načrtovane obnove zaprt že vse od sredine julija, minuli teden pa so ga vendarle začeli obnavljati.

Kot pojasnjuje kustos **Sebastian Weber**, je najprej treba odstraniti obstoječo dotrajano stekleno strešno konstrukcijo in jo zamenjati z novo, za to delo pa je treba nekaj dni stabilnega vremena

brez dežja. Stekleni fotografski atelje, ki ga je zgradil celjski fotograf Martin Lenz leta 1899, od njega pa leta 1920 odkupil mojster Josip Pelikan, je namreč edinstven v tem delu Evrope in je v celoti razglašen za kulturni spomenik državnega pomena. V njem je urejena stalna muzejska postavitev, letno pa ga obišče približno 4 tisoč obiskovalcev. Ti si lahko v pritličju ogledajo temnico, re-tuširnico, mojstrovo tehnično opremo,

steklene plošče in originalne fotografije, v nadstropju pa stekleni salon z vso pripadajočo opremo. Za obnovo ateljeja je mestna občina zagotovila 27 tisoč evrov, vsa obnovitvena dela pa bodo opravili delavci podjetja Simer. Odprtje prenovljenega ateljeja v muzeju načrtujejo za 13. september, ko bodo tudi podrobneje predstavili programske novosti, ki jih pripravljajo za obiskovalce.

IS

Stevan Djordjević – doktor, ki pozna recept za NK Celje

Ko je na letošnji skupščini mesto predsednika prevzel priljubljen zdravnik iz Zdravstvenega doma Vojnik, je bilo za mnoge to presenečenje. Njegovo imenovanje so vsekakor z veliko podporo pospremili vsi, ki so poznali njegovo delo in njegovo ljubezen do Nogometnega kluba Celje.

Dr. Stevan Djordjević je na položaju predsednika zamenjal dotedanjo predsednico Alenko Obrul, ki ji je zaradi nove službe in povečanega obsega dela zmanjkovalo časa za opravljanje zahtevnih nalog v klubu.

V NK Celje pravijo, da so za novega predsednika iskali predvsem človeka, ki povezuje in nogomet pozna, predvsem pa ga ima rad. Ste pravi človek za to?

To bodo čez čas presodili drugi. Res je, da imam nogomet rad, sicer ne bi že več kot sedemnajst let sodeloval s klubom. V tem obdobju sem marsikaj videl in spoznal, čeprav je res, da sem največ izkušenj pridobil na svojem področju kot zdravnik kluba. Ampak imel sem ves čas priložnost opazovati tudi druge stvari, predvsem spoznavati osebnosti nogometašev, ki so prihajali v klub. Mesto predsednika sem sprejel zato, ker poznam vse ljudi v klubu, jih cenim in vem, da imamo dobre temelje in pogoje za delo.

Pa razpolagate s čudežnim zdravilom, ki bo celjski nogomet dvignilo na pot slave in moštvo približalo uvrstitvam pri vrhu lestvice?

Recept je zelo preprost. Delo, delo in delo, vsekakor tudi pošteno, transparentno in korektni odnosi. Stanje sploh ni zelo zaskrbljujoče, čeprav je res, da smo še vedno v obdobju okrevanja. Res je, da trenutno pogrešamo malo boljše rezultate, vendar tega mladi ekipe ne moremo zameriti. Verjamem, da bo kmalu bolje, že zdaj pa smo sposobni tudi zmagovati. Gradimo moštvo, zato v tem trenutku ne smemo prehitevati stvari. Obnašamo se razmeram primerno

»Simon Rožman, sicer tudi otrok našega kluba, ima vse pogoje, da bo dolgo časa vodil naše člansko moštvo.«

in se ne pritožujemo nad tem, česar nimamo, temveč postopoma pospešujemo tempo in s tem, kar imamo, skušamo narediti kar največ. Verjemite, da si želimo boj za vrh, toda zgolj zaradi želje nikoli ne bomo tvegali obstoja kluba.

Kaj si v tem trenutku kot predsednik najbolj želite?

Želim si nadaljevanje dobrega sodelovanja z Mestno občino Celje. Posebna zahvala gre županu Bojanu Šrotu za vse, kar je za Celje naredil na številnih področjih v obdobju zadnjih mandatov, in verjamem, da bo uspešen tudi naprej. Številni nogometaši, ki jih ni več v klubu in me občasno še vedno obiskujejo, kar težko verjamejo,

da Celje tako napreduje. Upam, da bomo dobro sodelovali tudi s sosedi iz Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, saj lahko skupaj med ekipnimi športi v Celju največ ponudimo. Želim, da bi direktor Borut Arlič še naprej dobro opravljal vse številne administrativne naloge in da bi imel športni direktor Ambrož Krajnc še naprej srečno roko pri izbiri nogometašev. Verjamem, da smo izbrali tudi pravega domačega trenerja. Simon Rožman, sicer tudi otrok našega kluba, ima vse pogoje, da bo dolgo vodil naše člansko moštvo. Vsi v klubu so zame zelo pomembni in trudil se bom, da bodo za svoja prizadevanja in delo dobili tudi moj primeren odnos. Še

»Recept je zelo preprost. Delo, delo in delo, vsekakor pa tudi pošteno, transparentno in korektni odnosi.«

posebej si želim, da bi nam ostali zvesti dosedanja pokrovitelji na čelu s Cinkarno Celje, močno si prizadevamo, da bi naš trud opazili tudi morebitni novi partnerji.

Kaj pa Darko Klarič, ki je ob odhodu iz kluba leta 2005 postal častni član, a zdaj odklanja vsako funkcijo, toda s klubom poslovno sodeluje?

Zelo ga spoštujem, saj vem, kaj vse je naredil v življenju na mnogih področjih in tudi za celjski klub. Iz nič je v Ljubljani ustvaril odlični NK Bravo. Ima ideje, ki jih tudi uresničuje. Vem, da vse, kar obljubi, tudi naredi, zato sem zelo zadovoljen, da bo tudi v prihodnje poslovno sodeloval z NK Celje. V vseh letih poznanstva sva sodelovala zelo korektno. Skrbno loči posel in osebno poznanstvo, ima tudi izjemen občutek za družbeno koristne zadeve in je športu brez dvoma veliko dal ter ga razvijal na različnih področjih. Malo ljudi poznam, ki bi imeli toliko izkušenj na različnih področjih. Vsekakor pa pozna šport praktično iz vseh zornih kotov.

Nič še nisva rekla o Šolskem nogometnem centru (ŠNC), v katerem nogometno znanje nabirajo mlade selekcije.

Brez mladih ni perspektive. Res je, da se morajo ti hitro zavedati, da bodo svoje sanje lahko uresničili zgolj v primeru, da bodo svoje delo in življenje v celoti podredili temu. Odločitev mora biti njihova in le redkim to uspe. Toda tudi tistim, ki jim nogomet ne bo kruh, bo to športno klubsko udejstvovanje zelo koristilo, zato bomo tudi njim v okviru zmožnosti to omogočili. Vendar šport ni poceni in tega se morajo zavedati tudi starši, ki so največji donatorji svojih otrok. Ob vseh težavah, s katerimi smo se v preteklosti v našem klubu soočali, pa je našim trenerjem v ŠNC uspelo vzgojiti celo vrsto mladih, ki že trenirajo s člani in čakajo na svojo priložnost.

Za konec še vprašanje, na katerem mestu v sezoni 2014/15 pričakujete člansko ekipo NK Celje ...

Sezono bomo končali na petem mestu, v naslednji pa bomo še najmanj mesto višje.

Postanite del družine NK Celje!

S tekmovalno sezono 2014/15 smo v Nogometnem klubu Celje spremenili koncept nakupa letnih vstopnic, s čimer se želimo približati vam, dragi simpatizerji kluba. Odslej si boste lahko namreč letno vstopnico zagotovili celo leto, z njo si boste lahko v enoletnem časovnem obdobju na izbranem sedežu štadiona Arena Petrol ogledali 18 domačih tekem Prve lige Telekom Slovenije, hkrati pa tudi vse pokalne tekme v organizaciji Nogometnega kluba Celje.

Cena letne vstopnice znaša 75,00 evrov.

Okrepljeni po čim višjo uvrstitev

Nogometaši Celja so se na prvih štirih obračunih te sezone predstavili v povsem prenovljeni zasedbi. Moštvo je namreč zapustilo enajst nogometašev, v obratni smeri pa ga je okrepilo šest novincev. Trener Simon Rožman je lahko sicer na treningih pozdravil tudi nekaj nadebudnih nogometašev, ki so se članskemu moštvu priključili iz klubskega šolskega nogometnega centra.

Novinci v moštvu, ki domuje na Areni Petrol, so tako branilca Tilen Klemenčič in Marko Jakolić, vezist Valon Ahmedi ter napadalec Sunny, Adnan Bašić in Nik Fasvald.

Obetavni Tilen Klemenčič je v Celje prišel iz kranjskega

Triglava, pri katerem je kljub osemnajstim letom starosti v najmočnejši slovenski nogometni ligi zbral že 54 nastopov. Mladenič se sicer najbolje znajde na položaju centralnega in bočnega branilca.

Marko Jakolić je svojo kariero začel pri Brežicah, jo nato nadaljeval pri novomeški Krki, od koder

pa se je leta 2010 preselil v člansko moštvo Krškega. Sledil je enoletni postanek pri Livarju, ki je bil njegova odskočna deska za odhod v makedonskega prvoligaša FK Ohrid 2004. V Makedoniji se mu je pripetil nesrečen zlom noge, ki ga je z igrišč žal oddaljil za pol leta. Po uspešno opravlje-

ni rehabilitaciji se je vrnil v Krško, kjer so ga opazili predstavniki švicarskega kluba FC Grenchen, za katerega je podpisal enoletno pogodbo. Zaradi finančnih težav švicarskega kluba se je bil prisiljen vrniti v Krško, kjer je nastopal od avgusta lani. Kot bočni branilec je v dresu posavskega drugoligaša zbral 61 nastopov, ob tem pa dosegel 8 zadetkov.

Ofenzivni vezist Valon Ahmedi je albanski nogometaš, ki poseduje tudi italijanski potni list. V tem trenutku je član albanske U21 reprezentance, bil pa je tudi član U19 reprezentančne selekcije, za katero je na osmih uradnih tekmah

dosegel dva zadetka. Svojo kariero je Valon sicer začel v italijanskem klubu FC Südtirol, kjer je igral za vse mladinske selekcije, v lanskem sezoni pa je bil ob koncu mladinskega staža tudi del članskega moštva.

25-letni nogometaš, čigar polno ime je Sunny Ogbe-mudia Omoregie, je kariero začel v Nigeriji pri klubu

Osmade Babes FC. Sledila je selitev v mladinski pogon španske Numancie, kjer so ga opazili predstavniki silovitega madridskega Realu. Od tod je odšel k Espanyolu, zadnjo sezono mladinskega staža pa je zelo uspešno odigral pri klubu Montañeros CF, kjer je s kar 32 doseženimi za-

detki postal najboljši strellec najmočnejše španske mladinske lige. Prve članske minute je zbral v dresu španskega tretjeligaša UD Los Llanos, nato pa je sledilo nekaj postankov pri klubih španske tretje lige. V letu 2013 je igral na Malti in tudi v ameriški razvojni ligi, kjer je postal najboljši ligaški strellec. Minulo sezono se je vrnil v špansko tretjo ligo k Meridi, kjer je uspešno sezono kronal z 20 doseženimi zadetki.

Adnan Bašić je bil vso svojo dosedanje nogometno kariero del mladinskega pogona bosansko-hercegovskega prvoligaša Veleža iz Mostarja, pri katerem je v zadnjem letu odigral tudi nekaj prijateljskih obračunov za član-

ske moštvo. Mladi napadalec je sicer član U-19 reprezentance Bosne in Hercegovine, za katero je doslej zbral tri uradne nastope. Pred tem je bil tudi član U-17 reprezentančne selekcije, kjer je na sedmih obračunih dosegel tri zadetke.

Nik Fasvald na Areni Petrol prihaja iz Dravograda, kjer je zrasel v nogometni

šoli Robert Koren Dravograd. Kot član mladinskega moštva je v minuli sezoni zbral 29 ligaških nastopov, ob tem pa dosegel tudi 12 zadetkov. Svoj talent je prikazal tudi v dresu članske selekcije tega nekdanjega koroškega prvoligaša, za katerega je na osmih obračunih dosegel tri zadetke.

Simon Rožman: »Igrali bomo zanimiv in borben nogomet«

Glavni trener Nogometnega kluba Celje bo tudi v tej sezoni Simon Rožman

Izredno obetavnemu trenerju, ki je moštvo prevzel ob koncu aprila, je uprava kluba po uspešno končani minuli sezoni brez oklevanja ponudila možnost dolgoročnega vodenja celjskega prvoligaša. Mlad strokovnjak je spregovoril o pripravi, kadrovskih spremembah in ciljih ter željah v novi tekmovalni sezoni.

Ko ste aprila prevzeli moštvo, ste bili v vlogi t. i. trenerja gasilca, saj ste morali šest krogov pred koncem nemudoma dvigniti rezultatsko krivuljo in klubu zagotoviti obstanek v ligi. Danes je drugače, saj ste z moštvom v miru opravili celotne priprave.

Ob mojem prihodu na mesto glavnega trenerja Nogometnega kluba Celje je bil glavni cilj absolutno obstanek v ligi in tudi priprava na tekme je bila usmerjena izključno v rezultat. Tedaj smo naredili nekaj popravkov igre, na srečo je to zadostovalo za rezultat in posledično zaslužen obstanek. Celotna zgodba se je začela junija s prvim dnem priprav, ko smo igralcem predstavili način dela in razmišljanja, seveda v prvi vrsti tudi naše skupne cilje, ki jim je podrejen ves naš koncept. Slednji temelji na zanimivi in rezultatsko uspešni igri, zagotovo pa si želimo biti kakovostna in privlačna sredina za vse mlade igralce, ki si želijo napredovati v večje klubske sredine v tujini.

V tem poletnem obdobju ste močno spre-menili tudi igralski kader. Odšlo je namreč kar enajst igralcev, v tem trenutku ste k članskemu moštvu priključili šest novincev.

Moštvo smo v teh zadnjih dveh mesecih precej prevetrili, od lanske sezone smo namreč ohranili zgolj okostje ekipe. S sistematičnim in z analitičnim skavtingom pa smo priključili novince Marka Jakolića, Tilna Klemenčiča, Valona Ahmedija in Sunnija, ki so že na prvih

tekmah sezone pokazali, da za nas vsekakor predstavljajo dodano vrednost. Ob tem smo pripeljali še Adnana Bašića in Nika Fasvalda, ki ju smatramo kot naložbi za prihodnost. Vsi so se odlično vklopili v našo sredino, tu se dobro počutijo, zato verjamem, da bo Celje dobra odskočna deska za njihovo kariero.

Spremenjen ni samo igralski kader, temveč tudi strokovni štab.

Ob sklenitvi sodelovanja mi je uprava kluba dala proste roke pri izbiri strokovnega štaba. Veseli me, da se je Aleš Kačičnik, s katerim sva odlično sodelovala že ob koncu lanske sezone, odločil, da nadaljuje delo pomočnika trenerja. Novinec v strokovnem štabu je tudi Dani Ošep, vrhunski strokovnjak za fizično pripravo športnikov, ki bo v moštvu opravljal tudi vlogo fizioterapevta. Ob tem smo k delu v članski ekipi priključili tudi nekatere mlade trenerje šolskega nogometnega centra, njihova naloga pa je predvsem pomoč pri treningih, analizi naše in nasprotnikove igre ter teoretičnem področju.

Ljubitelji nogometa so po teh uvodnih obračunih v novi sezoni enotni, da ste uspeli moštvu vcepiti novo filozofijo, ki se odraža v precej bolj zanimivi in čvrsti igri.

Naša filozofija temelji na razumevanju sodobnih trendov nogometa, kar pomeni, da si želimo igrati v visokem ritmu in biti agresivni na nasprotnikovi polovici. Cilj je pripraviti čim več priložnosti in biti ob tem zanimivi za gledalce. Zavedamo se, da je zelo težko hkrati igrati zanimiv in rezultatsko uspešen nogomet, vendar se nadajamo, da nam bo to čedalje lažje uspevalo in da bomo zadostili pričakovanjem naših gledalcev.

Opaziti je mogoče, da se bo vaše tesno sodelovanje s šolskim nogometnim centrom

nadaljevalo. K članskemu moštvu ste namreč priključili šest obetavnih mladeničev, ki bi v prihodnje lahko nosili pomembno breme v moštvu.

Glede na to, da sem bil sam precej let del šolskega nogometnega centra – nekaj časa tudi njegov strokovni vodja – lahko rečem, da dobro poznam usmeritve in filozofijo trenerjev. Skupen cilj vseh nas je produkcija čim več lastnih igralcev za potrebe članskega moštva. Vsekakor je priključevanje mladih iz ŠNC smiselno, predvsem iz razloga, da poznajo okolje in naše delo, tako da je tudi njihov prehod v članski nogomet lažji. Veseli me, da z vsimi trenerji zelo vzorno sodelujemo, tako da naše

delo poteka v skladu s smernicami, ki smo jih zastavili pred tremi leti, ko sem bil še sam vodja šolskega nogometnega centra.

Razveseljivo je tudi to, da se je na prvih dveh domačih obračunih v Areni Petrol zbralo lepo število gledalcev, ki so nedvomno pripomogli k dobrim predstavam moštva. Najbrž si želite še več podpore, kajne?

Zelo sem vesel, da so se gledalci odzvali našemu vabilu, še posebej me razveseljuje, da so zadovoljni z zapuščali obe naši tekmi. Kljub temu, da smo prvo tekmo izgubili, so lahko uživali v naši predstavi, videli so lahko atraktivno in borbeno igro našega mladega moštva. Menim, da si fantje vsekakor zaslužijo podporo, sam lahko na tem mestu zatrdim, da bodo gledalci na naših tekmah uživali, saj bomo še naprej igrali zanimivo, tudi v prihodnje pa bosta želja in borbenost glavni vodili naše igre. Bi si pa vsekakor želeli, da bi imeli še večjo podporo, ki bi rasla iz tekme v tekmo. Vsi skupaj se trudimo, da bi se lahko navijači poistovetili s klubom, saj mislim, da lahko skupaj ustvarimo res lepo zgodbo. Zagotovo bi se rad zahvalil vsem, ki nas podpirajo, saj nam to res veliko pomeni.

Lahko za konec morda strnete še pričakovanja za nadaljevanje sezone?

Želimo nadaljevati po zastavljenih smernicah. To pomeni, da bomo še naprej stremeli k zanimivi in rezultatsko čim bolj uspešni igri. Cilj na koncu sezone je peto mesto. Menim, da je to realen cilj, saj verjamem v kakovost moštva. Prav tako zagotavljam, da bomo na treningih trdo delali – le to je namreč zagotovilo za napredek. Vsekakor je cilj kluba tudi produkcija igralcev, zato si želimo, da bi še naprej skrbeli za napredek naših igralcev, ki bi bili tako tržno zanimivi za večje evropske klube.

Na mladih svet svoji

Osnova za delovanje Nogometnega kluba Celje je nedvomno mladinski pogon, ki ga sestavljata Šolski nogometni center (ŠNC) in Otroška nogometna šola (ONŠ).

V ŠNC je registriranih več kot 200 igralcev, ki so razdeljeni v deset starostnih selekcij in predstavljajo klub ter mesto Celje po celotni Sloveniji in tudi v tujini. Delo z otroki in mladostniki usmerja osem trenerjev z visoko strokovno

izobrazbo, ki skrbijo ne samo za nogometni, ampak tudi za osebnostni razvoj vsakega mladega nogometaša. ONŠ je sicer namenjena spoznavanju otrok z nogometom in s športom nasploh, trenutno imajo otroško nogometno šolo v osmih osnovnih šolah v Celju in okolici.

V Nogometnem klubu Celje sicer vabimo vse mlajše od 11. leta, ki bi se želeli preizkusiti v nogometni igri, da se

pridružite treningom ene od mlajših starostnih kategorij. Informacije o vpisu lahko najdete na <http://nkcelje.si>.

Dokaz kakovostnega dela z mladimi je nedvomno tudi število tistih, ki se vsako leto priključijo treningom članskega moštva. Strokovni štab na čelu s trenerjem Simonom Rožmanom je tako letos priložnost za dokazovanje v članski konkurenci ponudil kar šestim obetavnim igralcem šolskega nogometnega centra.

Metod Jurhar, vratar

Nino Pungaršek, vezist

Jon Šporn, vezist

Blaž Zbičajnik, vezist

Matic Marcius, napadalec

Rok Kidrič, napadalec

Sposojena kolumna

O danes in jutri našega kluba

Nobena skrivnost ni, da je Nogometni klub Celje januarja 2013 začel poslovno sodelovati z družbo Bravo 1 iz Ljubljane. To je družba, ki je bila ustanovljena leta 2006 in se ukvarja z različnimi nogometnimi projekti. Njeni sodelavci so se kalili na različnih področjih nogometnega delovanja, zdaj pa že uspešno uresničujejo številne nogometne projekte.

V začetku so različne ideje uspešno uresničevali predvsem pri ustanavljanju nogometnega kluba Bravo. Pozneje, ko je ta klub postal popolnoma samostojen in neodvisen – hkrati je sodelovanje omejeno zgolj na marketinškem in delno tudi na organizacijskem področju – pa je začel svoje storitve nuditi tudi drugim. Organizirajo tudi letne in zimске priprave za številne domače in tuje članske športne kolektive, seveda pa to storitev ponujajo tudi mlajšim selekcijam ostalih športnih kolektivov.

Pestra ponudba družbe

V podjetju niso zgolj specializirani za nogomet, ampak svojo dejavnost širijo tudi na druge športe in seveda tudi dejavnosti. Pri tem zelo pazljivo izbirajo in širijo svoj

kader, ob čemer zelo radi sodelujejo tudi z drugimi ponudniki storitev na različnih področjih. Delujejo tudi na področju turizma, saj se je izkazalo, da mnogi hoteli, ki imajo možnost ponuditi tudi priprave za nogometne ekipe, potrebujejo tudi ljudi, ki poskrbijo tudi za najrazličnejše spremljevalne nogometne zadeve – od tistih, ki jih trenerji in nogometaši potrebujejo na terenu, do organizacije prijateljskih tekem. Tako niti ne čudi, da je nogometna ekipa iz Reke letos že drugič velik del organizacijskega dela letnih priprav zaupala prav družbi Bravo 1.

Naša nekdanja predsednica gospa Alenka Obrul je poslovno sodelovanje s to družbo videla kot edino možnost, da članska ekipa normalno deluje in hkrati ohrani mesto v najmočnejši slovenski nogometni konkurenci. Po 18-mesečnem obdobju sodelovanja se je pogodba iztekla, še prej je prišlo tudi do menjave na mestu predsednika kluba – Alenko Obrul je zamenjal dr. Stevan Djordjevič.

Za dolgoročno sodelovanje

Tudi nova uprava kluba se je odločila, da bo sode-

lovanje podaljšala, in sicer z novo, še dolgoročnojšo pogodbo, ki opredeljuje medsebojne finančne in marketinške obveznosti. Vse odločitve ostajajo tudi v prihodnje v rokah uprave kluba, ki je tako uspela zagotoviti tudi financiranje plač nogometašev članske ekipe. Plače res niso visoke, a so redne in tistim, ki želijo napredovati in se izkazati na zelenicah, to tudi nedvomno omogoča. Upravni odbor je najprej obravnaval predlog pogodbe in ga nato potrdil, zatem pa je bila še izredna skupščina kluba. V družbi Bravo 1 vedno poudarjajo željo, da bi NK Celje ustvaril razmere, ko takšna oblika sodelovanja ne bi bila več potrebna in bi bil klub sam sposoben v celoti poskrbeti za svoje delovanje. A vendar se v klubu zavedamo, da v tem trenutku to ni realno in da nas čaka še ogromno dela, v kolikor bi želeli sami na tej ravni financirati celoten klubski ustroj. V tem trenutku sami zmoremo zbrati sredstva za delovanje nogometne šole, stroške, obveznosti do infrastrukture in zaposlenih. Ob tem lahko sami financiramo še stroške članske ekipe, ne moremo pa si

sami privoščiti profesionalnega igralskega pogona.

Hvaležni sponzorjem

Rešitev, ki smo jo izbrali, je dobra za klub, saj nam omogoča igranje v prvi ligi, sicer pa bi bili prisiljeni v teh zaostrenih gospodarskih razmerah razmišljati o bolj ali manj povsem amaterskem pristopu, ki ta hip verjetno ne zanima nikogar. Podobne težave so imele tudi nekateri drugi klubi. Vemo, kako se je reševal klub v Novi Gorici, kjer so upravljanje članske ekipe povsem prepustili enemu od klubov italijanske najmočnejše lige. Vemo, kako deluje Zavrč, svojo pot iščejo tudi pri Olimpiji. Z izjemo Maribora se v Sloveniji noben klub ne more pohvaliti, da nima težav, predsednika kluba pa je dandanes skoraj nemogoče najti. Brez rešitve so na primer ostali pri Dravi, Nafti in Muri, posamezni klubi pač ubirajo različne alternative poti in šele čez čas bomo lahko ocenili, katera pot je najboljša. Je pa res, da je bilo treba rešitve iskati hitro, pri čemer smo z našo trenutno lahko zelo zadovoljni. Res je, da trenutno ne moremo sanjati o najvišjih mestih, a

imamo vsaj dobro in realno možnost delovanja. Vemo, da nas bo naprej vodilo le dobro delo.

Brez pomoči sponzorjev, med katerimi še posebej veliko zahvalo dolgujemo Cinkarni Celje, ki ji gredo v zadnjih letih največje zasluge za obstoj kluba, danes ne bi obstajali. Prav ta družba je tista, ki jo morda kdo občasno gleda tudi postrani, a daje kruh ogromno zaposlenim in njihovim družinam. Hvaležne so ji lahko tudi številne organizacije, v zadnjem času smo med njimi tudi v Nogometnem klubu Celje. Vsem zaposlenim v Cinkarni Celje, ki bodo želeli spremljati tekme, bodo naša vrata še naprej široko odprta.

Simpatična ekipa mladih

Vsega tega se vedno bolj zavedamo vsi v klubu, tudi mladi nogometaši in – kot z veseljem ugotavljamo – tudi gledalci, ki nam ostajajo zvesti in nas spodbujajo ter bodrijo. Preprosto čutijo, da so odnosi urejeni, da kljub manjšemu proračunu ni negativizma, da je nogomet vedno bolj na realni osnovi in da se močno borimo za boljšo prihodnost. To je mogoče čutiti najbolj na igrišču, kjer teče znoj v potokih in izžareva prizadevanja celotnega kluba, da bi v naslednjih letih do stote obletnice sestavil ekipo, ki se bo ponovno borila za mesta blizu vrha.

Ne vemo, kako je drugod, ampak mi čutimo, da postaja mlada celjska nogometna ekipa simpatična ne le ljubiteljem nogometa v Celju, temveč tudi drugod v Sloveniji. To je tudi naša dolžnost do Mestne občine Celje, ki nam je zgradila čudovit objekt in zanj še vedno tudi lepo skrbi.

Prav zato in zaradi vsega zapisanega v klubu čutimo ogromno odgovornost do vseh in do vsakogar posebej. Postali smo skromni, vendar nismo ponižni. Smo polni optimizma, saj se zavedamo svojih ciljev in verjamemo, da bomo korak za korakom in z dobrim delom nogomet tako kot že večkrat v zgodovini ponovno približali ljudem. Verjamemo v sodelovanje in nikomur ne želimo nič slabega.

Skupaj z občani

Pri vseh teh prizadevanjih lahko nekaj storite tudi vi, drage Celjanke in celjani Celjani. Če ne hodite na tekme, razmislite o našem vabilu, da si vsaj enkrat letno ogledate tekmo domačega moštva v Areni Petrol. Fantje vam obljubljajo, da vas s pristopom, z željo in borbenostjo ne bodo razočarali. Mi damo zanje roko v ogenj, saj vemo, da se bo ves vložen trud zelo kmalu obrestoval. Celjska nogometna zgodba se bliža svoji stoletnici. Šla je skozi različna še težja obdobja delovanja, ampak vedno je našla moč, da je strnila sile in dobila nov zagon. Nena zadnje se je doslej v prvi slovenski nogometni ligi v obdobju samostojne Slovenije vrstilo že 40 klubov, a le trem med njimi uspeva, da so zraven ves ta čas. Med njimi je tudi naš skupen klub, na katerega smo tudi zato lahko močno ponosni.

NK Celje – moje mesto, moj klub.

Vabljeni k branju kolumn iz zakulisja Arene Petrol na <http://nkcelje.si>.

NK CELJE : NK MARIBOR

PRVALIGA Telekom Slovenije **SOBOTA / 16. 8. 2014 / 17.00**

CINKARNA WWW.NKCELJE.SI

1. KROG 18.7.14 NK CELJE : NK ZAVRČ	2. KROG 27.7.14 NK DOMŽALE : NK ČELJE	3. KROG 1.8.14 NK CELJE : NK KRKA	4. KROG 9.8.14 FC LUKA KOPER : NK ČELJE	5. KROG 16.8.14 NK CELJE : NK MARIBOR
6. KROG 23.8.14 NK RADOMLJE : NK ČELJE	7. KROG 30.8.14 NK CELJE : NK OLIMPIJA	8. KROG 13.9.14 NK GORICA : NK ČELJE	9. KROG 20.9.14 NK CELJE : NK RUDAR	10. KROG 24.9.14 NK ZAVRČ : NK ČELJE
11. KROG 27.9.14 NK CELJE : NK DOMŽALE	12. KROG 4.10.14 NK KRKA : NK ČELJE	13. KROG 15.10.14 NK CELJE : FC LUKA KOPER	14. KROG 18.10.14 NK MARIBOR : NK ČELJE	15. KROG 25.10.14 NK CELJE : NK RADOMLJE
16. KROG 2.11.14 NK OLIMPIJA : NK ČELJE	17. KROG 8.11.14 NK CELJE : NK GORICA	18. KROG 22.11.14 NK RUDAR : NK ČELJE	19. KROG 29.11.14 NK CELJE : NK ZAVRČ	20. KROG 6.12.14 NK CELJE : NK DOMŽALE

Hmeljarska tradicija na gledaliških deskah

Člani Kulturnega društva Gomilsko navdušili z veseloigro Halo! Obirovke so tu!

V sklopu letošnjega dneva hmeljarjev se je konec tedna v Braslovčah zvrstila vrsta različnih prireditev, med njimi tudi kulturnih. Gledališka skupina Kulturnega društva (KD) Gomilsko je v soboto zvečer na prireditvenem prostoru Pod kozolcem uprizorila veseloigro Halo! Obirovke so tu! in številne obiskovalce popeljala več desetletij v preteklost, ko so na spodnesavinjskem podeželju hmelj obirali še ročno.

Ker Braslovče že vse od 60. let veljajo za prizorišče dneva hmeljarjev, danes etnološko-družabne prireditve, s katero so sicer nekoč napovedali začetek obiranja hmelja, so se člani KD Gomilsko odločili, da na gledaliških deskah predstavijo življenje v času ročnega obiranja hmelja. Predstavo so v obliki skeča prvič uprizorili na lanski prireditvi Pivo in cvetje v Laškem in jo v nadgrajeni ter dopolnjeni različici letos v začetku junija premierno predstavili še v kulturnem domu na Gomilskem. Sobotna uprizoritev, ki je bila pod kozolcem v Braslovčah, kar je predstavi dalo še dodaten pridih avtentičnosti, je pri številnih gledalcih prebudila nostalgичen občutek.

Ko so hmelj obirali še ročno

Gomilski ljubiteljski gledališčniki so na podlagi besedila Halo! Obirovke so tu! avtorja **Ivana Mikeka** in pod režijsko taktirko **Olge Markovič** prikazali, kako je Spodnja Savinjska dolina še pred desetletji v času obiranja hmelja zaživela povsem drugače. V dolino so prispele obiralke iz številnih krajev po Sloveniji in tudi s Hrvaške ter povsem spremenile vsakdan domačinov. Še posebej živahno dogajanje je bilo ob večerih, ko so se po napornem celodnevem delu v hmeljišču zbrali in se pove-

Člani gledališke skupine KD Gomilsko so v soboto zvečer na braslovškem prireditvenem prostoru Pod kozolcem uprizorili veseloigro Halo! Obirovke so tu! avtorja Ivana Mikeka iz Vrbja.

selili. V prvi vrsti so prepevali in plesali. Ker so obiralke prihajale iz različnih krajev, so po dolini odmevala različna narečja, od prleškega do zagorskega.

Obiralke so z železniških postaj kmetje pripeljali z »lojtrnimi« vozovi in jih nastanili na svojih skednjih oziroma kozolcih. To, da je na senu oziroma slami nankrat prenočevalo toliko deklet in žensk, je burilo domišljijo vaških fantov, ki so nadvse radi lezli po lestvah in stopnicah k sicer utrujenim obiralkam, jim nagajali, se poigravali in jim nenazadnje tudi dvorili. Nema lokrat se je celo zgodilo, da se je med obiralke in domačim fantom rodila resna ljubezen in dekle je ostalo v Spodnji Savinjski dolini za vedno. In prav vse to so gomilski gledališčniki na hudomušen način prikazali v predstavi.

V predstavi Halo! Obirovke so tu! igrajo Andrej Šram, Magda Šalamon, Žan Košenina, Anita Drev, Polona Fon-da, Marija Rančigaj, Domen Novak, Boštjan Brišnik, Rok Škrap, Sandi Jelen, Maja Rojnik, Nina Markovič Korent, Mojca Zakonjšek, Lea Drev, Nada Topovšek Jelen, Aleksandra Mikulic, Rok Škrap in Drago Jambrek.

»To so bili lepi časi. Starejši, ki so jih doživljali, se jih radi spominjajo. O minulih dogodkih še danes pripovedujejo svojim potomcem. Kasneje so obiralke zamenjali stroji, žičnice pa so izpodrinile hmeljeve-ke, ki so nekdaj krasile Savinjsko dolino. Utihnila sta smeh in pesem na vasi, zamenjal ju je ropot traktorjev in strojev,« je v uvodu v svojo igro Halo! Obirovke so tu! zapisal **Ivan Mikek** iz Vrbja.

Zadnja leta še posebej aktivni

KD Gomilsko sicer deluje od leta 1975. Kljub temu da pred tem na Gomilskem ni bilo organiziranega kulturnega ustvarjanja, to še ne pomeni, da se krajani niso kulturno udeleževali. Središče dogajanja je bila šola. Učitelji so v okviru TVD Partizan skrbeli

za dramsko dejavnost, zelo močna pevska dejavnost je bila razvita znotraj PGD Gomilsko, mladi pa so se v prvi vrsti udeleževali pri pripravi različnih recitalov, iger in skečev. Gledališka skupina je še posebej aktivna v zadnjih letih. Pod vodstvom predsednika društva **Andreja Šrama** redno pripravlja nove predstave in s kulturnim programom soustvarja občinske prireditve in proslave. V prvi vrsti prise-ga na lahkotna dramska dela, ki se na duhovit način dotikajo življenja preprostih ljudi na podeželju.

ŠPELA OŽIR
Foto: TONE ŠKARJA

Poklon velikemu občanu

RADEČE – Študijski krožek Mauritius je ob 120-letnici smrti Mavricija Scheyerja izdal zgibanko o njegovem življenju in delu. Scheyer je bil gozdarski strokovnjak in družbeni delavec v Radečah. Knjižica o tem velikem človeku bo 5. septembra predstavljena v tamkajšnjem domu Pihalnega orkestra radeških papirničarjev, 26. septembra pa bo Magolnik dobil še njegovo skulpturo.

Scheyer se je rodil 14. februarja 1837 v češkem mestu Kutna Hora, življenjska pot pa ga je leta 1868 pripeljala v Radeče, kjer je preživel 26 let kot nadgozdar. Kmalu je postal v kraju in tudi v širšem okolju vidna ter spoštovana osebnost in znan dobrotnik revežev. Med drugim je bil v času gradnje železnega mostu čez Savo v Radečah med letoma 1893–1894 načelnik mostnega odbora. Najpomembnejše je bilo njegovo delovanje na področju gozdarstva. Med drugim je avtor prve slovenske strokovne gozdarske knjige, ki je dala lastnikom gozdov na preprost in razumljiv način temelje za boljše gospodarjenje z njimi. Za svoje delo je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono.

TV

Kozolec in Almin dom

ŠTORE – Občina je poskrbela za rekonstrukcijo nekdanjega kozolca toplarja, ki bo služil kot prireditveni prostor in za muzejsko zbirko o železarstvu in rudarstvu. Gre za kozolec tik ob cesti med Laško vasjo in Pečovjem, v bližnji okolici železarne.

Kozolec je postavljen, na vrsti je pokrivanje s kritino in urejanje notranjosti. Fotografije za muzejsko zbirko o preteklosti železarstva in rudarstva v Štorah bo prispeval železarski muzej s Teharij, za različne predmete bodo zaprosili občane. Odprtje muzeja načrtujejo za 25. september.

Občina Štore je za rekonstrukcijo kozolca poskrbela, potem ko so morali star dotrajan kozolec, ki je bil še bližje cesti, podreti. Nov kozolec bo stal šestdeset tisoč evrov, zanj bo polovico denarja prispevalo ministrstvo za kmetijstvo in okolje. Postaviti so ga nameravali že lani, vendar so dali prednost dokončanju obnove kulturnega doma in novi kanalizaciji na območju Kompol. Za turistični penzion Almin dom, ki je od leta 2009 zaprt, je odprtje predvideno v sredini septembra.

BJ

NA KRATKO

Koncert leta v Klubu Metulj

BISTRICA OB SOTLI – Mladinski Klub Metulj je zelo dejaven tudi v poletnih mesecih. V prostorih kluba je bil pred kratkim v okviru Nedeljskega koncertnega cikla koncert leta. Občinstvu sta se predstavila skupina Les Rhinocéros iz Združenih držav Amerike in lokalni tolkalski mojster Vid Drašler.

Vid Drašler je v uvodu predstavil svojo samostojno ploščo, ki je izšla letos. Posvečena je Zlatku Kaučiču, mentorju, ki je zaslužen za razvoj mladih glasbenikov, še posebej tolkalcev. Skupina Les Rhinocéros pa je prepričala s samosvojo interpretacijo mešanja različnih glasbenih stilov, od roka, reggae do metala. Nedeljski koncertni cikli oziroma socialnodružbeni glasbeni večeri v Klubu Metulj so namenjeni tako glasbenikom kot širši javnosti, ki si želijo soočenja z nekonvencionalnim zvokom, mislijo in občutki.

JP

Glasbeno poletje pri koncu

KOZJE – V Podsredi je bil v petek v okviru Glasbenega poletja na gradu Podsreda zaključni koncert udeležencev seminarja za saksofon. Tako so zaključili že četrth od petih glasbenih seminarjev, ki jih bodo v letošnjem poletju izvedli v organizaciji Kozjanskega parka.

Seminarja za saksofon se je udeležilo 14 glasbenikov, in sicer iz Slovenije, s Hrvaške, iz Bosne in Hercegovine, Srbije in Italije. Vodila sta ga priznana saksofonista Lev Pupis in Betka Bizjak Kotnik. Do zdaj so na gradu Podsreda izvedli seminarje za trobento, flavto, klarinet in saksofon, zadnji teden v avgustu pa bo še seminar za violončelo.

JP

Pester konec tedna

PODČETRTEK – Prejšnji konec tedna je bilo v Podčetrtku precej živahno. V soboto je Mladinsko kulturno turistično društvo (MKTD) Lepe strune organiziralo tradicionalni Struna fest, v nedeljo pa je bil še Lovrenčev sejem.

MKTD Lepe strune letos praznuje 12-letnico delovanja. Struna fest je bil tokrat narodno-zabavno obarvan. Nedeljski Lovrenčev sejem je v Podčetrtek privabil lepo število domačinov in turistov. Stojnice so se šibile pod težo regionalnih pridelkov in izdelkov. Na sejmu so se predstavila turistična društva, za otroško animacijo pa je poskrbel Poštar Pavli. V popoldanskih urah pa je sledilo še tekmovanje v kuhi bučne juhe, na katerem so se pomerile članice društev kmetič.

JP

Ilustracije Nejke Selišnik v Centru Rinka

SOLČAVA – V Centru Rinka so v minulih dneh pripravili odprtje zelo zanimive razstave ilustratorke Nejke Selišnik z naslovom Življenje med gorami. Umetnica skozi ilustracije predstavi življenje ljudi na Solčavskem, kamor jo vežejo sorodstvene vezi.

Po rodu Logatčanka, ki že dve desetletji živi in ustvarja v Postojni, pravi, da je tenkočutna opazovalka sveta, ki se veseli drobnih radosti in lovi lepe utrinke življenja. Je tudi zbirateljica in zapisovalka starih oziroma že skoraj pozabljenih zgodb, pripovedk in običajev, na katere se pogosto opira tudi pri svojem prepoznavnem likovnem ustvarjanju. Njena strast so tudi lutke. Na odprtju razstave, je avtorico predstavila vodja solčavskega Tica Darja Knez. V kulturnem programu so sodelovali pesnica Danica Pardo in pevca Irena Rep ter Rafael Zorko.

HŽ

Podarila je knjige

PREBOLD – Občinska knjižnica je pred dnevi postala bogatejša za več kot sto različnih knjig. Podarila jih je 86-letna tekačica Helena Žigon, ki je bila lani decembra gostja pogovornega večera, imenovanega Večer na zofi.

Maratonka iz Ljubljane si je med gostovanjem v preboldski knjižnici z velikim zanimanjem ogledovala knjižno gradivo in sistem izposoje. Še posebej jo je navdušil knjižni kotiček, namenjen zbiranju odsluženih knjig, ki jih knjižnici poklonijo bralci. Žigonova je obljubila, da bo tovrstno zbirko obogatila tudi sama. Pred dnevi je knjižnici tako poklonila 123 različnih knjig, od starih slovenskih romanov do kriminalk.

ŠO

Pokorili Koper, čakajo Maribor

Sunny najprej dosegel gol, nato asistiral – Po dveh zmagah sledi štajerski derbi

Nogometaši Celja so v 4. krogu državnega prvenstva na gostovanju v Kopru z 2:0 vpisali izvrstno zmago, drugo letošnjo, in se z izkupičkom šestih točk v uvodnih štirih krogih na lestvici povzpeli na peto mesto.

Na Obali so zaigrali brez vezista **Mihe Zajca**, ki je prestopil v ljubljansko Olimpijo in je že preteklost celjskega prvoligaša, za katerega je igral dve sezoni. Ob njegovem odhodu ni bilo prav prijetno, saj so njegovi dosedanjí soigralci pričakovali več iskrenosti.

Boljši v vseh pogledih

Zajčeva odsotnost se v Kopru ni poznala. Varovanci trenerja Simona Rožmana so odigrali zelo dobro in povsem nadigrali domače moštvo, v zadnjih minutah tekme pa ga celo še osmestili. Koprčani so nekajkrat delovali, kot da bi se pred tekmo mudili na stavnici in stavili na zmago nasprotnega moštva (kvota 4,5). V prvem polčasu je za celjsko moštvo po Verbičevi podaji zadel nigerijski napadalec **Sunny Ogbemudia Omoregie**. Slednji je na začetku drugega polčasa krasno zaposllil **Gregorja Bajdeta**, ki

V soboto bo Arena Petrol dobro obiskana, saj bo v njej gostoval Maribor, ki je na robu vstopa v ligo prvakov.

je dokončno odločil tekmo. Gostitelji so srečanje končali z igralcem manj, Ante Mitrovič je zaradi udarca s komolcem (v Žitkov obraz) v 66. minuti prejel neposredni rdeči karton.

Lepa sezona bo

Zmaga Celja bi lahko bila še višja. »Fantje so se držali vsega, kar smo se dogovorili. Vse najboljše stvari Primorcev smo onemogočili, obenem pa se držali svoje rdeče niti. Če bomo tudi v prihodnje za tako dobre igre

nagrajeni s točkami, potem je pred nami zelo lepa sezona,« je dejal trener **Simon Rožman**. Prvi dirigent celjske igre Benjamin Verbič, ki naj bi že odšteval dneve do slovesa od Celja, je dodal:

Ob 14.30 se bo v Areni Petrol začela humanitarna tekma med mešano selekcijo Nogometnega kluba Celje in članskim moštvom Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško. Izkupiček, ki ga bosta zbrali ekipi, bo iz rok obeh kapetanov med polčasom tekme Celje – Maribor predan lokalni izpostavi Rdečega križa. Ta ga bo namenil za nakup šolskih potrebščin za socialno ogrožene otroke. Ogled humanitarne tekme je možen z vstopnico za prvoligaški obračun. (DŠ)

»Povsem smo se držali trenerjevih navodil. V obrambi smo čvrsto stali, z dvema hitrima protinapadoma pa dosegli želeno. Tekmo smo nato mirno pripeljali do konca. Tokrat nas veseli učinko-

vitost, a glede tega bo treba še veliko delati.«

Prihaja državni prvak

Celjske nogometaše v soboto čaka štajerski derbi z Mariborčani. Domača tekma lahko rumeno-modrim prinese veliko. »Ne obremenjujemo se z imeni nasprotnikov. Ni pomembno, s kom igramo. S točkovnega vidika nam je zdaj seveda nekoliko lažje, še naprej pa želimo biti napadalni in zanimivi. Se pa vsekakor veselimo tekme z Mariborom, proti kateremu bomo iskali svoje priložnosti za zmago,« je dejal Rožman. Branilec **Marko Krajcer** je pristavil: »Maribor je vedno magnet za vse. Nadejamo se, da bo tekma privabila veliko gledalcev. Mislim, da lahko tudi državne prveke presenetimo, saj letos igramo napadalen, predvsem pa gledljiv nogomet. Verjamem, da se bodo gledalci iz tekme v tekmo vračali v vse večjem številu.« Sobotna tekma v Areni Petrol se bo začela ob 17. uri. Velenjski Rudar, ki je pred domačimi gledalci po avtogolu Ivana Knezoviča izgubil proti Domžalam, bo gostoval pri Olimpiji.

MITJA KNEZ
Foto: Grupa

Celje (4-2-3-1): Kotnik – Vidmajer, Krajcer, Žitko, Klemenčič – Vrhovec, Miškič – Verbič, Ahmed, Bajde – Sunny. Igrali so še Žurej, Rajscl, Gobec.

Lestvica 1. SNL

DOMŽALE	4	4	0	0	5:0	12
MARIBOR	3	3	0	0	6:3	9
ZAVRČ	4	3	0	1	6:4	9
OLIMPIJA	2	2	0	0	7:2	6
CELJE	4	2	0	2	5:2	6
LUKA KOPER	3	2	0	1	3:3	6
RUDAR	4	1	0	3	2:5	3
KRKA	4	1	0	3	5:10	3
GORICA	4	0	0	4	2:6	0
KALCER	4	0	0	4	5:11	0

Na Bonifiki je bilo na celjski klopi le pet igralcev. Jakolič je zbolel pred tekmo, Jugoviću se še ni povsem zacelila poškodba, Zajc je odšel nepričakovano, mlajši nogometaši pa so igrali za drugoligaša Šmartno in Dravinjo. »Zato bomo pred koncem prestopnega roka pripeljali dva do tri igralce,« je povedal športni direktor Ambrož Krajnc. (DŠ)

Pred Martino tekma vseh tekem

Na uvodni dan atletskega evropskega prvenstva v Zürichu pravzaprav nima mo pripomb. Ratejeva in Đorđevića sta se uvrstili v finale, Tomičeva v polfinale, Mihalinčevi pa je, žal, zmanjkala le stotinka, a je lahko ponosna na osebni rekord.

Članica celjskega Kladivarja **Martina Ratej** je brez težav skočila v finale, ki bo drevi (20.40). Že v prvem poskusu je krepko presešla kvalifikacijsko normo, njeno kopje je pristalo pri 61,87 m. Kasneje se je izkazalo, da je to bil najboljši met kvalifikacij. Martina je priznala, da je bila malce živčna, saj so ji doslej kvalifikacije že povzročile precej preglavic: »Obenem sem bila tudi samozavestna. Zato mi je tudi takoj uspelo. Na vso moč sem izvedla zalet in izmet. Nič nisem taktizirala. Obenem se s trenerjem zavedava, da imam še precej rezerv ...« Martina že čuti pritisk javnosti, zato se je namigovalj na osvojitve medalje nemudoma otresala. Drevi ima izjemno priložnost, da zaokroži svojo kariero z

odličjem z velikega tekmovanja. Vsi se zavedamo, da je tega sposobna. Obenem ji gre v prid dejstvo, da sta na »porodniški« odlični Marija Abakumova in Christina Obergföll. Pred Rusinjo in Nemko je Martina rodila sinova, Marcela in Matica pred 12 in 10 leti. Oba se že zavedata, kaj bi njuni mami pomenila kolajna ... Sploh ni pomembno, iz katere kovine. Samo da bi končno lahko zasedla eno izmed stopničk na zmagovalnem odru. Pred petimi leti je bila v Pescari sicer bronasta na sredozemskih igrah, a to v atletskih krogih ne pomeni prav veliko. Na potencial, ki ga ima izjemno močna 32-letna Ločanka, skoraj nič.

Igra stotink, tudi tisočink

Martinina klubska kolegica **Marina Tomič** je sicer razočarala s tekmo na 100 m ovire, saj je progo pretekla v času 13,12 sek. Bila je zadnja po času, ki se je prebila v nadaljevanje tekmovalja, saj sta še dve tekmovalki imeli isti čas. Odločale so tisočinke po ogledu fotofiniša. V večernem pol-

Tokrat je bila igra stotink, pravzaprav tisočink, na strani Marine Tomič.

finalu je Marini, ki je zaradi bolezni izpustila državno prvenstvo, preprosto zmanjkalo moči. Njen čas je bil 13,32, najslabši v tej sezoni. Osmoljenka slovenskega tabora je bila šprinterka velenjskega kluba **Maja Mihalinec**, ki je 100-metrsko razdaljo pretekla v 11,52 sek, dosegla osebni rekord, a za stotinko sekun-

de zgrešila polfinale in osvojila 25. mesto. Njeni klubske kolegici **Nini Djordjevič** pa se je uresničila želja, namreč zlezla je skozi kvalifikacijsko sito v skoku v daljino in se kot zadnja, z 12. rezultatom, 6,44 m, uvrstila v finale, ki je bil sinoči.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

NA KRATKO

»Pungi« ni več direktor

Celje: Upravni odbor rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško se je konec prejšnjega tedna odločil, da ne podaljša pogodbe direktorju **Romanu Pungartniku**. Vodstvo kluba je nato napovedalo, da bo pojasnilo svojo odločitev, vendar tega ni storilo. Poudarilo je le, da je operativno delo začasno prevzel član upravnega odbora **Gregor Planteu**, s čimer naj bi se nadaljevala reorganizacija delovanja kluba in racionalizacija poslovanja. V prihodnje bodo v dnevno delovanje kluba še močneje vpeti člani upravnega odbora. Pošteno bodo morali zavhati rokave, klubski dolg je bojda precejšen; o številkah zaenkrat ne govorijo, neuradno pa minus presega poldrugi milijon.

V Velenje štiri medalje

Dušanbe: Iz glavnega mesta Tadžikistana se je s svetovnega mladinskega in veteranskega prvenstva v tekvondoju verzije ITF naša selekcija vrnila s tremi zlatimi medaljami. Svetovna prvakinja med mladinkami je postala članica tekvondo kluba Skala Velenje **Jerneja Jenšterle**. Prvo mesto je osvojila v borbah med mlajšimi mladinkami v kategoriji do 64 kilogramov. **Peter Landeker**, prav tako iz Skale Velenje, je bil v veteranski konkurenci najboljši v borbah do 90 kilogramov in v ekipni tekmi skupaj z Ičanovičem in Baltičem. V formah je Landeker osvojil bronasto kolajno. (DŠ)

Panorama

NOGOMET

1. SL, 4. krog: *Luka Koper - Celje* 0:2 (0:1); *Sunny* (29), *Bajde* (50), *Rudar Velenje - Domžale* 0:1 (0:1); *Knezovič* (13 - ag), *Maribor - Gorica* 2:1, *Krka - Zavrč* 2:3, *Kalcer Radomlje - Olimpija* 1:4.

2. SL, 1. krog: *Dravinja - Tolmin* 1:4, *Borenovič* (58), *Aluminij - Šmartno* 2:0.

Športni koledar

Sobota, 16. 8.

NOGOMET

1. SL, 5. krog: *Celje - Maribor* (17), *Olimpija - Rudar* (20.05).

Nedelja, 17. 8.

NOGOMET

2. SL, 2. krog: *Šmartno - Krško* (17.30), *Triglav - Dravinja*.

Po lestvi čez Sotlo

Ali čez mejo s konopljo za lasten užitek

Čeprav na mejnih prehodih s sosednjo Hrvaško ni več carinikov in je s tem sproščen blagovni promet, policistom, ki še opravljajo nadzor, ne uidejo tisti, ki želijo čez mejo karkoli pretihotapiti ali nimajo ustreznih dokumentov za vstop v državo ali izstop iz nje. Idej takšnim storilcem ne manjka. Eden vidnejših primerov se je zgodil v Rogatcu. Trideset tujih državljanov je »mejo prestopilo« kar s pomočjo lestve.

In kako so to naredili? Čez mejno reko Sotlo so na delu, kjer so domnevali, da jih nihče ne bo opazil, postavili aluminiasto lestev, saj je bil vodostaj dokaj visok. Na drugi strani jih je čakal voznik kombija. Z enega brega na drugega so tako prišli kar po lestvi. A sreče niso imeli, saj so jih dobili slovenski in hrvaški policisti iz policijskih postaj Rogaška Slatina in Pregrad, ki izvajajo nadzor in obhode mejnega območja v skupni patrulji. Čeprav dogodek meji na humoresko, se v njem skrivajo resnične zgodbe ljudi, ki so iz svojih držav želeli zbežati v druge države, kjer so želeli najti boljše pogoje za življenje.

Veliko prtljage za enega potnika

Najpogostejše se takšni ilegalni prehodi pojavljajo na območju med mejnima prehodoma Rogatec in Dobovec, je povedal komandir Postaje mejne policije Rogatec **Sandi Kamenšek**. Policisti so že vajeni različnih storilcev in že poznajo njihove taktike in metode kaznivih dejanj. Na vse to so pozorni že pri mejnem nadzoru. »Če opazimo, da je v vozilu samo voznik, prtljage pa je nekoliko več, poleg tega pa je na primer še avtomobil blaten in umazan, smo seveda pozorni tudi na možnost, da je voznik kje pred tem odložil koga, ki je mejo prestopil ilegalno. Takrat opozorimo policiste v patruljah, da takšno vozilo v notranjosti ustavijo. Če je takrat v njem še kakšen potnik več, obstaja sum, da gre za ilegalnega prebežnika,« dodaja Kamenšek. In kadar pride do takšnega primera in suma,

Mejni prehod Rogatec.

Postaja mejne policije Rogatec pokriva Mejni prehod za mednarodni cestni promet Dobovec, Mejni prehod za meddržavni cestni promet Rogatec, Mejni prehod za meddržavni železniški promet Rogatec in Mejni prehod za obmejni promet Rajnkovec.

Policisti ponavadi predstavljajo »prvi stik« tujih državljanov z našo državo.

se ponavadi izkaže, da gre za kaznivo dejanje. Takšnih primerov je v zadnjem obdobju kar nekaj. Med ilegalci je največ takšnih, ki imajo zaradi določenih kršitev ali kaznivih dejanj prepoved vstopa v države Evropske unije. V zadnjem obdobju se kot ilegalni prebežniki pojavljajo predvsem Srbi, ki živijo na Kosovu, naša

država pa je zanje prehodna, kar pomeni, da so njihov cilj druge države, predvsem Italija, Švica in Francija. V določenih primerih je sicer tudi Slovenija ciljna država, a bolj redko.

Trgovina z ljudmi?

Manj je med ilegalnimi prebežniki na našem območju Romunov, Bolgarov,

Ukrajincev ali Moldavcev. Ti so bolj problematični na mejnih prehodih z Madžarsko, saj največkrat poskušajo priti v Italijo in imajo iz madžarske smeri hitrejši dostop tudi do avtoceste. Ravno zato se državljanji teh držav največkrat pojavljajo tudi kot storilci kaznivih dejanj na avtocesti. Toda tudi na mejnem območju s Hrvaško, ki spada v celjsko regijo, je bilo kar nekaj kaznivih dejanj, za katere policisti sumijo, da so jih storili prebežniki na tem delu meje. Na srečo je takšnih kršitev v zadnjih mesecih manj. »Pojavljale so se goljufije pri prodaji različnih stvari po domovih, tudi kakšen vlom v hiše se je zgodil, vendar je tega zdaj resnično manj,« dodaja Kamenšek. Komandir opaža, da je med prebežniki veliko mladih ljudi, ki upajo na boljše življenje v drugih državah, a pri tem ne vedo, kaj jih na tej poti čaka. »Mislimo, da je za temi dogodki kar nekaj trgovine z ljudmi, vendar so te stvari zelo težko dokazljive,« dodaja.

Marsikoga policijski nadzor na mejnih prehodih tudi razjezi, vendar primerov fizičnega nasilja ni. A se pojavlja verbalno nasilje, saj mnogi dojamejo temeljit nadzor in sum policistov, da imajo morda v vozilu nekaj, česar ne bi smeli, kot kratenje pravic.

avtomobile nižjih cenovnih razredov. Ti gredo v razrez, medtem ko dele storilci prodajo na črnem trgu. Pri tem so nedavno ravno v Rogatcu na mejnem prehodu ugotovili, da je bilo vozilo, s katerim se je v Slovenijo pripeljal srbski državljan, ukradeno v Belgiji. Ko so vozilo v Sloveniji zasegli, so to sporočili v Belgijo, kjer pa so se odločili, da avtomobil lahko ostane srbskemu vozniku kot dobrovernemu kupcu. Ta je namreč vozilo kupil in ga registriral v svoji državi, ne da bi vedel, da je bilo pred tem ukradeno.

Sicer pa na mejnih prehodih na našem območju prednjačijo predvsem manjše kršitve tako slovenskih kot tujih državljanov. Pogosto se dogaja, da vozniki nimajo ustreznih ali veljavnih dokumentov, torej osebne izkaznice ali potnega lista. Slovenca tako napotijo v upravno enoto, da te stvari uredi, a če dokumente pozabi doma, lahko do šest ur počaka na mejnem prehodu, da mu jih svojci pripeljejo. Malo težje je pri tujih državljanjih, ki jih napotijo nazaj v njihovo državo, da si veljavnost dokumentov uredijo, saj z neveljavnimi dokumenti meje ne morejo prestopiti.

Poleg hrane tudi »trava«

Posebno vrsto kršiteljev predstavljajo tisti, ki na dopust v tujino poleg prtljage, hrane in pijače vzamejo še manjšo količino droge. Največkrat gre za konopljo. A ker ta spada med prepovedane droge jo policisti, če jo med nadzorom najdejo, tudi zasežejo. Standardni postopek je, da morajo zaseženo drogo poslati v analizo, s katero potrdijo ali ovržejo sum, da gre za mamilo. Zoper kršitelja uvedejo tako imenovani prekrškovni postopek in mu izrečejo globo. Obvestilo o tem ponavadi dobi v enem mesecu, vendar mu po zasegu droge na meji vseeno omogočijo prehod. Seveda ne vedno. Če gre za večjo količino droge, lahko sledita tudi odvzem prostosti in celotna kriminalistična preiskava. Postopek, ki smo ga opisali, velja samo v primerih, ko pri kršiteljih najdejo manjšo količino, praviloma namenjeno lastni uporabi. Enako velja tudi za tuje državljanje, le da je v tem primerih postopek hitrejši in je končan že v šestih urah. V tem času posameznik, pri katerem manjšo količino droge odkrijejo, počaka v policijskih prostorih na meji, vendar se to ne šteje kot odvzem prostosti, ampak je le del rednega postopka.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (TimE, GrupA)

Nearni predmeti za lastno varnost

Štirje mejni prehodi (Podčetrtek, Imeno, Sedlarjevo in Bistrica ob Sotli) na našem območju so v domeni Postaje mejne policije Bistrica ob Sotli. Tudi to območje sicer po številu kaznivih dejanj ali kršitev ljudi, ki mejo prehajajo, ne izstopa v primerjavi z ostalimi prehodi v Sloveniji. Na teh mejnih prehodih beležijo vseeno nekaj poskusov prenosa drog čez mejo.

Pri kar nekaj voznikih tovornih vozil so v zadnjem času odkrili tablete, ki spadajo v skupino prepovedanih drog. »V teh primerih gre največkrat za tuje voznike, in sicer državljane Bosne in Hercegovine, Srbije in Hrvaške,« pravi komandir Postaje mejne policije Bistrica ob Sotli **Drago Alenc**. Pri voznikih pogosto najdejo tudi gumijevke, boksarje, lesene palice

in predmete, ki so celo predelani ali prirejeni za napad. Tega imajo največ pri sebi ravno vozniki tovornjakov. Njihov izgovor je skoraj v vsakem primeru, da imajo te stvari pri sebi zaradi lastne varnosti. Lani so pri državljanu Bosne in Hercegovine pri prehodu meje našli celo pištolo in osem nabojev. Včasih želi kdo pretihotapiti tudi hrano. Tako so leta 2012 pri slovenskem vozniku tovornjaka odkrili kar 270 kilogramov sira, ki so ga takrat predali carini. Tudi v Bistrici ob Sotli so tako kot v Rogatcu redki primeri zasegov vozil, za katere se nato izkaže, da so bila ukradena. Samo tri takšne dogodke so imeli od leta 2007 do danes, v vseh primerih pa vozniki sploh niso vedeli, da so v svoji državi kupili avtomobile, ki izvirajo iz kaznivih dejanj.

radiocelje

90.6
95.1
95.9
100.3
MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK
14. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

PETEK,
15. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poro-**

čila, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 14.10 Hit lista Radia Celje – s hiti prežeto popoldne, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **18.00 Pogledajte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, **20.00 Clubbing z DJ Teom**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SOBOTA,
16. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni

mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Teden-ski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbene-ga gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Univox)

NEDELJA,
17. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **12.10 Pesem slovenske dežele**, **13.00 Čestitke in pozdravi**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PONEDELJEK,
18. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 9.15 Predstavitev skladb za domačo in tujo pesem tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbi tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Znan-ci pred mikrofonom, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

TOREK,
19. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **9.15 Zdravo z naravo**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mo-

zaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, **19.15 Zadnji rok z Boštjanom Dermolom**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SREDA,
20. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, **10.15 Kuhajmo skupaj**, 11.15 Vaš zakaj, naš zato, ponovitev, 12.00 Novice, 13.00 Kulturni mozaik, **13.20 Mali O – pošta**, **13.30 Mali O – klici**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **16.20 Filmsko platno**, **17.00 Kronika**, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), **18.00 Pop čvek**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

- 20 vročih
Radia Celje
- TUJA LESTVICA
1. LOVE RUNS OUT – ONEREPUBLIC(4)
2. RUDE – MAGIC! (2)
3. CHANDELIER – SIA (3)
4. MAPS – MAROON 5 (4)
5. CHAMBER – LENNY KRAVITZ (1)
6. DARK SUNGLASSES – CHRISSIE HYNDE (5)
7. ME AND MY BROKEN HEART – RIXTON (2)
8. GHOST – ELLA HENDERSON (7)
9. SHE CAME TO GIVE IT TO YOU – USHER FEAT. NICKI MINAJ (3)
10. AM I WRONG – NICO & VINZ (1)
- DOMAČA LESTVICA
1. SEN ZNALA JES – RUDI BUČAR & FRČAFELE (5)
2. RAZPRODAJA – MANOUCHE FEAT. KLEMEN KLEMEN (4)
3. BLUES IN VINO – NUŠA DERENDA(5)
4. DEJ OSTAN (GEORGE CLOONEY) – CARPE DIEM (3)
5. MOJA SOSEDA – KATARINA MALA (2)
6. EGON – SMAAL TOKK (6)
7. ČISTO NA DNU – FAUŠ DUR & DARE KAURIČ (3)
8. TE REČI – SABRINA ZAVŠEK (2)
9. PETRA – ROK N BAND (1)
10. NAJ SE JE, PIJE, UŽIVA IN POČIVA – ANDREJ ŠIFRER (1)
- PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:
- SUPERHEROES – THE SCRIPT
WHEN THE BEAT DROPS OUT – MARLON ROUDETTE
- PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:
- SAMA SAMA – MARINA & BAND
DVE PLATI – 6PACK ČUKUR & ALFI NIPič

VODNIK

CINEPLEXX

Spored od 14. 8. do 20. 8.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

22 Jump Street: Mladenci na faksu – akc.kom.
od četrтка do srede: 18.15 in 20.30
petek, sobota: 22.10
Avioni 2: V akciji – anim. druž. kom. pustolovščina od četrтка do srede: 16.00
petek, sobota, nedelja: 14.00
Avioni 2: V akciji – animirana družinska komična pustolovščina, 3D
petek, sobota, nedelja: 15.40
Herkules - akc. pustolovski od četrтка do srede: 16.45, 18.45 in 20.45
Kako izuriti svojega zmagaja 2 – animirana družinska pustolovščina od četrтка do srede: 14.20
petek, sobota, nedelja: 17.10
Kako izuriti svojega zmagaja 2 – anim. druž. pust. 3D
petek, sobota, nedelja: 15.20
Ninja želve - akcijski, pustolovski od četrтка do srede: 15.00, 17.00, 19.10, 21.15
petek, sobota, nedelja: 15.00
Pa ne že spet ti – komedija od četrтка do srede: 17.40, 20.10
Reši nas hudega - grozljivka od četrтка do srede: 16.10, 21.00
petek, sobota: 22.40
Varuhi galaksije - akcija, pustolovski

od četrтка do srede: 16.10, 21.00
petek, sobota:22.30
Varuhi galaksije - akcija, pustolovski 3D
od četrтка do srede: 17.30, 19.50
Vroči posnetki - komedija od četrтка do srede: 16.00, 18.00, 20.00
petek, sobota: 22.00
Šef - komedija od četrтка do srede: 19.15

metropol

ČETRTEK
20.00 Priseljenka – romantična drama
PETEK
19.00 Priseljenka – romantična drama
SOBOTA
19.00 Priseljenka – romantična drama
NEDELJA
20.00 Priseljenka – romantična drama

Kino pod zvezdami - premiera:

PETEK
21.00 Women art revolution - dokumetarni
SOBOTA
21.00 What’s written at the end - predfilm
21.10 Zveri južne divjine
SREDA
20.00 Dva obraza januarja - triler

- DOGODKI
- ČETRTEK, 14. 8.
- 17.00 Pokrajinski muzej Celje
Alma M. Karlin: Poti javno vodstvo po razstavi
- 18.00 Mestna plaža Celje
Ustvarjalna delavnica ustvarjanje otrok ob pomoči animatorke
- 19.00 Celjski dom Celje
Pomoči in izcelitve po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Groeninga
- 20.00 Thermana Park Laško
Pianino večer z Georgom
- 20.00 Terme Olimia
Koncert s citrami z Jasmino in Matejo
PETEK, 15. 8.
- 18.00 Mestna plaža Celje
Dobrodošli v kraljestvu pripovedovanja zgodb pripovedovalska delavnica za otroke z zaključno produkcijo; gostuje: Ana Duša, Pripovedovalski varietejček
- od 18.00 ure dalje Na trgu vasi Lipa Podčetrtek
Terme Olimia fest zabavni večer s skupino, animacijski program, tržnica domačih izdelkov ...
- 19.00 Votlina mlinskih kamnov pod Rifnikom
Čarobni večer s predstavitvijo kozmogramov in koncertom skupine Nuragi
- 20.00 Terasa hotela Evropa Celje
Bilbi, koncert

- 20.00 Galerija AQ Celje
Jarun odprte razstave in predstavitev knjige hrvaškega fotografa Maxa Juhasza
- 20.00 Havana bar Velenje
Poletje v Havana Baru cocktail party
SOBOTA, 16. 8.
- 9.00 Ploščad Osrednje knjižnice Celje
Sejem unikatnih izdelkov cART
- 10.00 Terasa hotela Evropa Celje
Alex Volasko koncert in predstavitev AD Kladivarz najboljšo metalno kopija na svetu Martino Ratej
- 10.30 Travniki pri Domu kulture Velenje
Ognjeni grad in dudovo drevo igrano-lutkovna predstava KUD Dudovo drevo
- 11.00 Mestna plaža Celje
Dobrodošli v kraljestvu pripovedovanja zgodb zaključna produkcija; gostuje Ana Duša, Pripovedovalski varietejček
- 12.00 do 2.00 Stari grad Celje
Fack 2014 festival alternativne celjske kulture
- od 15.00 ure dalje Lesično
Auf Kozjansko šporno-zabavna prireditev; od 20.00 dalje bodo nastopili Ansambel Jug, Mladi upi ter skupina D'kwaschen retashy
- od 18.00 Dobrna
Noč pod kostanji Nastop ans. Petra Finka, Klapa Šufit, ans. Stil, Manca Špink

- od 18.00 ure dalje Na trgu vasi Lipa Podčetrtek
Terme Olimia fest zabavni večer s skupino, animacijski program, tržnica domačih izdelkov ...
- 20.00 Terasa hotela Evropa Celje
Kaylee Molina ter Magic Show, koncert
NEDELJA, 17. 8.
- 11.00 Pokrajinski muzej Celje
Celeia – mesto pod mestom javno vodstvo po razstavi
- 11.00 Mestna plaža Celje
Obudimo preteklost skozi ustvarjalnost ustvarjalne delavnice izvajaja Bojana Komplet
- 12.00 Skomarje
Lepa nedelja na Skomarju kulturno-zabavni program; nastopajo: ansambel bratov Poljanšek, Žurerji, Bohinjski muzikantje in ansambel Glas
- 14.00 Graška Gora
Graška Gora poje in igra festival narodno-zabavne glasbe
- 15.00 Dobrna
Noč pod kostanji Godba Dobrna, Pokaži kaj znaš, Moj dragi zmore
- 19.00 Atrij Doma sv. Jožef
»Večeri v atriju« z Nino in Jakom, koncert
- 20.30 Dvorec Novo Celje
Travelling musicians koncert v okviru Festivala Seviq Brežice
- PONEDELJEK, 18. 8.
- 9.00 do 11.00 Center Starejših – Hiša generacij Laško
Ustvarjalno poletje s Hišo generacij

- 17.00 Dom sv. Jožef Celje
Pogovori o življenju in smrti pogovor vodita Metka Klevišar, dr. med. in Julka Žagar, dr. med.
- TOREK, 19. 8.
- 9.00 do 11.00 Center starejših – Hiša Generacij Laško
Ustvarjalno poletje s Hišo generacij
- 10.00 Dvorec Novo Celje
Chiaroscuro slikarska šola Rudolfa Španzla; do 28. avgusta
- 10.00 in 16.00 Travniki pri Domu kulture Velenje
Utrip mesta skupaj z mentorico Nino Mavec Krenker bomo s pomočjo plesa raziskovali naše mesto in njegov utrip
- 10.00 do 19.00 Umetniška četrt Celje
Izdelava multifunkcionalnega objekta v atriju Jure Cvitan, Tomaž Črnež, Miha Peperko, Miha Kaučič, do 22. avgusta
- 18.00 Mestna plaža Celje
Ni bonbon, je pa bonton predstava s poslikavo obraza; gostuje: Grega Antolin, Medved Čalapinko
- 19.00 Vila Bianca Velenje
Dejan Praprotnik, citre koncert
- 21.00 Na trgu vasi Lipa Podčetrtek
Abba show nastopil bo Show mix
- SREDA, 20. 8.
- 9.00 do 11.00 Center Starejših – Hiša Generacij Laško
Ustvarjalno poletje s Hišo generacij

Cetrtek, **14. avgust 2014**, ob 17.00

ALMA M. KARLIN POTI

Vabljeni na javna vodstva v Pokrajinski muzej Celje

Info in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

CELEIA - MESTO POD MESTOM

Nedelja, **17. avgust 2014**, ob 11.00

10.00 Knjižnica Šentjur	Ustvarjalna delavnica za otroke
10.00 do 11.30 Knjižnica pri Mišku Knjižku	Počitniške ustvarjalne delavnice <i>delavnice vodi Nada Mlinarevič</i>
18.00 Mestna plaža Celje	Ustvarjalna delavnica <i>ustvarjanje otrok ob pomoči animatorke</i>
19.30 Šotor ob župnijskem domu v Libojah	Zahvalni koncert
20.00 Vrt Ipavčeve hiše, Zgornji trg Šentjur	Adamsovi <i>gledališka predstava v izvedbi gledališke skupine The Addams familly</i>
20.00 Havana bar Velenje	Poletje v Havana Baru <i>zabava v plesnih ritmih</i>
20.30 Vodni stolp Celje	P. B. Shelley: Cenci <i>predstava Gledališča Hiše kulture Celje</i>

Društva vabijo
SOBOTA, 16.8.
8.00 Ploščad Centra Nova Velenje
Kmečka tržnica
9.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica

9.00 do 12.00 Vrt Savinje Laško	Domači koteček <i>predstavitev in prodaja domačih dobrot in izdelkov</i>
16.00 do 20.00 Thermana Park Laško	Thermanina domača tržnica
17.00 Dolina Rupe nad jamo Pekel	Pričetek obiranja hmeljja <i>etnološka prireditev s prikazom obiranja na star način in šaljivim tekmovanjem</i>
17.00 Pred gasilskim domom v Pristavi	Krajevni praznik, kmečka parada in gasilska veselica z nočno-gasilskim tekmovanjem
TOREK, 19. 8.	
18.00 Mestni park Celje	Joga v parku
SREDA, 20. 8.	
8.00 Središče mesta Velenje	Kramarski sejem
9.00 do 12.00 Ljudska univerza Šentjur	Brezlačne počitniške plesne delavnice za otroke <i>za otroke od 6 leta dalje; vodi Maja Žogan</i>
10.00 Mestna knjižnica Velenje	Poletna osvežitvev z zelišči <i>v sodelovanju z Društvom zeliščarjev Velenje, ki nam bodo skuhalo osvežitlno čaj in nas popeljali po razstavi</i>

Tedenki OSIR

95.1 | 95.9 | MHz

VSAKO SOBOTO ob 12.15

100.3 | 90.6 MHz

Razstave

Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Marka Požlepa – Stranger than paradise, *do 24. 8.*

Pokrajinski muzej Celje, Stara grofija: razstava Orožje, *do 31. 12.*

Muzej novejše zgodovine Celje: razstava Gooool, zbirke nogometnih dresov Milana Rajtmajerja in Tilna Zupanca, *do 1. 9.*

Stari grad Celje: razstava fotografij Vika Skaleta, *do 31. 8.*

Osrednja knjižnica Celje: fotografska razstava Društva krajskih arhitektov Slovenije-Kulturna krajina in strukture v krajini, *do 29. 8.*

Likovni salon Celje: razstava Tomaža Milača, *do 24. 8.*

Galerijski prostor Celjskega mladinskega centra: fotografska razstava Ulica; razstavljajo Alja Antič, Verena Zorenč in Katja Dernovšek, *do preklica*

Galerija Kvartirne hiše Celje: razstava slik avtorice Barbare Boršič, *do 20. 8.*

Dom Alme M. Karlin v Pečovniku: razstava o Alminem življenju v Pečovniku (*jul ij in avgust; sobote: 9.00 do 12.00 in nedelje: 14.00 do 18.00*)

Galerija Volk Celje: razstava likovnih del XVI. poletnega slikarskega extempora Celjske poletne vedute 2014, *do 30. 9.*

Galerija Železarskega muzeja Teharje: razstava del akademske slikarke Suzane Švent, *do 8. 9.*

Atelje Tomaža Črneja na Okopih: razstava Tri izložbe, *do 25. 8.*

Pasaža hotela Thermana Park Laško: razstava 160

let v službi zdravja in do brega počutja, *do 31. 8.*

Schwentnerjeva hiša Vransko: razstava akvarelov Tatjane Hren, *do 30. 9.*

Zgornji trg Šentjur: razstava Josipa Generalića in Zlatka Kolareka, Hlebska šola naivnega slikarstva, *do preklica*

Anina galerija Rogaška Slatina: razstava enodnevnega slikarskega srečanja ob prazniku občine Rogaška Slatina, *do 17. 8.*

Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: razstava ob 100 let stavbe Občine Rogaška Slatina, *do 2. 9.*

Stalne razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti.

Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski.

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid.

Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice.

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca.

Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice.

Planina pri Sevnici: Kozjansko žari.

Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša.

Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma.

Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija

Izobraževanje odraslih

VABIMO K VPISU v programe formalnega izobraževanja za šolsko leto 2014/2015:

ZDRAVSTVENA NEGA (SSI, štiriletni program), ZDRAVSTVENA NEGA (PTI, 3+2), BOLNIČAR-NEGOVALEC (SPI, triletni program), KOZMETIČNI TEHNIK (SSI, štiriletni program).

Informativni dan bo v torek, 26. 8. 2014, ob 15.00 uri.

Opravite tečaj in si pridobite poklic:

maser/maserka
pediker/pedikerka
vizažist/vizažistka
maniker/manikerka
zdravstveni reševalec/zdravstvena reševalka

Vpis v tečaje poteka na sedežu šole.

Izvajamo tudi postopke za preverjanje in potrjevanje Nacionalnih poklicnih kvalifikacij.

Se želite naučiti ličenja, pravilne nege rok in nohtov, nege bolnika na domu ali pripravljanja dietne hrane? Pridružite se nam v enodnevnih delavnicah.

Delavnice in tečaji potekajo skozi vse šolsko leto.

Dodatne informacije: 03 428 69 00, 03 428 69 10
zdravstvena-sola-celje@guest.arnes.si

Srednja zdravstvena šola Celje

Ipavčeva 10
3000 Celje

okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem.

Muzej novejše zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka.

Otroški muzej Hermanov brlog: Kraški ovčar pri Hermanu Lisjaku.

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitvev.

Dvorec Strmol: Kuharca (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Knjižnica Gimnazije Celje - Center: likovna dela dijakov umetniške Gimnazije Celje – Center.

Nostalgija Radia Celje

VSAKO SREDO od 5. do 9. ure

posmi petdesetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let

Sobota, 16. 8. 2014, ob 17.00

PRIČETEK OBIRANJA HMELJA

Vabljeni na etnološko prireditev s prikazom ročnega obiranja hmeljja in šaljivimi igrami v dolini Rupe nad jamo Pekel.

Informacije: TIC Žalec, tel. 710 04 34
turizem-zalec.si

ZKŠT Žalec, Aškerčeva 9a, 3310 Žalec

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Srečko Šrot

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171. **Sprejem naročnin po e-pošti:** vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič

Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Oblikovanje: Minja Bajagič

Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja

Fotografija: Sherpa, GrupA

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

Namestnica odg. ur.: Tina Vengust

E-mail: radio@nt-rc.si.

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Anja Kovačič, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Jerica Potočnik, Ivana Stamejčič, Simona Šolinič, Dean Šuster, Tina Vengust

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Mojca Knez, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

*Bolečino se da skriti,
tudi solze zatajiti.
Le tebe ne more nihče
nadomestiti.*

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta,
tasta in dedija

MIRANA GABERŠKA

iz Celja
(1953-2014)

se zahvaljujemo vsem za izkazano pomoč, vzpodbudo
in oporo ter vsem, ki ste nam stali ob strani in z nami
sočustvovali.

Hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

2267

*Ni te več na pragu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

V SPOMIN

12. avgusta je minilo deset let kar nas je zapustil

IVAN BORNŠEK

z Male gore 3

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in postojite
ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

2259

*Si kot sonce življenja sijal,
za vse svoje ljubezen razdal,
odslej boš kot zvezda svetleča,
naj ti v nebesih dana bo sreča.*

ZAHVALA

Neizmerna je bolečina in ne more-
mo verjeti, da nas je zapusti dragi
mož, ate, tast, stari ate in pradedek

FRANC KLEPEJ

(25. 9. 1940 – 15. 7. 2014)

Z žalostjo v srcu se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki ste
nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje
ter z nami delili tako bolečino, kot tudi spomine o lepih
trenutkih, preživetih z njim. Hvala vsem sorodnikom,
prijateljem, znancem in sosedom, ki ste nas bodrili in
pomagali v najhujših dneh, ga pospremili na njegovi za-
dnji poti ter darovali cvetje, sveče, svete maše in ostale
darove. Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Vladu
Zupančiču za lepo opravljen obred, govornikoma Mirku
Zupancu in Alešu Vrbovšku za ganljive besede, pevcem,
pogrebni službi Zagajšek in Godbi na pihala Svetina.

Hvala tudi vsem tistim, ki vas v zahvali nismo
imenovali, pa ste nam kakorkoli pomagali.

Žalujoči vsi njegovi

2226

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre,
le daleč, daleč je.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega atija,
dedija, brata, strica in dobrega
prijatelja

LUDVIKA LEJAKA

iz Štor
(22. 8. 1933 – 6. 8. 2014)

se z žalostjo v srcu zahvaljujemo vsem sorodnikom, prija-
teljem, sosedom in znancem, ki ste ga v tako velikem šte-
vilu pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje,
darovali cvetje in sveče ter nam kakorkoli stali ob strani.
Zahvaljujemo se dr. Amon Seličevi, zdravstvenemu osebju
Nefrološkega oddelka in dr. Drozgu, g. župniku Mihu
Hermanu, ge. Mojci Vrečer za ganljive besede, PGD Što-
re, Občini Štore, DU Štore, DESUS-u Štore, RD Voglajna,
Društvu invalidov, RK Celje, Zvezi združenj borcev, sode-
lavcem OŠ Frana Kranjca ter Rokovim prijateljem.

Neizmerno ga bomo pogrešali: hčerka Vlasta, vnuk
Rok in vsi njegovi.

2280

*Ljubezen nikoli ne umre,
le sedaj zelo daleč, daleč je.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, atija in dedija

**BOGDANA BOJANA
GEOHELJA**

(30. 6. 1943 – 3. 8. 2014)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znan-
cem za spremstvo na njegovi zadnji poti, za podarjene sveče
in razne darove, za pisna in ustna sožalja. Iskrena zahvala
Kolektivu ŠCC za prekrasen venec, spremstvo in lep zapis v
Novem tedniku. Iskrena zahvala Kolektivu Anton Selič s. p.
iz Šentjurja, pevcem, ge. Marini Srebočan za ganljiv govor,
podjetju Veking za organizacijo pogreba, g. duhovniku za
lep obred, hvala za odigrano Tišino in melodijo.

Za vse lepo in častno se vsem in vsakemu še enkrat za-
hvaljujemo.

Žalujoči vsi njegovi: žena Marija, sinova Janez z
Natašo in Andrej ter vnukinji Nika in Maša

2227

CISTERNO za kurilno olje, nemško, 2000

l, uporabljeno le za preizkušnjo, zelo
ugodno prodam. Telefon 070 645-115.

2228

BUKOVA drva, suha, 12 m², Dobje pri Pla-

nini, prodam. Telefon 041 753-324.

2233

GORSKO kolo, lepo ohranjeno, prodam.

Cena 25 EUR. Telefon 041 515-447.

2225

BRZOPARILNIKE – alfe prodam. Telefon

030 929-205.

2244

INVALIDSKI skuter in voziček, oba nova,

električna in primerna za starejše, ugo-
dno prodam. Dostava na dom. Telefon
041 517-900.

p

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

KUPIM

KMETIJSKI stroj, traktor, prikolico, mo-

tokultivator – priključke ter tovorno
vozilo, tudi v okvari, kupim. Telefon
041 407-130.

2106

ZAPOSILITEV

GOSTIŠČE Hockraut, Tremerje 2, 3000

Celje, zaposli kuharja ali kuharico za
kuhanje malic. Zelene 10-letne izku-
šnje. Telefon 041 639-602.

n

DRUŠTVO REGIONALNA VARNA

HIŠA

Telefon 492-63-56

KRIZNI CENTER ZA MLADE

Telefon 493-05-30

ŠENT - Slovensko združenje za

duševno zdravje

(dnevni center in stanovanjske

skupine)

Gregorčičeva 6 - pisarna,

3000 Celje, tel. št. 03/ 428 88 90

MATERINSKI DOM

Telefon 492-10-14

DRUŠTVO SOS TELEFON ZA

ŽENSKES IN OTROKE - ŽRTVE

NASILJA

080-11-55, vsak delavnik od 12.00

do 22.00, ob sobotah, nedeljah in

praznikih pa od 18.00 do 22.00.

Faks za gluho-neme 01-524-19-93,

e-mail: drustvo-sos@drustvo-sos.si

Inštitut VIR – socialna rehabilita-

cija, raziskovanje in razvoj

Vrunčeva 9, 3000 Celje

Telefon: 03 490 00 24, GSM: 031

288 827, e-pošta: vir@institut-vir.si,

Spletna stran: www.institut-vir.si

Pomoč mladostnikom in staršem

pri spoprijemanju s problematiko

drog in z vzgojnimi težavami

SLOVENSKO DRUŠTVO HOSPIC

OBMOČNI ODBOR CELJE

Pomoč neozdravljivo bolnim in njihovim

svojcem ter žalujočim po izgubi

Skupine: za starše, za razvezane,

za ženske, žrtve psihičnega ali

fizičnega nasilja, za moške storilce

nasilja ali žrtve psihičnega nasilja

CENTER ZA POMOČ NA DOMU

Telefon 03 427-95-26 ali 03 427-95-28

DRUŠTVO OZARA CELJE

Pomoč ljudem s težavami v

duševnem zdravju, Kocenova ul. 4,

3000 Celje

Pisarna za svetovanje in

stanovanjska skupina: ponedeljek-

-petek od 8.-16. ure;

telefon: 03 492 57 50 ali 492 57 51

Uradne ure: ponedeljek in sredo

od 9.-13. ure.

DRUŠTVO ZAKONSKI IN

DRUŽINSKI INŠTITUT ETEOS

031 555 844, www.eteos.si,

info@eteos.si, Gosposka ulica 2,

Celje. Svetovanja in pomoč pri

dojenju, prehrani in vzgoji najstni-

kov. Srečanja za starše z otroki

do 6 leta starosti.

AL-ANON – skupnost svojcev

alkoholikov vam pomaga v primeru

alkoholizma v družini. Pokličite tel.

01/251 30 00, 041/590 789,

spletna stran: ww.al-anon.si

KLIC UPANJA CELJE

za vse, ki imajo težave

Brezplačni telefon: 116-123

TOM telefon za otroke in mlado-

stnike

Informacije, spodbuda, podpora,

svetovanje in pomoč v obliki sveto-

valnega pogovora, telefon 116 111,

vsak dan od 12. do 20. ure, tudi ob

sobotah in nedeljah.

Smrti

Celje

Umrli so: Jaroslav ZELINKA
iz Celja, 82 let, Marija SPOLE-
NAK iz Štor, 91 let, Dragotina
JURIČ iz Celja, 81 let, Štefan
KOVAČ iz Žalca, 66 let, Viljem
RADIČ iz Celja, 85 let, Marjan
BRILEJ iz Kozjega, 50 let, Franc
RAMŠAK iz Velenja, 76 let.

Laško

Umrli je: Terezija ZAVŠEK
iz Laškega.

Šmarje pri Jelšah

Umrli so: Leopoldina
GODEC iz Pristave, 94 let,
Mladen GERŠAK iz Polja pri
Bistrici, 59 let, Jožef BELE
iz Dobovca pri Rogatcu, 66
let, Drago Ivan DEČMAN iz
Svetega Štefana, 93 let, Mi-
ran GABERŠEK iz Celja, 61
let, Franja KUŠLAR iz Veli-
kih Lašč, 87 let, Franciska
ŽERAK iz Rogaške Slatine, 81 let.

Šentjur pri Celju

Umrli je: Franc LUBEJ iz
Vrbnega, 58 let.

Žalec

Umrli so: Marijana
KRAJNC iz Prebolda, 87 let,
Zofija ČREPINŠEK iz Zg.
Grušovclj, 91 let, Zofija ČRE-
PINŠEK iz Šempetra, 50 let,
Danica Janicijević iz Prebol-
da, 63 let, Elizabeta MAČEK
iz Zgornjih Roj, 78 let, Miloš
Ignacij FRANKOVIČ s Polze-
le, 94 let, Herman KOLAR iz
Trbovelj, 84 let, Ana GREBO-
VŠEK iz Galicije, 71 let.

Mozirje

Umrli je: Ljudmila MA-
VRIČ iz Gornjega Grada, 64
let.

Velenje

Umrli so: Eva GOLČMAN
iz Velenja, 88 let, Pavla PE-
ČOVNIK iz Šoštanja, 87 let,
Aleksander PETEK iz Vele-
nja, 51 let, Peter SIRŠE iz Pre-
bolda, 79 let, Alojz VAJDL
iz Šoštanja, 72 let, Marijan
DEŽMAN iz Prevalj, 64 let,
Amalija PODERGAJS iz Ce-
lja, 79 let, Alojzij VODEB iz
Žalca, 85 let.

Poroke

Celje

Poročili so se: Barbara
KOS iz Kozjega in Melvin
MAJCEN iz Celja, Lara BRE-
ZOVŠEK iz Vojnika in Marko
LOJOVIC iz Kresnic.

Laško

Poročila sta se: Karla
GRAŠIČ iz Rimskih Toplic
in Ivan STOJAN iz Šmarja
pri Jelšah.

Mozirje

Poročili so se: Nadja KO-
BOLD iz Vira in Jure VO-

GRINC iz Ljubljane, Anija
SATLER in Gregor KOKOT,
oba iz Andraža nad Polzelo.

Žalec

Poročili so se: Lea PIŠEK
iz Migojnic in Jasmin MU-
STAFIČ MARJETIČ z Brega
pri Polzeli, Klavdija MOHOR-
KO iz Loke pri Žusmu in De-
jan GMAJNIČ s Pongraca.

Velenje

Poročila sta se: Jasmina CI-
GLAR in Matjaž BOROVIK,
oba iz Zavrha nad Dobrno.

Razmišljate o prenovi ali dobrem nakupu?

Preberite aktualno ponudbo!

POSEGI V ETAŽNO KONSTRUKCIJO

Pri obnovi ali ureditvi bivalnih prostorov na podstrešju skoraj vedno pride do zamenjave obstoječih tlakov. Pri novejših zidanih stavbah in že prej izkoriščenih podstrešjih se posegi v etažno konstrukcijo s tem največkrat končajo in ne pride do posega v nosilno konstrukcijo. Pri starej-

ših zidanih stavbah in do tedaj neizkoriščenih podstrehah pa to ponavadi pomeni odstranitev protipožarnega tlaka, ki ga tvorijo opečni tlakovi in debelejšje peščno nasutje pod njimi. Z odstranitvijo teh slojev znatno razbremenimo etažno konstrukcijo, kar nam lahko omogoči, da z ureditvijo prostorov ne povečamo obtežb in vplivov na celotno konstrukcijo stavbe, vsaj lastnih oziroma stalnih ne. Po odstranitvi nasutja običajno pridemo do lesenih stropnikov, ki so vgrajeni brez razmika, ali do nasipnega opaža nad stropniki, ki so razmaknjeni. Na voljo imamo dokaj širok nabor posegov: od nadomeščanja dotrajanih stropnikov, njihove bočne utrditve do vstavljanja dodatnih nosilnih (lesenih ali jeklenih) elementov mednje. Potem lahko strop dodatno utrdimo in povežemo z dvojnimi opažem, pritrjenim pod kotom, ali s sovprežno tanjšo armiranobetonsko ploščo. Zadnji dve rešitvi ne izboljšata samo nosilnosti stropa v navpični smeri in pripomoreta k raznosu točkovnih sil, ampak v primeru ustrezne iz-

vedbe izboljšata povezavo stavbe na ravni etažne konstrukcije in s tem povečata tudi njeno potresno odpornost. Vsi navedeni ukrepi se načeloma izvajajo brez posegov v spodnjo etažo, izjema je podpiranje. Včasih je obstoječa etažna konstrukcija v tako slabem stanju, da je priporočljiva izvedba nove. Nova etažna konstrukcija ima lahko lesene ali jeklene nosilne elemente, lahko pa se naredi tudi klasična armiranobetonska plošča, pri čemer v primeru ohranitve etažne konstrukcije izkoristimo za opaž in hkrati ohranimo strop v spodnji etaži. Podobna rešitev je uporabna tudi v primeru, ko je strop proti podstrešju obokan, le da pred izvedbo plošče na očiščene oboke lahko naredimo nasutje s stabilizacijo. Pri dupleks stanovanju je priporočljivo narediti stopnice vzporedno s stropniki, robove odprtine pa po potrebi utrditi s tako imenovanimi menjalniki,

ki, to je prečnimi linijskimi nosilci. V primeru ohranitve lesenih elementov etažne konstrukcije je priporočljivo, da jih zaščitimo s sredstvi proti lesnim škodljivcem. Pri vseh ukrepih, ki predstavljajo poseg v nosilno etažno konstrukcijo, je treba posebno pozornost nameniti ustreznemu sidranju novih elementov v obstoječo konstrukcijo. Pri prenovi podstrešij v bivalne prostore moramo izvesti tudi dodatno

izolacijo toplotnega ovoja (streha, stene, tla), tako da ne presežemo največjih dovoljenih vrednosti toplotnih prehodnosti za posamezne gradbene elemente, ki omejujejo ogrevane prostore. Toplotno izolacijo strehe ponavadi s spodnje strani zapremo z lesnim opažem ali mavčno-kartonskimi ploščami, pri čemer ne smemo pozabiti na parno oviro ali zaporo in zrakotesnost vseh prebojev, spojev in preklapov. Pred vgradnjo dodatne izolacije je treba leseno nosilno konstrukcijo strokovno pregledati tako glede stanja posameznih elementov kot konstrukcijske zasnove. Dotrajane elemente se zamenja, poddimenzionirane pa je običajno lažje utrditi z dodajanjem lesenih ali jekle-

nih elementov. Ravno tako je treba pregledati lesne zveze in stike po potrebi utrditi s tipskimi jeklenimi elementi. V preteklosti nestrokovno odstranjene elemente strešne konstrukcije je treba nujno nadomestiti z novimi. Kritična je lahko tudi odpornost strešne konstrukcije na vodoravne vplive. Togost v vodoravni smeri se lahko izboljša z dodajanjem elementov zavetrovanja, to je ročic soh in lesenih ali jeklenih diagonalnih elementov v ravninah strešin. Pri tem ne smemo pozabiti na ustrezno sidranje ostrešja, pri čemer največkrat sidramo kapne lege, glede na konstrukcijski sistem pa po potrebi tudi vmesne in slemenske lege, diagonale in podobno. Poleg sidranja glavne nosilne konstrukcije ostrešja je zelo pomembno tudi zadostno sidranje strešnih letev in kritine, da lahko kljubuje močnim vetrovom v primeru neurij. V kolikor je kritina z letvanjem dotrajana, jo je seveda najbolje zamenjati z novo, odporno proti toči. Zamenjava kritine nam omogoča tudi lažjo izvedbo ostalih sanacijskih in utrditvenih ukrepov. Pri kritini moramo pregledati tudi njeno vodotesnost, ki je pogoj za trajnost konstrukcije. Na napake

krovnega sloja nas lahko opozorijo dotrajani elementi ostrešja, saj hitreje propadajo v primeru močenja. Lesnim škodljivcem so bolj izpostavljeni tisti leseni elementi, ki jim pred vgradnjo niso skrbno odstranili lubja. V primeru lesenih škodljivcev je treba ukrepati in jih odpraviti, v skrajnem primeru pa ustrezno odstraniti in uničiti vse kontaminirane elemente. Tako obstoječe kot nove lesene elemente ostrešja je priporočljivo zaščititi s sredstvi proti lesnim škodljivcem. V primeru vgradnje strešnih oken v ravnino strešin je najugodnejše predvideti lego in velikost oken glede na razporeditev škarnikov. V kolikor se obstoječi nosilni konstrukciji glede širine oken ni mogoče prilagoditi, je treba škarnike razmakniti oziroma vgraditi ustrezne menjalnike. Zahtevnejši posegi so tisti, kjer je predvidena izvedba frčade. Predvsem v primeru starejših zidanih stavb so pri ureditvi prostorov na podstrešju pogostokrat moteči tudi glavni nosilni elementi lesenega ostrešja. Glede na specifikko strešnih konstrukcij se je posegom v nosilno konstrukcijo najbolje izogniti z ustreznimi arhitekturnimi rešitvami. Če to ni mogoče, je treba vse odstranjene nosilne elemente (sohe, diagonale, poveznike, škarje ...) ustrezno nadomestiti, največkrat z jeklenimi elementi. Ker je nosilna konstrukcija ostrešja palich na ravninska ali prostorska konstrukcija z lesnimi zvezami, so ti posegi razmeroma zahtevni in jih je priporočljivo izvajati v čim manjšem obsegu. Če je posegov v nosilno konstrukcijo več, obstaja pa tudi želja po večjem izkoristku prostora ostrešja oziroma izvedbi dodatne etaže v špici, je najbolje obstoječe leseno ostrešje v celoti nadomestiti z novim jeklenim. Jeklena konstrukcija nam namreč ob večji svobodi oblikovanja omogoča tudi večje razpore med podporami, glavni nosilni okvirji so lahko v večjem medsebojnem razmiku ...

Naravno dobra hrana

HANA-ANA d.o.o.

Zadobrova 39c, 3211 ŠKOFJA VAS

Techni-Cal

Naturally good pet feed

T: 03 4250 753
GSM: 040 821 421

www.hana-ana.si
info@hana-ana.si

**Če želite oglaševati
v rubriki
Vsi naši mojstri,
pokličite:**

031 692-860

Privoščite si najboljše!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9, Nova vas, 3000 Celje
Tel.: 031 843 029
www.siviljskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNJENIH OBLACIL

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
Nataša Hribernik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

STROJEPLASTIKA
PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:
gsm: 041 741 094
www.strojeplastika.si

AK
ASFALT KOVAČ
ASFALT KOVAČ d.o.o., PLANINA PRI SEVNICI 47 A, 3225 PLANINA PRI SEVNICI
T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

Prehransko dopolnilo GORNJI KALCIJ D3
je sestavljeno iz minerala – KALCIJ in vitamina D3, ki ga vsakodnevno zaužijemo s hrano.

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano, saj pomembne življenjske vitamine in minerale dobimo tudi z drugo hrano, ki jo zaužijemo. Kalcij je poseben mineral, ki ga morda ne zaužijemo dovolj, je pa pomemben za naše življenje, zato ga priporočamo, kot prehransko dopolnilo. Ravno tako tudi vitamin D3, ki ga priporočamo za uravnoteženje v organizmu.

AKCIJSKA CENA ZA 80 TABLET: 14,00 €

FITEK d.o.o. Dunajska 120 a 1000 Ljubljana; www.centerzdravja.net; prodaja@centerzdravja.net; tel. 01/568 40 91

Specialist za strehe že 30 let!
METALKO
Vse za streho!
BRIGITA BUČAR s.p.
Prožinska vas 57, 3220 Štore
tomaz.bucar1@gmail.com

ZA IZMERO IN IZDELAVO PREDRAČUNA NA KLJUČ POKLIČITE NAŠEGA STROKOVNIJAKA ZA STREHE NA GSM: 051 354 291.

Streha za več generacij! | www.streha-metalko.si
Čestitamo ob občinskem prazniku!

INSTALACIJE VERHOVŠEK
Z vami že 20 LET.
IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC
INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

domofinal
GSM: 041 756 668

-tesarstvo -krovstvo -stavbno kleparstvo
-montažo Velux oken -izdelava nadstreškov
-izdelava ravnih in zelenih streh

POOBlašČENI KROVEC PRIZNANIH ZNAMK

2m strešnih cevi VAM PODARIMO
pri zamenjavi strešne kritine.

Ivan ROBAČER s.p., 3212 Vojnik

AVTOMEHANIKA

- PRIPRAVA VOZILA ZA TEHNIČNI PREGLED
- SERVIS VOZIL - VULKANIZACIJA
- POPRAVILO IN ZAMENJAVA IZPUŠNIH SISTEMOV

Bojan Kovač, s.p.
Cesta v Debro 1, 3270 Laško
040 22 30 95,
03/ 734 26 61

HITRO, KVALITETNO in UGODNO!

STROJNA ZEMELJSKA DELA | KERAMIČARSTVO
Zlatko Belej s.p.; Proseniško 8, Sentjur; Tel.: 03/57 99 037
GSM: 041 707 815

- ČIŠČENJE (okoli hiš, gozdov, pisarn ...)
- ADAPTACIJE | - KOŠNJA | - GRADBENA DELA
- ODVOZI (starega železa, odpadnega lesa ...)

20% popust na VSE STORITVE

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

harmonijadoma
salon opreme in storitev

Pvc, alu in lesena okna, vhodna in dvizna garažna vrata, zimski vrtovi, vse vrste senčil, notranja vrata, vodovod in ogrevanje, slikopleskarstvo, obnova doma, obnova kopalnic

-10% otvoritveni popust na pvc okna

031 78 60 70 | 031 311 640 | info@harmonijadoma.si

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10 PRANJE ZASTONJ

TESARSTVO KROVSTVO
NAPOTNIK
POSTAVLJANJE OSTREŠIJ
JERNEJ NAPOTNIK s.p.
RADEGUNDA 6
3330 MOZIRJE

T: (03) 583 15 62 G: (051) 431 242

E: tesarstvo.napotnik@gmail.com W: www.tesarstvo-napotnik.si

Žolnir
BIRO OPREMA ŽOLNIR d.o.o.

15% popusta za tiskanje načrtov vseh velikosti

vezava dokumentov,
izdelava vizitk,
izdelava koledarjev,
termična obdelava (plastificiranje) formata do širine A3 in dolžine po želji,
NOVO! TISKANJE in KOPIRANJE NAČRTOV na najnovejšem stroju KIP

Iz »vlcerskega« življenja

45. Lučki dan – V »bajti« iz leta 1949 nastaja muzej

Pred 45 leti so bili v Lučah med prvimi kraji, ki so organizirali prireditve za ohranjanje kulturne dediščine. Letos so k dogajanju veliko pripomogli upokojenci. Odprli so »vlcersko bajto«, ki jo je iz Solčave na to mesto v času nastanka občine premestil njen nekdanji lastnik Jože Kaker, član društva, ki se zelo zavzema za ohranjanje kulturne dediščine.

Društvo upokojencev Luče je ob občinskem prazniku prejelo priznanje občine za šestdeset let aktivnega in organiziranega

delovanja. Njihov član Tomaž Kastelic je v četrtek v »štali« Hiše Raduha predstavil razstavo Savinjske naplavine. Očistil je osemdeset naplavljenih lesenih kosov, jih delno oblikoval, zaščitil s kremo in uredil v edinstvene podobe iz narave.

Po »riži« do reke

Ob kuhanju golaža se je v petek upokojencem pridružil tudi predsednik Pokrajinske zveze društva upokojencev Celje Emil Hedžet, vse navzoče pa so s skeči popeljali

»Vlcerji« so bili gozdarji domačini, ki so ves teden v gozdu bivali v »skorjevkah« oziroma »vlcerskih bajtah« in les nato spravljali do doline. V »bajti« je lahko hkrati bivalo petnajst ljudi, »vlcerjem« sta kuhali dve kuharici.

v obdobje, ko so v Lučah še gospodarili »vlcerji«. To so bili gozdarji, domačini, ki so ves teden v gozdu bivali v »skorjevkah« oziroma »vlcerskih bajtah« in les nato spravljali do doline. Ob odprtju hiše so razstavili tradicionalna oblačila, orodja gozdnih delavcev, posteljo in poskušali živeti, kot to pomnijo iz preteklosti, je povedala **Anica Podlesnik**, tajnica društva. Zelo pomembno je, da je ob hiši urejena tudi »riža«, to je drča, po kateri so do lesnih žag in trgovcev »vlcarji« spravljali les do Lučnice in Savinje.

Dobili so plačo

»Forštner«, nadzornik, je v soboto »vlcerjem« in kuharicama razdelil plačo. Slednji sta skuhalo »ajeršpajz« – umešana jajca in

»prežgano« juho. V nedeljo so v »bajti« pletli, predli, brusili nože, pripravljali trske za svečavo, se družili in veselili z godci. Ves čas pa je iz vasi vozil upokojenski taksi. V »bajto« so upokojenci od januarja, ko so prejeli ključke, vložili že šeststo ur prostovoljnega dela. Z veliko željo, da bodo v njej kmalu uredili muzej, se v stari »skorjevki«, kjer imajo pevske vaje in ostale družabne dogodke, počutijo kot doma, je še povedala Anica Podlesnik. Pred jezom, nekaj kilometrov iz Solčave, bo majhen muzej predstavljal način življenja v Lučah nekoč, je na oživljanje kulturne dediščine ponosen župan Občine Luče **Ciril Rosc**.

ANJA KOVAČIČ
Foto: arhiv društva

FOTO TEDNA

Vreme bo!

Foto: Grupa

KULINARIKA

»Če kdo ne je polžjega mesa, ga ne je zaradi predsodkov in ne zaradi okusa,« je prepričan kuharski mojster Marko Pavčnik.

Polž na krožniku

Jejte raznoliko hrano, poskusite in se nato odločite, sporoča Marko Pavčnik

V jamah pračloveka so arheologi odkrili velike količine praznih hišic, kar priča o tem, da je bil polž v prehrani človeka zastopan že od prazgodovinskih časov. V antični dobi so te mehkužce pripravljali kot okusne in jih cenili kot zdravilne jedi. Med Rimljani so veljali za jed bogatih, v srednjem veku pa so bili pogosto edina mesna hrana sestradanih ljudi v opustošenih deželah. Že Valentin Vodnik je ob koncu 18. stoletja zapisal recepte s polži, kar kaže, da je pri nas že nekdanj obstajala tradicija uživanja polžev.

V prejšnjem stoletju je polžu spet pripadlo ugledno mesto v kulinariki, zlasti pri Francozih in Italijanih. Takšen sloves imajo še danes predvsem polži s hišico, najpogosteje veliki slamnati vrtni polž, pravi Marko Pavčnik, 34-letni kuhar, ki je svojo pot začel in jo nadaljuje v restavraciji na laškem gradu.

Zaščiten vrsta

Slamnati vrtni polž je avtohtona vrsta polža v Sloveniji. To pomeni, da ni tujerodna vrsta, ki bi jo pripeljali za rejo. Polž je v Sloveniji zaščiten, zato je v naravi nabiranje prepovedano. Pavčnik polže kupuje na polžji farmi Völkner v okolici Ptuja, saj hrana v restavraciji ne sme biti oporečna. S farme dostavljajo svež, očiščen in že skuhan trup polža z nogo, pripravljen za nadaljnjo pripravo. V Sloveniji se odpira vedno več farm, saj polži postajajo gastronomska speciali-

Na enem od kulinarčnih večerov je kuharski mojster Marko Pavčnik v sklopu »divje hrane« pripravil polže z dodatki z vrta, ki jih navadno zavržemo.

Polžja farma

Farma Völkner je tik ob gozdu, kjer vzrejajo Helix Aspersa Muller – slamnate vrtno polže. Gre za vzrejo, pri kateri sledijo sistemu celostnega biološkega cikla življenja v naravi, torej so polži celo leto na odprtem prostoru. Hranijo jih izključno z rastlinjem, ki ga vzgajajo sami

teta, so mesnati in je njihov okus povsem nevtralen.

in daje polžem poleg hrane tudi varno zavetje. Polži imajo najraje radič, zelje, oljno repico, sončnice in blitvo, vsak dan pa jih morajo polivati, da ne zaspajo. »Če bi polž zaspal, bi se zaprl v hišico in pripravil na zimovanje, kar pomeni, da se ne bi razmnoževal, ne bi rasel. Ostati mora buden,« pojasni Silva Völkner, vzrediteljica polžev s Ptuja.

Stradanje, kuhanje, čiščenje

Polž je po približno slabih dveh letih primeren za kulinarčno pripravo. Sedem do deset dni ga stradajo, ta proces se imenuje sušenje, saj se polžji prebavni trakt popolnoma očisti in suh, očiščen polžek se zapre. Ponovno ga je treba zaliti, osvežiti z vodo, da se prebudi in da vidimo, ali je še živ. »Edini zakonsko ustrezen in dovoljen postopek priprave polža je kuhanje še živega v vreli vodi.« S hiško polže kuhajo nekaj ur, ko jih prevrejo, se odluščijo iz hišice, odstranijo jim še ostanke prebavil ter jih še enkrat dve uri kuhajo v vodi. Začimb ne dodajamo tej vodi, ker bi se njihovega okusa navzeli tudi polži.

Beljakovinsko meso

Sestradani, očiščeni, prekuhani polži so pripravljeni za prodajo restavracijam, lahko pa jih kupite že pripravljene v zeliščnem maslu in jih nato doma samo še popečete in začinite po svojem okusu. Marko Pavčnik je imel željo, da bi polže tudi sam gojil, a ko je spoznal postopek, si je premislil. »Raje dobim polža pripravljenega za nadaljnjo uporabo in se igram z njegovo pripravo.« Polži iz narave niso gurmansko cenjeni, dodaja, cenjeni so polži z gojišč, ki so hranjeni z okusno zelenjavo. Izrazitega okusa nimajo, gre za beljakovinsko meso.

»Školjka s kopnega«

Gre za žvečljivo meso, ki ni govedina, piščanec ali ligenj. »Mogoče je to školjka s kopnega,« poskuša najti primerjavo polža z vsakdanjim mesom. Ni mehko meso kot piščanec, a ne tako žvečljivo kot »gumijast« ligenj. Lažje se ga pregrizne. Najpogosteje ga pripravljamo z zeliščnim maslom, lahko tudi s šalotko in korenčkom ter zalijemo s suhim belim vinom. »Uporabimo ga lahko

V 18. stoletju so bili polži skoraj osnovna prehrana Avstrijcev. Na avstrijski dvor so jih v velikih količinah dobavljali prav Slovenci. Pripravljali so jih v cmokih, paštetah, solatah in jajčnih jedeh, jih pekli in iz njih delali celo klobase. Komur danes misel, da bi jedel polže, ni povsem po volji, mu mogoče tek po polžih lahko vzbudi to, da so polži že dolgo cenjeni kot učinkovit afrodiziak. Tokrat v Novem tedniku pišemo o različnih plateh polžev. Na njivah nas »jezijo«, na krožnikih pa razvijajo naše brbončice.

Marka Pavčnika, enega najboljših kuharskih mojstrov pri nas, odlikuje kar nekaj zlatih in srebrnih odličij na tekmovanjih Gostinsko-turističnega zbora Slovenije. Najbolj se ponaša s članstvom elitnega združenja Jeunes Restaurateurs d'Europe, saj gre za priznanje tujega združenja mladih ustvarjalnih gostincev, kamor lahko prideš samo s povabilom.

tudi za paštete, v golažu, solati, rižoti. Da obogatimo njegov okus, mu lahko dodamo tudi kakšen košček slanine,« nadaljuje z nasveti. Pripravimo ga kot vse ostale vrste mesa in morskih sadežev.

Stran s predsodki

Merila, katero vino najbolj ustreza k hrani, so padla, pojasni Pavčnik. Pomembno je, da ne vsebuje preveč kisline in alkohola. »Ker je polž majhen, se ga ne reže med pripravo in tudi poje se ga v enem kosu.« V slovenski kuhinji je polžja hrana že dolgo prisotna. Že leta 1996, ko je v restavraciji delal kot vajenec, so jih pripravljali. Včasih je bila hrana zelo pestra in bogata, ogromno okusne hrane se je zanemarilo, pozabilo, pripoveduje. Vse bolj so priljubljena živila, ki so lažje dostopna, medtem ko imamo do tega, kar je na voljo v naravi in kar je res dobro in zdravo, ljudje preveč predsodkov.

Okus se spreminja

Narobe je, da ne bi poskusili in se odločili, kaj nam je všeč in kaj ne. »Tudi moja 7 in 10 let stara otoka poskusita vse. Surove ribe, srednje pečeno

meso, tudi polže, ko jima jih bom ponudil, bosta poskusila, nato se lahko sama odločita, ali so jima všeč ali ne.« Poskusiti je treba večkrat, saj se okus spreminja, opominja Pavčnik in priporoča, da polže prvič poskusimo v preverjenih specializiranih restavracijah. Ne pripravljajte jih doma, svetuje. Šele ko je jed pravilno in kakovostno pripravljena, ljudje lahko ocenijo, ali je dobra in ali jim okus ustreza.

Polž s farme za 33 centov

Vsak posameznik bi jih lahko sam nabral in pripravil, če bi le znal. Gre za drago delikatesno hrano. Polži se plačujejo na število, saj je njihova teža premajhna. En polž stane 33 centov, predpripravljen v zeliščnem maslu pa pol evra. Cene v restavraciji se razlikujejo od priprave in od priložnosti, za katero je jed pripravljena, saj je ni na dnevnem jedilniku. »To ni hrana, s katero se naješ. Ni za vsakodnevno uporabo, gre za posebnost, kulinariko, ki si jo privoščiš dvakrat, trikrat letno.«

ANJA KOVAČIČ
Foto: osebni arhiv

Nedobrodošli gostje so zavzeli vrtove in gredice ...

Po uvodnih kulinarčnih polžjih dobrotah so zdaj na vrsti še vrtničkarji in tegobe, ki jim jih polži povzročajo. Menda v boju proti tem mehkužcem zaleže celo meditacija.

Nad polže z nožem, s soljo ali kropom

V vojni z rdečimi polži vsak vrtničkar ubira drugačno bojno taktiko

Porečja rek in potokov so letos tako prenaseljena s polži, da je pred časom nekdo celo za sveto razlagal, kako je do kolen breedel po njih. Čeprav je lahko ocena nekoliko pretirana, se je rdeča zalega predvsem po dolinskih območjih precej hudo namnožila. Ko prvi polž zleze čez rob, jim tudi zapriseženi pacifisti napovedo brezmišno vojno.

Polži razumljivo jurišno napadajo povrtnine. Zjutraj in zvečer se je najbolje izogibati tudi zelenic, če na podplatih

nočete cele vrste sluzastih rdečih palačink. Tako ga ni vrtnarja, ki se te dni ne bi pridušal nad slinarji. V Hruševcu pri Šentjuriu smo obiskali zelenjadarico **Reziko Gobec**, ki je svojo njivo pred polži nekako obranila. Kot kaže zato, ker je

ves polžji zarod navalil na njeno ohišnico z gredicami. Jutro pred tem so bili spet žrtve njenega pogroma. »Ravno sem imela nož v rokah. Nisem šla s tem namenom ven, a ko sem enkrat začela, sem jih pokončala 147,« prizna. Sicer miroljubna in prijazna gospa pravi, da je nož samo eno od orodij. »Ko jih vidim, se jih lotim; pa naj bo s palico, krepelcem ali s tistim, kar imam pač pri roki.«

Sveta jeza zaradi »egiptovske« nadloge

Še iz časov pred polžjo vojno se Rezika spominja drobnih luknjic v zemlji. »Spravevala sem se, katera žival jih dela. Bile so prevelike za deževnike in premajhne za kakšnega glodavca. In sem jih nekoč dočakala, ko so lezli na plan.« Sicer so menda sila trdovratni. »Sem slišala, da se v suši tudi do tri metre globoko v zemljo zavlečejo, in če je sila, zdržijo brez hrane tudi tri leta.« Če dodamo, da se še na veliko plodijo in se obnašajo kot božja pokora v

»Če bi znali opazovati naravo, bi že spomladi vedeli, kakšno leto se nam obeta. Kadar spomladi iz gnezda gledajo več kot tri mlade štoklje, lahko vemo, da bo mokro leto. Kadar imata ptičja starša le enega mladiča, se pripravljata na sušo, ko hrane ne bo ravno v izobilju. Bilo bi nam lažje, če bi sledili naravi in se ji prilagodili, kot da se kar naprej zaletavamo z glavo v zid,« pravi zelenjadarica Rezika Gobec.

Najboljše zaveznice v vojni proti polžem so race in gosi.

Egiptu, je sveta jeza nad njimi seveda več kot razumljiva. Zamejiti se jih načeloma da s krepkim posipom zelene galice ali apna. A tega v neomejenih količinah in glede na moč, ki polže spremlja, tudi ni pametno posipavati. Za žagovino Rezika še ni slišala, da bi kaj prida pomagala. Na koncu ni drugega, kot da jih zjutraj in zvečer fizično odstranjuješ. Že prej jim odrečeš vsa morebitna dnevna zavetja; kupe lesa, visoko travo, dračje in podobno. Tam se namreč mirno namnožijo, v hladu pa se razlezejo, koder jih nese polžja noga. Kemični preparati so glede na razširjenost polžev predragi, a tudi misel, da se vsa ta kemija izpira v zemljo, Reziki ni prav nič všeč.

Mučenje je tudi v polžji vojni prepovedano

Pobitih polžev sogovornica seveda ne pobira. »So kanibali. Ostanke pojedjo. In pasje kakce tudi. Jaz jim pravim kar komunalci,« razloži Rezika. O tem, kako se jih lotevajo sosede, si misli svoje. »Eni znanki se tako gabijo, da jih še pogledati noče. Druga jih menda na sosedovo stran zmeče.« Pobiranje in množično uničevanje se ji zdita pa čisto mučenje živali. »Če ti je žival kot škodljivec

v napoto, čim hitreje opravi z njo. Soljenje se mi zdi grozno. Saj nimajo glasu, ne morejo protestirati. Ena mi je celo povedala, da jih nabere v plastično vrečko, zaveže in vrže v smeti. Si predstavljate ubogega komunalnega delavca, ki mora potem take smeti ločevati?« zgroženo zaključuje Rezika.

SAŠKA T. OCVIRK
Foto: SHERPA

Rezika Gobec je vsej miroljubnosti navkljub polžem napovedala vojno.

»Sama sem letos s homeopatskim pripravkom zelo učinkovito zajejala širjenje ličink koloradskega hrošča. Krompirjevko sem tako vsaj za mesec obvarovala pred propadom,« o svojih izkušnjah spregovori Maja Cokan. (Foto: arhiv NT, SHERPA)

Do harmonije na vrtu s homeopatijo in z biodinamiko

Kmetijska strokovnjakinja Maja Cokan poleg konvencionalnih metod boja proti neželenim pojavom v kmetijstvu in vrtničarstvu opozarja tudi na alternativne metode. V prvi vrsti se moramo zavedati, da v naravi ni škodljivcev in ne plevela. V ravnovesju narave imata prav vsako bitje ali rastlina svoje mesto in funkcijo.

Čas med 15. januarjem in 15. februarjem je primeren za meditacijo. Po Steinerjevi metodi naj bi v tem času svoje pozitivne misli namenili tudi t. i. škodljivcem. Osre-

dotočiti se moramo na njihove pozitivne lastnosti, jim postaviti meje in jih v določeni meri tudi sprejeti. Čisto konkretno pa je v vrtu pametno poskrbeti za čim več pestrosti, upoštevati šest- do sedemletni kolobar in seveda naravne ritme. Luninim lokom po setvenem priročniku Marije Thun sledijo življenjski sokovi v rastlinah, posledično pa tudi mikroživalski svet naših gredic. Polžev se lahko lotimo na različne načine: s pobiranjem, tako, da na njivo pripeljemo race tekačice ali uporabimo homeopatske pripravke. Te lahko kupimo, v Društvu Ajda pa nas celo

naučijo, kako jih lahko izdelamo sami.

Ena od metod vključuje tudi sežig škodljivcev in raztros njihovega pepela. Postopek je resnici na ljubo kar precej zapleten. Poti in načini so seveda različni in takšen energijski pristop zagotovo naleti na celo vrsto dvomljivcev. A če nam je mar za prihodnost, je vredno še posebej preučiti metode, ki nimajo ogljičnega odtisa, so ekološko sprejemljive, skrbijo za naravno ravnotežje in so uporabne tako za kurativo kot preventivo.

NE PREZRITE

Namesto solate zaraščeno pobočje

V Celju vse več zanimanja za vrtničarstvo. Na nekaj zakupnikov še čakajo v Dečkovem naselju.

v prihodnji številki
Novega tednika

Postavljanje klopotca ima v današnjih časih bolj ali manj simboličen pomen. Nekoč so vinogradniki s to leseno mehansko napravo na visokem lesenem drogu podili lačne škorce in vrabce iz vinogradov. Kot radi poučijo vinogradniki, klopotci ne ropotajo in ne klopotajo, temveč pejejo.

Predsednik Društva vinogradnikov Virštanj-Kozjansko Alojz Slavko Toplišek je povedal, da sta kruh in vino že od nekdaj simbol blagostanja in preživetja, obenem pa sta tudi verska simbola. Kot pravi, bodo prireditev Klopotčeva sobota že naslednje leto preimenovali v Praznik kruha in vina na Virštanju.

Vinogradniki in krajanje Virštana so zapeli ob spremljavi harmonike, kitare in trobente. Dan je bil dolg, a prijeten. V enem dnevu so namreč postavili kar štiri klopotce na štirih različnih lokacijah.

Zapel je virštanjski klopotec

Sozvočje vina, kruha in pesmi

Klopotčeva sobota na Banovini na Virštanju je bila v znamenju vina, kruha in pesmi. Že tradicionalno postavljanje klopotca kot simbola vinogradništva je obogatil pester kulturni program v izvedbi vokalnih skupin Pozna trgatev, Dekleta iz Dobležič, Osti jarej in etno skupine Nojek. Obiskovalci so se lahko posladkali z domačimi dobrotami in s kozarčkom virštanjskega vina.

Vinogradniki so se sicer zbrali že nekaj ur prej. Prvi klopotec so postavili ob vinski kleti Emينو v Imenem, drugega 15 kilometrov stran od Imenega ob vinogradu na Pilštanju in tretjega ob vinogradu v Bučki Gorci. Četrty klopotec so že tradicionalno postavili na Banovini na Virštanju.

Virštanj je znan predvsem po vinogradništvu. Imenoval naj bi se po štirih okrajnih mejnih kamnih. Ti mejniki avstro-ogrske vinorodne posesti so bili v nemščini imenovani »vier Stein«. Danes pa je Virštanj verjetno najbolj znan po vinu Virštanjčan.

Klopotčeva sobota, ki je obenem tudi praznik krajanov krajevnosti

Virštanj, bo v prihodnjih letih po besedah predsednika Društva vinogradnikov Virštanj-Kozjansko Alojza Slavka Topliška dobila novo podobo. Vinogradniki tega območja se zavzemajo, da bi na ta dan pripravili praznik in sejem virštanjskega vina ter drugih dobrot z naslovom

Praznik kruha in vina na Virštanju. S tem bi želeli poleg domačih ljudi privabiti tudi obiskovalce iz širše Slovenije in tujine. V prihodnje pa bodo na Banovini v objektu nekdanje viteške in vinske kleti odprli tudi promocijski center, ki naj bi postal središče promocije in prodaje

vina za celoten šmarsko-virštanjski vinorodni podokoliš. V objektu bodo po besedah župana Občine Podčetrtek Petra Misje uredili tudi prostor za elektronski prikaz gojenja trte in predelave grozdja v vino.

JERICA POTOČNIK
Foto: GrupA

Prava paša za ušesa in oči so bile mlade pevke skupine Dekleta iz Dobležič (Nuša, Janja, Sara in Polona), ki skupaj nastopajo že več kot deset let. Kljub mladosti, stare so od 21 do 23 let, pravijo, da je ohranjanje ljudskih pesmi in nasploh kulturne dediščine zelo pomembno.

Prireditev Klopotčeva sobota je bila pred nekdanjo viteško in vinsko kletjo, ki jo krasi več kot 200 let stara trta. Gre za sorto, ki spada v vrsto veltlinarjev in ki je v naših vinogradih po besedah Alojza Slavka Topliška ni več mogoče najti. Krajanje so jo dobro zaščitili. Letos naj bi ponovno bogato obrodila. Zanimivo je, da te trte sploh ni treba škropiti.

Obiskovalci prireditve so uživali v ljudskih pesmih etno skupine Nojek iz Bistrice ob Sotli. Ime so si nadeli po samorodni vinski trti, drugod znani kot šmarnica.

Članice Društva kmetič Ajda so za pokušino pripravile pehtranovo in kokosovo potico, kruh, ocirkovko in razne piškote. Kot je povedala predsednica društva Francka Javeršek, je treba ob vinu uživati tudi kruh. »Včasih so rekli, da mora kruh vino popiti,« je pojasnila.

Na svojstven način po sledih Raya Charlesa

Za Urošem Perićem deset let glasbenega ustvarjanja

Celjski glasbenik Uroš Perić letos praznuje desetletnico glasbenega ustvarjanja. Na svetovne glasbene odre se mu je v prvi vrsti uspelo prebiti po zaslugi prepoznavnega glasu, ki je na las podoben glasu Raya Charlesa.

Zanimivo je, da je Uroš Perić profesionalno glasbeno pot začel le nekaj mesecev po smrti tega legendarnega ameriškega pevca in je tako za mnoge njegov naslednik. Mnogi celo pravijo, da med njunim prepevanjem sploh ni razlike.

Nastopali ste že v osemnajstih različnih državah na treh različnih celinah. Navduševali ste glasbene sladokusce po vsem svetu. Kako je mogoče, da je to uspelo ravno Celjanu?

Na vprašanje je težko odgovoriti. Ko sem začel glasbeno kariero, nisem niti sam verjel, da se lahko kaj takega sploh zgodi. Dvomil sem tako v svoje znanje kot talent. Z vsakim koncertom sem dobil dodatno potrditev svojega ustvarjanja in s tem še kako potrebno samozavest. Na odru ne mislim na popolnoma nič drugega kot na glasbo, ki se ji popolnoma prepustim. Morda je med drugim tudi to razlog za moj uspeh, ki je še toliko večji, saj prihajam iz države, kjer džez in bluz nikoli nista bila pretirano priljubljena.

Če se malo sprehodiva po svetu, skoraj ni odra, na katerem ne bi navduševali s svojim glasom. Še posebej pogosto nastopate v Ameriki.

V Ameriki koncertiram vsako leto. Izvajam namreč glasbo, ki prihaja prav s te celine. Številni uspešni koncerti so referenca za sodelovanje na prestižnih džezovskih festivalih. Sicer največ nastopam po Evropi, in sicer v Nemčiji, Avstriji, Franciji, Švici, Italiji, Bolgariji in Srbiji.

Nastopate pred številnim občinstvom. Kako vas to sprejme v različnih delih sveta? So kakšne razlike v Ameriki, na Balkanu ali v Celju, kjer ste domačin?

Razlike so podobne, kot se po državah razlikujejo karakterji ljudi. Na zahodu so nekaj časa bolj umirjeni in tiho, ko se sprostijo, te na koncu najraje ne bi spustili z odra. Rabijo nekoliko več časa, da človeka spustijo blizu. Američani so zelo odprti. Pri njih je celo v navadi, da pri tej zvrsti glasbe lahko sodelujejo in s tem soustvarjajo koncert, kar izhaja iz baptističnih cerkev. V prvih letih glasbenega ustvarjanja je bilo moje slovensko občinstvo staro sedemdeset let in več. Danes ni več tako, saj poslušalci postajajo vedno bolj različni. Ponosen sem, da na koncerte prihajajo celo družine z otroki in mladi zaljubljeni pari. V Celju zelo rad nastopam, a več kot enkrat letno ne morem, saj je mesto za tovrstne koncerte premajhno.

Nastopi v različnih delih sveta se vrstijo kot po tekočem traku. Vam sploh še ostane čas za stvari, ki jih počne povprečen človek?

Pri svojem delu se moram znati tudi sprostiti. Koncerti in potovanja, ki so neizogiben del moje kariere, s sabo prinesejo veliko odgovornost in stres. Zelo malo imam prostega časa, poleg tega sem precej neorganiziran. Natančen in discipliniran sem le pri glasbenem ustvarjanju, sicer sem po karakterju zelo len. Tako se moram na primer kar malo prisiliti, da se odpravim na sprehod. Rad berem knjige, kriminalke. Ugotovil sem, da je branje edina aktivnost, s katero si lahko krajšam čas, ko po več ur čakam na letališču. Enkrat letno si privoščim oddih ob morju, kar je tudi priložnost, da telo očistim različnih razvad.

Torej je teh tudi nekaj ...

Ena od njih je zagotovo kajenje. Dnevno namreč pokadim približno dve škatli cigaret. Tudi alkoholnih pijač se ne branim. V prvi vrsti prisegam na žganje.

Je morda kajenje pripomoglo k vašemu

Uroš Perić v Celju nastopi enkrat letno. Letos smo mu lahko prisluhnili na celjskem džez festivalu Džez, kjer je s koncertom obeležil deset let glasbenega ustvarjanja. Osrednji koncert ob tej obletnici bo konec avgusta pripravil v ljubljanskih Križankah.

»Natančen in vztrajen sem samo pri glasbenem ustvarjanju, sicer sem po karakterju zelo len.«

prepoznavnemu glasu?

Ljudje pogosto zmotno mislijo, da je hripav glas posledica kajenja. Pri meni ni tako. Dvakrat v svoji karieri sem nehal kaditi. Takrat je bil moj glas veliko boljši, saj je postal močnejši, prodornejši in višji za dva do tri tone. Kljub temu da se zavedam, da kajenje uničuje glasilke, se ne morem odločiti, da bi opustil to razvado.

Danes ste predani predvsem džezu in bluzu, kot majhen deček pa ste se najprej začeli učiti harmoniko. Kdo vas je navdušil zanjo?

Straši so mi izbrali konjček, da ne bi zašel na kriva pota (smeh). Že mama in stric sta igrala harmoniko ter tudi očetovi sorodniki v Srbiji so bili glasbeniki, ki so igrali violino in prepevali. Harmonika mi je bila všeč, ker sem lahko hkrati igral in pel. Ko sem obiskoval celjsko glasbeno šolo, sem bil celo član celjskega harmonikarskega orkestra, ki ga je vodil moj mentor Albert Zaveršnik.

S harmoniko danes občasno popestrite svoje koncerte, na katerih se še posebej izkažete kot zelo večji igranja klavirja. Ste obiskovali tudi ure učenja klavirja?

Ne, klavir sem se naučil igrati popolnoma sam. Igranje mi je olajšalo učenje klavirske harmonike, saj je tehnika igranja z desno roko pri obeh glasbilih precej podobna. Že od nekdaj me je zanimala svetovna glasbena literatura in ne slovenske narodne pesmi, zato sem si kot deček kupil »sintesajzer«, na katerem sem vadil igranje še z levo roko.

In kdaj se je začela vaša profesionalna glasbena pot?

Že kot najstnik sem imel veliko željo po nastopanju, a zaradi zvrsti glasbe, ki mi je bila ljuba, nisem našel primerne glasbene skupine. Moji vrstniki so v prvi vrsti preigrali rok in druge podobne alternativne zvrsti

glasbe, prav tako na drugi strani nisem imel dovolj poguma, da bi se predstavil velikom slovenskega džezu. Za kratek čas sem se sprijaznil, da se z glasbo ne bom nikoli profesionalno ukvarjal. Prvič sem nato pred številnim občinstvom zapel pred desetimi leti, le mesec po smrti Raya Charlesa, kar je zelo zanimivo, saj imava zelo podobno stilsko glasbeno strukturo.

Na koncertu v Križankah v Ljubljani se vam je pred petimi leti pridružila Rayeva hči Shiela. Kje sta se spoznala?

Njen menedžer je na YouTubeu videl moj posnetek. Od takrat naprej redno sodelujeva. Zaljubila se je v mojo glasbo, ker je imela vse življenje željo, da bi nastopala z očetom, a se ji to ni uresničilo. Na nek način sem ji odprl pot na evropska glasbena prizorišča in ona meni na ameriška. Imel sem srečo, da sem lahko spoznal vseh dvanajst Rayevih otrok. Ljudje so prepričani, da mi veliko pomeni, da igram s Shielo. Če sem čisto iskren, mi je v veliko večjo čast, ko igram z glasbeniki, ki so enakega kova kot Ray Charles.

S čim bi se ukvarjali, če ne bi postali profesionalni pevec, oziroma s čim ste se preživljali, ko še niste nastopali?

Preživljal sem se s socialno podporo. Šalim se (smeh). Imam precej pestro izobraževalno pot. V Celju sem opravil tri letnike gimnazije. Šolanje sem nato brez kakršnega koli tehnetnega razloga opustil. Kasneje sem opravil ekonomsko šolo in višjo komercialno – smer menedžment. Nikoli do zdaj nisem opravljal poklica, povezanega s svojo osnovno izobrazbo. Res pa je, da sem počitniško delo opravljal v banki, kjer je delala tudi moja mama. Ker je bil to osemurni nefleksibilen delovnik, sem bil zelo nesrečen. Ko sem vsako leto pošiljal prošnje za delo, sem upal, da me ne bodo potrebovali (smeh). Mislim, da sem lahko zelo srečen, da sem dobil priložnost za profesionalno glasbeno ustvarjanje. To je namreč poklic, ki ga ljubim in si ga želim opravljati do konca življenja.

Vse letošnje koncerte posvečate desetletnici glasbenega ustvarjanja. Osrednji koncert bo 29. avgusta v ljubljanskih Križankah. Si lahko obetamo kakšno presenečenje?

»Glasbeno ustvarjanje je poklic, ki ga ljubim, zato upam, da ga bom lahko ustvarjal do konca življenja.«

Vedno se trudim poskrbeti za presenečanje. Ko imam večji koncert, nanj povabim goste, saj zelo rad sodelujem z različnimi glasbeniki. Na tokratni koncert sem povabil glasbenike, ki so povezani z mojo kariero. Pridružili se mi bodo Oto Pestner, ki je z mano zapel že na mojem prvem večjem koncertu v Križankah, Duško Gojković, svetovno priznan trobentač, ki mi je odprl pot na koncertne odre Balkana, Denise King, za katero pravijo, da je druga Sarah Vaughan, in David Hoffman, trobentač, ki je dvajset let igral prvo trobento v glasbeni zasedbi Raya Charlesa. Za vse tiste, ki ne vedno: Charles je med drugim znan tudi po tem, da je nastopal prav vsak dan v letu, zato mi je v veliko čast, da bom sodeloval tudi s Hoffmanom, za katerim so številni koncerti z Rayem. Celoten koncert bo spremljal Big Band RTV Slovenija.

V vseh teh letih ste izdali številne zgoščenke, na katerih se prepletajo vaše avtorske skladbe in priredbe. Se mogoče obeta kakšna nova?

Trenutno pripravljam velik projekt z Big Bandom RTV Slovenija in njenim godalnim orkestrom. Kljub temu da smo sprva želeli, da bi ga lahko predstavili že v Križankah, nam to ne bo uspelo. Končali ga bomo najverjetneje oktobra. Ko izdam zgoščenko, si prizadevam, da je na njej od petnajst do dvajset skladb, da ima poslušalec, ko kupi album, nekaj od tega. Na tokratno sem jih na primer uvrstil osemnajst.

Na koncertih vas spremlja spremljevalna zasedba, med drugim tudi tri vokalistke, ki so pomemben del vaših nastopov. Zanimivo je namreč, da ne stojijo za vami, kot je to značilno za večino ostalih glasbenikov, temveč vzporedno z vami. Nastopile bodo tudi na koncertu v Križankah.

Tako je. Postavil sem jih v ospredje, ker naše enakovredno medsebojno dopolnjevanje in povezovanje daje energijo koncertom. Z leti so se dekleta menjavala. Prvo zasedbo so sestavljale Nuška Drašček, ki je danes znana slovenska pevka, in Sandra Feketija ter Suzana Labazan, s katerima poleg Blažke Oberstar, ki je prevzela vlogo prve »backvokalistke«, še danes sodelujem. Nenazadnje so me spremljale tudi Maja Slatinšek, Maja Koren in Špela Novak.

Vas spremljajo tudi na koncertih po svetu?

Trudim se, da jih peljem na kolikor koncertov se le da. Na žalost je to zaradi gospodarske krize, ki je prisotna po vsem svetu, ne samo v Sloveniji, precej težko. Gostitelji se velikokrat odločijo, da sami poiščejo tri spremljevalne pevke, kar jim je zaradi stroškov prevoza in bivanja veliko ceneje. Sam moram zaradi tega prispeti v kraj koncerta dan prej, da skupaj z njimi naštudiram program, s katerim se nameravam predstaviti. Z nekaterimi sem zadovoljen bolj, z nekaterimi nekoliko manj, svojih treh spremljevalk, združenih pod imenom The Pearlettes, pa ne bi zamenjal za nič na svetu.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

»Vsak mora imeti ogromno načrtov in želja. Uresničitev vsaj nekaterih človeku prinaša srečo.«

»Deklica Liza«

Liza Lik je bila svetovljanka, a je ljubila Ljubno – Toplino umirjenih mater je zamenjala z dinamičnimi in agresivnimi mačkami

»Žalovala sem, premlevala in se odločila. S to razstavo grem naprej,« pove Andreja Lik, hči ljubenske slikarke, pisateljice, novinarki, svetovljanke, umetnice v polnem pomenu besede. Še preden je postala umetnica, je Liza Lik slikala z oljem. Ustvarjala je z ogljem, s pastelnimi barvami, s tušem, razvila edinstveno tehniko enkavstiko in likom trpeče slovenske matere, nežne mačke, elegantnega konja in zelene narave nadela nove podobe. Njena dela so na ogled v avli Osnovne šole Ljubno, stalni razstavni prostor pa bo urenila tudi občina.

Liza Lik, ljubenska slikarka, je želela biti nekaj posebnega, kar ji je tudi uspelo. Rodila se je 9. decembra 1943 na Ljubnem ob Savinji. V zibko ji je bilo položenih ogromno talentov, a vseh ni mogla razvijati. Svoji materi je pri šestih letih za darilo slikala prve umetnine, ki jih njena hči **Andreja Lik** še vedno hrani. V Ljubljani je delala kot učiteljica. »Otroci so jo čakali pred blokom in se prerekali, kdo ji bo nesel torbo,« se spominja Andreja, kako zelo so jo imeli učenci radi. Od leta 1975 je Liza ustvarjala kot svobodna umetnica in bila članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Živela je bogatih in kakovostnih 64 let, sedem let po njenem slovesu ji je hči pripravila to, kar si je Liza vedno želela.

Razstava umetnin iz vseh obdobj

Ustvarjala je v različnih tehnikah, s katerimi je slikala podobe, s pomočjo katerih je pripovedovala o svojem življenju. Pri 30 letih je postala mati. Svojo ženstvenost in materinstvo je izražala s slikanjem podob nežnih in čutečih mater. »Liku opevane skrbne trpeče slovenske matere je postavila spomenik in iz nje ustvarila lično ikono,« je o umetnici povedala umetnostna zgodovinarica **Ana Kocjančič** in dodala, da se Liza v svoji materinskosti ni bala biti ženska. Lik ženske jo je spremljal ves čas, tako kot so jo vedno spremljale tudi živali. Kot otrok je pasla krave, bila je pastirica. Oboževala je mačke in se spoprijateljila s Svetlano Makarovič, veliko ljubiteljico mačk. Skupaj z liki se je spreminjala tudi barvna lestvica – iz umirjenih tonov v ostre poteze živali – tudi kakovost je nihala glede na obdobja. »V Sloveniji imamo slikarke, a ona je posebna,« doda Kocjančičeva. Od ostalih se loči po tehniki in motivih, predvsem pa jo edinstveno dela enkavstika. Slikanje z obarvanim voskom, o katerem je prvič slišala na potovanju po Egiptu.

Domov z morsko vodo

»Rada je raziskovala življenje in umetnost. Preden je odšla na potovanje, je vedela,

»Sem dedinja njenih umetnin. Nobene slike še nisem prodala, sem čustveno navezana nanje in jih bom hranila za Filipa in Davida, ki sta podedovala njen umetniški talent,« pove hči Andreja Lik in doda, da materine slike na steni večkrat menja. »Bolj kot gledaš sliko, bolj namreč sije.« (Foto: Slavica Tesovnik)

Liza Lik je imela 31 osebnih razstav in dve skupinski. Razstavljala je po obdobjih, prvič po 15 letih pa lahko v njenem domačem kraju vidimo vse slike, vse tehnike in vse podobe. Razen njenega avtoportreta, ki bo ostal zapisan samo na črno-beli fotografiji.

kateri muzej bo obiskala, kaj bo v njem videla in kaj se bo naučila.« Ko je v Egiptu brala o enkavstiki, se je odločila razviti to tehniko. »Z morja smo domov v 50-litrskih posodah prevažali morsko sol, v kateri je prekuhaval vosek. Nekajkrat je zažgala kuhinjo, a je edina, ki je uspela razviti edinstveno tehniko, ki je ne uporablja nihče na svetu. Vsaj mi ga še nismo našli.« Na daljših študijskih potovanjih je potovala sama, motivi s potovanj pa se kažejo tudi v slikah. »Podobo matere je prikazala s tremi rodovi v maternici, ki jih ponazarjajo

podobe ruskih babuš. Napisala je eno najlepših zgodb slovenske umetnosti,« o neizmernem talentu pove Kocjančičeva.

Ustvarjala je v samoti. Občasno se je odmaknila na planino nad Ljubnim, kjer so imeli konje. Zanimali so jo njihovo gibanje, drža in premikanje mišic, ki jih je upodobila v pastelu in z ogljem. V svojem zadnjem obdobju je ponotranjila svoje likovno ustvarjanje, meni Kocjančičeva. Začela je slikati naravo, pojavljati so se začele ptice. Zadnja dela je risala z oljnimi barvami, z duhom in

»Bila je posebna slikarka, tipičen figuralik, ni se ukvarjala s krajinami,« pojasni Ana Kocjančič. Že na začetku si je izbrala težko nalogo – skozi predmete in figure prikazati svoja čustva in neznost. »Bila je čutna oseba in je dobro obvladala svoj poklic.«

fizično se je vračala k naravi. Umetnica je potovala po Afriki, Indiji, Tibetu, Nepal, Kitajskem, Rusiji, njena zadnja neizpolnjena želja je bila Avstralija, njeno zadnje potovanje pa je bilo, kot pove hči Andreja, v nebesa.

»Tolkla je kot Arafat«

Bila je zelo gibčna. Dva krat je s skupino gimnastičark nastopala za Titov rojstni dan. »Angleško ni znala, učila se je iz mojih knjig za angleščino v osnovni šoli. »Tolkla« je kot Arafat,« o želji po znanju tujih jezikov pri-

V akademskih krogih

Na akademijo je starši niso pustili, saj so želeli, da bi imela poklic, ki prinaša denar. Prijateljela je z akademsko slikarko Jelico Žuža in se pri njej tudi učila. Pri njej je Liza nastopala tudi kot model. Kljub temu da ni študirala, je prijateljela z ljudmi iz akademskih in umetniških krogov. Z Jožetom Tisnikarjem, Jožetom Horvatom – Jakijem, s Francetom Miheličem, Svetlano Makarovič, s Smiljanom Rozmanom.

Ko so želeli radioaktivne odpadke pripeljati v Logarsko dolino, so pod njenim čopičem nastajale mačke z agresivno podobo. »Rada je imela živali, sovražila pa je ljudi, ki začenjajo vojne. Želela si je miru,« o svoji materi pove Andreja.

»Bila je samouk, imela je talent, risala je, še preden je znala pisati,« o svoji materi Lizi Podpečan Kuhar, ki si je nadela umetniško ime Liza Lik, pripoveduje Andreja.

Razstavljeni so tudi Lizini čopiči, nekateri še nerabljeni. V ozadju Lizine sveče iz obarvanega voska, ki ga je uporabljala za tehniko enkavstika. To je več kot 2000 let stara tehnika, ki so jo uporabljali stari Egipčani, a niso imeli tako obstojnih barv.

Edinstvenost

Enkavstika je težko delo, ki vpliva na zdravje. Vosek je z zahtevnimi postopki treba žgati, kuriti, kuhati, zato je bila Liza podvržena vdihavanju močnih vonjav in zmesi. Umrla je 11. februarja 2007. »Kot samorastnica je izdelala slikarsko tehniko tako do popolnosti, da je razvila svoje motive, ki so postali vodilni,« pojasni Kocjančičeva. Starejši kritiki jo poznajo, zdaj pa počasi tone v pozabo. Nima naslednika za razvoj te tehnike. Ni šole, ki bi jo nadaljevala. Je edinstvena in bo kot kaže tudi ostala.

ANJA KOVAČIČ, foto: AK

Smeti kot sredstvo komunikacije

Nova epizoda pokopališke odisejade v Vojniku – Kdo »svinja« ob pokopališčih?

»Kar se dogaja v našem kraju, je nezaslišano! Ko ljudje slišijo ime Vojnik, pomislijo ali na psihiatrično bolnišnico ali na pokopališke zdrahe. Res je žalostno, da nas poznajo samo po tem,« se je pridušal Tadej Primožič, ki nam je te dni poslal fotografije z nekaterih pokopališč v vojniški občini. Okrog njih menda ležijo kupi smeti, tudi najbolj odvratne in smrdljive vrste. Naokrog jih prosto raznašajo veter in potepuške živali. Šli smo po sledi njegove zgodbe ...

Primožič nas je o tem obvestil kot zaskrbljeni občan, ki takšnega stanja enostavno ne more več gledati. Povprečno občutljivemu človeku je to povsem razumljivo. A zgodbo zaplete to, da je Primožič hkrati tudi nekdanji pokopališki koncesionar, ki je na zadnjem razpisu potegnil krajši konec. Kot pravi, to nima nobene zveze z njegovim ukrepanjem, na podlagi svojih izkušenj lahko le natančno razloži, kaj se po njegovem mnenju dogaja in v čem je problem. V petih letih svojega koncesionarstva je odlaganje gospodinjskih smeti v pokopališke zabojnike enostavno vzel v zakup. »Odvažanje teh smeti ni bila naša dolžnost, vendar smo jih zavoljo urejenega okolja odpeljali, potem pa z občino pač poiskali zadovoljiv kompromis pri plačilu odvoza. Ljudje so prinašali marsikaj, kar tja ni sodilo, a so stvari metali v zabojnik. Da bi jih puščali na tleh, se enostavno ni dogajalo. To zdaj počne novi koncesionar, Pogrebna služba Raj!« Primožič to sklepa na podlagi pogovora ob primopredaji, ko naj bi predstavnik Raja občinski službi jasno povedal, da

»V Vojniku je nekaj motenih ljudi zaprtih, ampak očitno precej norih še vedno hodi po svetu,« z neprikritim cinizmom in razočaranjem zaključil vojniški župan Beno Podergajs.

gospodinjskih smeti njihovo podjetje ne bo odvažalo, ker to ni njihova dolžnost. Gospodinjske smeti bodo na vidnem mestu – v sramoto krajanom – počakale občinsko komunalno službo, ki jih je dolžna počistiti. Po njegovem mnenju je krivec jasen, besede ob tem pa so vse prej kot izbrane. Pod črto se občani sploh ne zavedajo, kako hudo so se nasmolili z novim koncesionarjem ...

Natančno vedo, čigave so smeti

Iz Pogrebne službe Raj so nam v odgovoru napisali, da odvažanje gospodinjskih odpadkov v resnici ni njihova dolžnost. Vestno poskrbijo

»Kamere problema smeti ob pokopališču ne bodo rešile, ker je sistemske narave in je zanj kriv novi koncesionar s svojim načinom ločevanja gospodinjskih odpadkov,« glasno zatrjuje Primožič. (Foto: Tadej Primožič)

za ekološko ločevanje in odvažanje sveč, vencev in podobnih pokopaliških odpadkov. Na ta način ločijo tudi gospodinjske odpadke, ki jih enkrat na teden odpeljejo občinski komunalni delavci. Kot pravijo, je njihovo ravnanje korektno in gospodarno, saj stroški grobnine niso namenjeni temu, da bi za posamezniki pospravljali njihove osebne smeti. Menda glede vzorne urejenosti pokopališč v občini nima pripomb nihče drug razen Primožiča. Razlogi naj bi bili očitni. **Jana Pustek** iz Pogrebne službe Raj tako pravi, da so jih našli na Frankolovem, naj bi bile tudi takšne

»Odkar skrbimo za pokopališče, je vzorno urejeno in nad našim delom se razen gospoda Primožiča ni pritožilo nihče,« odgovarjajo v Raju. (Foto: Pogrebna služba Raj)

z imenom in s priimkom prej omenjenega nezadovoljnega občana Primožiča. Kdo torej razmetava smeti, dela zdraho in se vznemirja zaradi drobovine, je tudi po njegovem mnenju kristalno jasno.

Kdorkoli to počne, mu manjka kolesček

Čeprav nam iz Raja niso povsem natančno odgovorili, kje ločeni gospodinjski odpadki počakajo na komunalno službo, je po eni strani težko verjeti, da bi kdo tako očitno pljuval v svojo skledo in bi smeti – pa naj bodo kakršnekoli že – sam razmetaval okrog območja, ki se ga je zavezal skrbno urejati. Ravno tako težko si je predstavljati, da bi bil kdo tako zanikr, da bi med smetmi, s katerimi bi želel komu nagajati, pustil kuverte s svojim imenom in priimkom. Vojniški župan **Beno Podergajs** nakaže, da je v sivobradem sporu med

pogrebniima službama pravzaprav vsega vaju.

»Koncesionarja vedno izberemo v duhu dobrega gospodarja in reči moramo, da smo bili z delom enih in drugih zadovoljni. Zdelo se je, da so stvari urejene. V zadnjem času pa se je trikrat zgodilo, da so smeti ležale razmetane v okolici pokopališča.« V prvih dveh primerih so v njih našli sledi, po katerih so izsledili lastnika. Čeprav neupravičeno, jih je odložil v zabojnik. Torej se je naknadno nekdo potrudil in jih zmetal ven. Župan Podergajs ne verjame, da gre za sistemski problem. Računa, da bodo »packona«, ki to počne, ujele varnostne kamere. Te so skupaj z opozorilnimi tablam postavljali v teh dneh.

Spoštljivost poslednjega na preizkušnji

Da bi šlo pri vsem skupaj za konkurenčno nagajanje, Primožič kategorično zanika.

»Pri izboru novega koncesionarja nam marsikaj ni šlo na roko, a vseeno sprejmemo izid. Kot vse bolj vidim, je vsaka stvar za nekaj pozitivna. Mi še vedno opravljamo svojo dejavnost, skrbimo za konkurenco na tem področju in čez pet let bomo bolj pripravljeni na tekmo.« Oglaševanje na velikih obcestnih plakatih se mu ob tem ne zdi pretirano neokusna komercializacija. »Gre le za obvestilo, da smo ljudem še vedno na voljo. Proti zlonamernim govoricam, da so nas nagnali, smo pač morali ukrepati.«

Čeprav imamo mediji mnogoteri poslanstva, razsodniškega na srečo ni med njimi. Glede na bizarnost vsega skupaj, pa Primožičev uvodni stavek na žalost kar drži. Da je boj za vsakdanji kruh danes vse prej kot lahek, je razumljivo. Pieteta poslednjih trenutkov pa ostaja kočljiva in sveta, vsej norosti današnjega časa navkljub.

SAŠKA T. OCVRK

Praznik je, če imaš v nedeljo prosto

Mlada kmetica leta Darja Miklavžina iz Škal pri Velenju

Zmagovalka letošnjega tekmovanja za naj mlado kmetico leta in naj mladega gospodarja leta, ki je bilo nedavno v gasilsko-kulturnem domu v Šentvidu pri Grobelnem je 33-letna Darja Miklavžina iz Škal pri Velenju. Tekmovanje je pripravil časopis Kmečki glas v sodelovanju v Zvezo kmetič Slovenije, Društvom kmetič Ajda in Občino Šmarje pri Jelšah.

Zmagovalka prihaja s hribovske kmetije, velike 46 hektarjev, pri čemer je obdelovalnih površin za 8 hektarjev, ostalo prekriva gozd. Letos jim je na kmetiji žled poškodoval za približno 500 kubičnih metrov lesa. Sicer pa imajo 15 glav živine in je glavna dejavnost kmetije živinoreja.

Dopust izkoristila za učenje

»Zmaga mi veliko pomeni, čeprav je nisem pričakovala, želela sem namreč le sodelovati na tekmovanju. Najbolj zahtevno je bilo obvladati gradivo iz knjig, ki je bilo obse-

žno in kar poglobljeno. Praktični del mi ni povzročal težav, saj sem kar ročno spretna,« je ob uspehu povedala Darja Miklavžina, ki smo jo za pogovor ujeli ravno pri delu na travniku. Pravi, da je imela srečo, da je pred tekmovanjem šla z družino na dopust in da ga je tako lahko izkoristila tudi za učenje.

Služba in delo na kmetiji sta bila preveč

Darja Miklavžina je končala gospodinjsko šolo. Po desetletju dela v gostinstvu in po rojstvu tretjega otroka se je odločila, da bo pustila službo in ostala doma na kmetiji.

»Imela sem takšno službo, da sem morala veliko delati ob koncih tedna. Na kmetiji pa je veliko dela, pri hiši so tudi trije majhni otroci, pri čemer sta dva že šoloobvezna, zato enostavno ni več šlo,« pojasnjuje naša sogovornica.

»Zelo veliko mi pomeni, da je doma in v hlevu urejeno in pospravljeno, da imajo

Darja Miklavžina s svojimi privrženci po zmagi v Šentvidu pri Grobelnem

otroci kosilo. In da lahko v nedeljo tudi kam gremo, čeprav je večkrat tudi takrat treba delati na kmetiji,« še dodaja Darja Miklavžina.

Za dopolnilo peka kruha in peciva

Nova mlada kmetica leta je, potem ko je zapustila službo v gostinstvu, svojo gospodinjsko strast prelila v dopolnilno dejavnost na kmetiji, v sklopu katere se ukvarja s peko kruha in drugih pekovskih izdelkov. Prodaja jih na svoji kmetiji, na velenjski tržnici, v trgovini z domačimi do-

brotami iz okoliških krajev, sodeluje pa tudi z eno osnovno šolo. Darja Miklavžina je ob tem aktivna še v Društvu podeželskih žena Šaleške doline, društvu Revivas za ohranjanje starih običajev v Škalah in v domačem planinskem društvu. Kot nosilko naziva mlade kmetice leta jo čakajo številne obveznosti, med njimi tudi priprava tekmovanja prihodnje leto v domačih Škalah, kar si je »po evrovizijsko« priborila s sobotno zmago v Šentvidu.

ROBERT GORJANC
Foto: KRISTIJAN HRASTAR

»Normalno je, da padeš. Ampak vedno znova se je treba pobrati. Ideja v glavi je samo ideja. Ko ji do-
daš še ogromno znanja in dela, bo morda zaživela. Nikoli pa ne pozabi, da noben poraz, nobena na-
paka in noben spodrslijaj niso usodni. So samo koraki na poti do cilja,« pravi Estonec Marek Uri.

Posel – vzponi in padci

Celjski mladinski center (Zavod CMLC) je gostil mednarodno mladinsko izme-
njavo na temo podjetništva

Sonja Majcen

Prihodnost sloni na mla-
dih, bi lahko prosto poslo-
venili sporočilo mednaro-
dne mladinske izmenjave
Youth4future, ki je prvi av-
gustovski teden v Celjskem
mladinskem centru zbrala
35 mladih iz petih držav.
Dobili so se z namenom, da
bi se naučili, kako na noge
postaviti svoj posel.

Takšne mednarodne izme-
njave so že utečena praksa, ki
pod okriljem evropskih pro-
gramov, tokrat Erasmus+,
številnim mladim omogočajo
brezplačna oziroma finančno
zelo dostopna izobraževanja
in potovanja v tujino. Kot je
povedala vodja izmenjave
Sonja Majcen, so program
na temo krepitve podjetni-
ških kompetenc zastavili na
pobudo mladih, pri čemer so
upoštevali njihove potrebe. S
partnerji iz Italije, Estonije, s
Poljske in z Madžarske so do-
slej že sodelovali. Delavnice
so zastavili glede na potre-
be, ki so jih izrazili mladi, v
veliki meri pa tudi glede na
priporobe, ki so jih v zvezi z
iskanjem novih kadrov dodali
naši uveljavljeni podjetniki.

Različna orodja in veščine
so mladim podajali s pomočjo
igre in interaktivnih dejavnosti.

Po skupinah so iskali podjetni-
ške ideje. Najbolj učinkovite in
v resnici uporabne so tiste naj-
bolj preproste, ki po možnosti
rešujejo kakšno vsakdanjo za-
gato. Bi vas morda zanimala
mobilna aplikacija, ki bi vam
v tujini povedala, kdaj, kje
in pod kakšnimi zakonskimi
pogoji so dostopni alkohol in
tobačni izdelki. Turizem je
ena najbolj perspektivnih vej
gospodarstva – bi bilo pametno
razmišljati o novem produktu,
ki bi združil klasično ponudbo
z elementi kavč surfinga? Bi se
morda navdušili nad digital-
nim turističnim vodičem, ki bi
vas našel preko GPS-signala in
vodil prek mobilne aplikacije?

Ideja je seveda le začetek.
Kako jo razložiti na papirju,
predvideti potrebne finančne,
infrastrukturne in človeške
vire, premagati morebitne
težave in ovire, poiskati par-
tnerje in podporo, je nekaj
tistega, o čemer so se mladi
pogovarjali tokrat.

StO, foto: SHERPA

Marek Uri je 20-letni štu-
dent gozdarstva iz Estonije.
Kot pravi, v družini podje-
tniške tradicije nimajo in
ker ne sodi med ljudi, ki
bi tveganje jedli za zajtrk,
računa na varno zaposlitev
v podjetju.

»Glede na to, da je večina
estonskih gozdnarjev v držav-
ni lasti, to niti ne bi smelo
biti pretežko,« pravi. Hkrati
podjetništvu ne zapira vrat.
»Morda ne gre v prvo, morda
nekajkrat pogoriš, ampak če
vložiš dovolj truda, dela in
priprav, se zagotovo izide.
Tudi država mladim pomaga
na podjetniški poti, medtem
ko v podjetjih človeka ne za-
poslijo prav hitro. Vedno na-
letiš na kakšne stare tipe, ki
so prepričani, da pri dvajsetih
nimaš pojma o ničemer. Ali
zahtevajo izkušnje. In kako
hudiča naj jih dobim, če me
nihče ne zaposli?! Visoka
stopnja brezposelnosti med
mladimi je po moje vseeno
bolj rezultat tega, da ne naj-

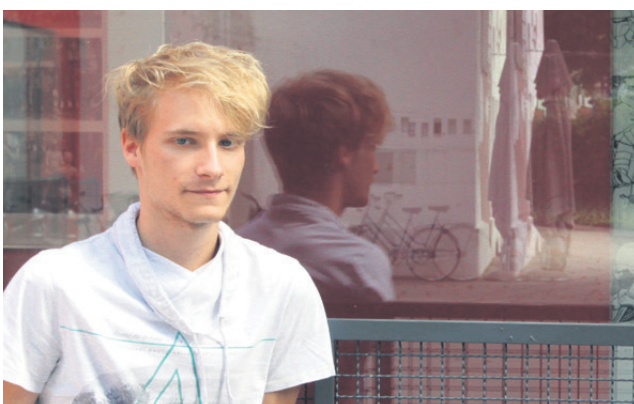

dejo dela po svojem okusu.
Biti pravnik ali ekonomist še
nič ne pomeni, če jih šolski
sistem proizvede dva- do
trikrat več, kot jih država po-
trebuje. Potem je vse odvisno
od posameznika. Eni sedijo
in čakajo na svojih dva tisoč
evrov plače, drugi poprimejo
za vsako delo in si počasi gra-
dijo kariero. Pod črto sem kar
optimističen.«

»Po 30 urah vožnje smo izstopili iz av-
tobusa in bilo je uauuuuuu. Nisem si
predstavljaj, kako lepo je tu. Okoliški
hribi, zelena narava, čudovit razgled
s celjskega gradu. Mesto je prijetno,
domače, umirjeno in gostoljubno. Ta-
kšnega ga delajo seveda ljudje, ki so
nas povsod izjemno lepo sprejeli. Če me
kdo vpraša, bo moj odgovor definitivno,
da mora priti v Slovenijo. In tudi sam
bi se nekoč z družino ali s prijatelji še
rad vrnil ...«

Federico Spada je 20-letni
študent s Sardinije, ki v Rimu
študira orientalske jezike. S
tem znanjem ne računa na
podjetniško pot, še manj da
bi z njim prav hitro dobil spo-
dobno službo. Kljub temu da
sta starša zaposlena, si študi-
ja brez štipendije ne bi mogel
privoščiti. V vsakem primeru
se dolgoročno doma ne vidi.
»Služb in priložnosti za mla-
de v Italiji praktično ni. Zdaj
se bom posvetil študiju, po-
tem pa iskal nove poti v tu-
jini. Tudi moji prijatelji tako
razmišljajo.«

Nejc Gerečnik je 18-letni dijak predšolske vzgoje iz Celja.
Kot prostovoljec je v CMC precej aktiven in lani se je na
ta način udeležil tritedenskega tabora na Švedskem. »Pri-
ložnosti so dobre in bilo bi jih škoda izpustiti,« pravi. »V
življenju vse prav pride, karkoli počneš ob šoli, pa če je to
samo petje v pevskem zboru. Prav vsaka stvar širi obzorja.
In tudi socialna mreža je kapital izjemne vrednosti.« Ker bo v
prihodnosti študiral notranje oblikovanje, je precej verjetno,
da bo pri delu odvisen sam od sebe in mu bodo podjetniške
kompetence prišle še kako prav. Naučil se je tudi, da neuspeh
ni katastrofa in da je pomembno le to, da ne vržeš puške v
koruzo. O tem, kje se vidi čez desetletje, je nedvoumen: »V
tujini. Saj ne rečem, da se tu ne da. Ampak vse traja predolgo,
preveč je ovir. Ne pravim, da bo tam vse enostavno, ampak
občutek imam, da se lažje diha.«

OB ROBU

Je prihodnosti še mar za državljanstvo?

Stara mantra, ki so jo starši še gene-
racijo nazaj ponavljali svojim otrokom,
ne deluje več. Nasvet – pridno se uči in
ti bo dobro v življenju – v času, ko so na
borzi celo možganski kirurgi, pač ne drži
vođe. Po drugi strani tudi za naturšči-
ke, ki so poslovno uspeli s tremi razredi
osnovne šole, slišimo bolj poredko. V
šolo, draga mularija, je torej brezpriziv-
no treba. Da je to tudi izjemen čas, ki ga
je treba premišljeno investirati, se ljudje
zavedo šele takrat, ko vlak večinoma že
odpelje. Ko učiteljica v srednji šoli štirikrat na teden intenzivno
teži z nemščino, je pač težko videti širšo sliko. Jo pa jasno ugleda-
daš takoj, ko se deset let kasneje zaradi kariere nuje v jezikovni
šoli pozanimaš o tečaju tujega jezika. Le nekaj deset ur – koliko
časa imate na voljo in kako odprte glave ste, je vaš problem –
lahko odnese tudi več sto evrov. Bolj ekskluzivna izobraževanja
šol retorike, komunikacije in podobnih reči pa lahko mimogrede
sfrčijo do tisočaka in čez.

Pa se vsega tega lahko priučiš mimogrede, za šalo in igro.
Daleč od tega, da bi bila šola alfa in omega. Kar postanite dober
skavtski ali taborniški voditelj, če nimate vodstvenih in orga-
nizacijskih veščin. Pojdite na mednarodno izmenjavo, če vam
dela težave mobilna logistika, in preživite teden med popolnimi
tujci, če ne znate zadovoljivo komunicirati v vsaj enem svetov-
nem jeziku. Poskusite pridobiti denar za svojo idejo, če ne znate
napisati in prijaviti projekta na razpis ali učinkovito predstaviti
ideje sponzorjem. Mladi, ki se tega danes zavedajo, bodo jutri
edini zares konkurenčni na trgu delovne sile. Razvejana, lahko
tudi mednarodna socialna mreža pa je kapital, ki že ob prvi iz-
menjavi prenočišča na potovanju dobi čisto konkretno finančno
vrednost. Najstniki, ki so v tej miselnosti rasli pred petimi leti, so
danes v veliki meri že samostojni podjetniki. Ni jih strah prevzeti
odgovornosti zase. Po drugi strani jih tudi ni strah oditi. Očitno
prenesejo trdo delo, ne pa tudi zadržljivega okolja. V Estoniji, ki
»je zaostala dežela tam nekje daleč«, mlad fant svojo prihodnost
čisto jasno vidi. Na drugi strani Federico pravi, da doma v Italiji
nima česa iskati. Pobral bo šila in kopita v trenutku, ko bo za
sabo zaprl vrata fakultete. Samozaverovani vase bomo verjetno
še ponosni, kako zelo smo se približali zahodu.

SAŠKA T. OCVRK

»Naš cilj je, da razbijemo mit o nedostopnosti jadranja,« pravita Gal in Gorazd, dve tretjini jadralskega društva Sail nation, kar po naše pomeni jadralski narod. »Želimo dokazati, da se da z malo denarja, z omejenimi sredstvi, ustvariti resnično dober dogodek.«

Jadranje je seveda tudi zabava, a organizatorji so proti nebrzdanemu hedonizmu in želijo okolje zapustiti tako lepo, kot so ga doživeli tudi sami. (Foto: Tomaž Žumah)

Velenjski mornarji

Jadranje za vsakogar – Življenje na valovih

Sail nation je jadralsko društvo, ki prisega na sproščenost, za katero stojita znanje in organiziranost. Tvorijo ga prijatelji Vid Slapničar, Gal Potrč Pajk in Gorazd Rajar. Prva dva prihajata iz Velenja, tretje s Primorske, a domače vode so za ambiciozne fante postale premajhne in za njimi je že odmeven in uspešno opravljen projekt. Maja so s sedmimi jadrnicami raziskovali dalmatinske zalive. Z navdušenjem čakajo jesen, ko bodo izziv ponovili. Tokrat še z več barkami. In s pripravljeno zabavo v Velenju.

Ob omembi Velenja ponavadi pomislimo na rudnik,

tamkajšnjo industrijo na čelu s Tešem, v kulturnem pogledu na festival in jesen s Piko Nogavičko. Manj znane pa so zgodbe o »mornarjih«, ki so svojo pot začeli prav tam na Velenjskem jezeru, v vodah nad potopljenimi stavbami vasi Družmirje.

Iz pleníc na barko

Gal, ki pravi, da se je menda njegovo življenje začelo na jadrnici, je v velenjskem

klubu vodnih športov najprej srfal, nato se je začel ukvarjati še z jadranjem. Tekmovalno danes jadra kot skiper v ekipi Mastodont team. Tako kot preostala dva člana pa ima za seboj že dolgo zgodovino tesnih stikov z jadranjem. Tekmovati je začel konec osnovne šole, in počasi je presedlal na večje in še večje jadrnice. Gorazd pravi, da ga je že pri dveh letih dedek jemal na

»To ni maturantski ali absolventske izlet,« poudarjajo fantje iz Sail nation. »Jadranje želimo približati ljudem in razbiti tisti mit, da je le za izbrance.«

Ko Velenjsko jezero postane premajhno, je treba oditi na morje. (Foto: Gorazd Rajar)

barko, kjer so s starši vedno preživljali dopuste in nekako skoraj ni moglo biti drugače, kot da se je začel ukvarjati z jadranjem.

Od tekmovalnj do užitkov

Tekmovalne regate seveda zahtevajo ogromno časa; Gal in Gorazd tudi primerjata jadrarno dvobojevanje na izpadanje z nogometom – vsak tekmuje z vsakim. Kar seveda zahteva čas, energijo in dobro pripravljenost. Fantje pravijo, da so na koncu na leto preživeli vsaj 65 dni na tekmovalnih regatah, treningi pa seveda zahtevajo še več časa. Gal pravi, da se ob takšni intenzivnosti lahko jadrnanja tudi prenaješ. »Lahko pozabiš, da je treba tudi uživati,« razloži, da si ob tako pogostem stiku z morjem in s tekmovalni zaželiš tudi kaj drugega. Vsi trije so se redno srečevali na regatah, so tudi profesionalni skiperji. Razmišljali so, kako bi svojo ljubezen do jadrnanja širili naprej tudi drugače, netekmovalno – in to predvsem tistim, ki z jadranjem niso tako tesno povezani kot oni.

Vid je želel organizirati jadrnanje za svoje prijatelje za prvomajske počitnice, Gorazd je imel enako idejo. Ni trajalo dolgo, ko so vsi trije idejo, osnovano na konceptu druženja, še nekoliko razširili. In napolnili sedem jadrnic.

Učiti se na napakah drugih

Vsi trije so že prej delali kot profesionalni skiperji na jadrnicah za agencije, ki so

Prav tako niso nepomembne starost in kulturne razlike, ki jih lahko pričakujemo, če nepremišljeno pomešamo preveč različne ljudi. »Bolje, da se učimo na napakah drugih, delati svoje je predrago.«

Poudarjajo, da sicer poudarjajo zabavo, saj so vendarle na počitnicah – so pa proti neodgovornemu hedonizmu, ki povzroča škodo lokalnemu okolju, družbi in naravi. Ne želijo se zameriti domačinom, nikogar motiti, zalive puščajo za sabo isto neokrnjene, kot so bili pred njihovim prihodom.

Jadranje za vse

Fantje pravijo, da niso edini, ki ciljajo na to nišo, a so edini, ki to počnejo na način, ki omogoča širšo dostopnost. V prvi vrsti so, poudarjajo, prilagojeni za slovenski prostor, kjer se jadrnanje še vedno dojema kot prestižna oblika oddiha. Občutek svobode na morju želijo približati študentom, mlajšim odraslim, ki si s svojim omejenim proračunom tovrstne izkušnje drugače ne bi mogli privoščiti. Zato fantje v društvu v prvi vrsti delujejo iz navdušenja in ljubezni do jadrnanja; stroške pa dodatno znižuje tudi to, da jadralske dogodke organizirajo izven glavne turistične sezone.

Maja so jadrnice napolnili praktično brez posebne reklame, saj se je informacija o dostopnem, sproščenem, a tudi dobro organiziranem jadrnanju pod vodstvom izkušenih skiperjev hitro razširila.

Pot so začeli v Splitu in se odpravili na intenzivno razi-

Vid, Gal in Gorazd so dolgoletni profesionalni skiperji, ki želijo pokazati tudi tiste bolj skrite in ne toliko turistične koticke Jadrana. (Foto: Andra Breljih)

»Delamo za »gušt«. Če bi hoteli zaslužiti, bi morali v tujino,« pravi Gorazd in navede tudi ironičen rek oziroma »recept«, kako postati milijonar z jadranjem. »Najprej moraš postati multimilijonar,« smeje razložiti.

organizirale jadrnalne počitnice za mlade. Pridobili so veliko koristnih izkušenj, hkrati pa so videli tudi, česa sami kot organizatorji ne bi želeli storiti.

»Pri organiziranju jadrnanj moraš biti zelo pozoren tudi pri snovanju skupin za posamezno jadrnico,« pravi Gal, ki stremi k dopolnjevanju skupine. Iz preteklih izkušenj so kot skiperji videli, da optimizacija dobička ne pomeni vedno tudi zadovoljnih strank in prijetnega jadrnanja, ki vedno ostane v dobrem spominu. »Barke so mikrokozmosi,« ponazarja Gorazd; ljudje se morajo razumeti.

skovanje Jadranskega morja. Gorazd pravi, da poskušajo kombinirati raznolike lokacije, da izmenjujejo mesta in samotne zalive, tako da vsak pride na svoj račun. Se pa poskušajo izogibati zgolj tipičnim turističnim točkam, saj kot dolgoletni jadralci poznajo tudi precej bolj skrite, a zanimive koticke Jadranskega morja. Na Dugem otoku so tako na primer spoznali bunkerje za podmornice, okoli trideset metrov dolge rove, skrite pred trumami turistov in dostopne le z nekom, ki je nekoč tam že bil. Z Galom, Gorazdom in Vidom. BARBARA FUŽIR

Člani Karate kluba Shotokan Celje (Foto: SHERPA)

Treningi za življenje

Pozitivne plati vadbe karateja pri otrocih – Klub Shotokan iz Celja zagovarja vadbo vseh generacij

Ne samo otroci, tudi starši so veseli, ko se začnejo počitnice, saj pomenijo razbremenitev od številnih obšolskih aktivnosti. Veliko otrok se namreč ukvarja z različnimi športi in skrb za pravočasne prihode na treninge, vožnje tja in nazaj ter nenazadnje tudi stroški so lahko velik napor za vso družino. Toda popotnica, ki jo otroci pri tem dobijo za življenje, je neprecenljiva. To poudarjajo tudi v Karate klubu Shotokan Celje, kjer se med 120 člani te borilne veščine uči veliko otrok in najstnikov.

Kot edini klub v Celju goji tradicionalni karate in deluje že štirinajsto leto. V načinu dela se razlikuje od klubov, kjer imajo športni pristop k vadbi karateja in so bolj usmerjeni v tekmovanja in doseganja rezultatov. »Tudi mi tekmujejo in imamo kar nekaj uspehov, vendar to ni na prvem mestu. Naša vadba temelji na tradicionalnem pristopu, način treninga je enak kot na Japonskem,« pravi glavni trener **Branko Gabrovec**. Poudarja, da je prednost v tem, da lahko njihovi člani vadijo celo življenje, zato imajo skupine najmlajših, kjer ima-

jo nekateri komaj štiri leta, medtem ko najstarejši član šteje že 75 let. Razporejeni so v pet vadbenih skupin, ki se srečujejo v celjski II. osnovni šoli vsaj dvakrat na teden.

»Elementi vadbe karateja niso pozitivni le za otroke, temveč lahko koristijo tudi učiteljem, ki imajo vse več težav pri svojem delu. Pri nas so namreč razmejitve, kaj so pravice in kaj dolžnosti, jasno postavljene, zato nimamo težav. Ko otroci to osvojijo, jim tudi kasneje ni težko v življenju.«

Red in disciplina

V klubu zagovarjajo tezo, da je dobro začeti vadbo pri petih letih, saj je to za otroke čas, ko so najbolj učljivi, načela, po katerih delajo, pa so pomembna za njihov razvoj. Prednost vadbe je v izboljšanju njihove zbranosti, za katero v šolah ugotavljajo, da je vse večji problem, ter v boljši koordinaciji gibov, saj so otroci zaradi veliko sedenja gibalno vse manj spretni. Gabrovec meni, da sta za najmlajše pomembna

tudi red in disciplina, ki se ju učijo od prvega dne – od tega, kako je treba pozdraviti, kako se je treba obnašati pri vadbi, do drugih in trenerjev. Na začetku in na koncu treninga

pokleknejo na tla in imajo meditacijo, kar je za večino zelo težko, saj jih zanima vse okrog njih. V enem letu jim uspe, da obvladajo osnove. Kasneje postajajo elementi vadbe tehnike bolj zahtevni, medtem ko ta na začetku ni najpomembnejša, pravi Gabrovec. Celu uro je tudi težko zadržati pozornost otrok zgolj z vajami osnov karateja, zato jih kombinirajo z razvedrilnimi vajami, da se otroci razbremenijo. Nato je treba spet nadaljevati delo,

kar je podobno kot v vrtcu in šoli, kjer se morajo po igri prav tako umiriti in delati. »Jim je pa na ta način kasneje lažje, saj se na treningih naučijo reda in discipline.«

Spodbuda staršev

Kakšni so motivi, ko straši prvič pripeljejo otroke? Eni bi radi, da bi se otrok naučil braniti, drugi, da bi bil bolj samozavesten, pri tretjih se otrok sam odloči za vpis. Če niso prav izbrali, se to pokaže kmalu, kasneje jih le malo odneha, pravi Gabrovec in opozarja, da so v trenutkih, ko nastopi kriza, pomembni starši, ki morajo vztrajati pri neki aktivnosti in ne da jo otrok menjuje vsak mesec. »Vsi si želijo črn pas. Povem jim, da ga ima tisti, ki ni odnehal,« nazorno pove trener, ki je sam začel vaditi v najstniških letih in če ne bi članarine plačal vnaprej za nekaj mesecev, bi verjetno tudi kmalu obupal. Delo z mladimi je bilo takrat namreč precej drugačno, kot je danes, ko v klubu vadi tudi njegov petletni sin.

Kot velika družina

V Shotokan klubu se zavedajo, da ni vseeno, kdo

Branko Gabrovec: »Sin je na svojo željo začel trenirati že lani, pri štiri letih. Opazil sem, da so mnoge karate vsebine zanj pretežke, a se je v tem letu navadil reda in discipline ter se naučil osnovnih prvin. Za vse ostalo ima še dovolj časa.«

uči otroke. Izbirajo takšne z izkušnjami in s smislom za delo z mladimi. Štirje trenerji se ukvarjajo z njimi in skušajo delovati na podoben način kot v družini: eden s prijaznostjo, spodbudo in tolažbo predstavlja materinski princip, drugi, ki je bolj strog in zahteven, pa očetovskega. Skupaj se člani in trenerji skušajo udeležiti čim več različnih seminarjev doma in v tujini, večkrat celo na Japonskem, ter tako nabirati dodatna znanja. Ne le da so povezani tudi izven telovadnice, mladim s tem tudi sporočajo, da se je treba vse življenje učiti, vadba z najboljšimi tujimi mojstri pa jim je lahko dodatna spodbuda

V teh časih finančna plat udeleževanja otrok ni nepomembna. Strošek sta nakup kimona in mesečna članarina 25 evrov za vadbo dvakrat na teden. Udeležbo na seminarjih skuša klub svojim članom v čim večji meri subvencionirati.

za delo. Posebej odmeven je vsakoletni majski seminar v Celju, ki je eden največjih izobraževalnih dogodkov v Evropi. Letos je privabil predstavnike 15 držav in najboljšje mojstre karateja.

V najstniških letih gre brez težav

Največje zadovoljstvo trenerja je, ko vidi, da mlad človek, ki ga spremlja od rane mladosti, uspešno konča šolo, pridno trenira in pubertetniške pasti prerase brez večjih šokov. »Okolica prinaša številne skušnjave, toda za mladostnike, ki so člani kluba, ni težav, saj so zaradi vadbe bolj samozavestni in se jim ni treba na drugačne načine dokazovati pred vrstniki. Veliko se družijo tudi izven telovadnice in imajo skupne cilje ter interese,« ugotavlja Gabrovec še dodatne prednosti vadbe borilne veščine za mlade. Poleti, ko mnogi prekinajo vadbo, jo klub v dogovoru s šolo lahko nadaljuje. Septembra pa bo sprejemal nove člane vseh starosti. Omejitev ni, izziv je ravno to, da borilne veščine naučijo vsakega.

TATJANA CVRIN
Foto: arhiv kluba

Na začetku je težko, ko je treba zapreti oči in umiriti duha, sčasoma pa to postane rutina.

Člani Karate kluba Shotokan Celje na enem od seminarjev (Foto: SHERPA)

Znotraj kulture je nekdo kulturo ukradel kulturnikom

Tranzicijski čas še ni povsem pokazal svojih zob – V Sloveniji hiperprodukcija leposlovja

Robert Simonišek (1977) je slovenski umetnostni zgodovinar, pesnik, pisatelj, prevajalec in kritik. Izdal je znanstveno monografijo Slovenska secesija (2011), pesniške zbirke Potopljeni katalog (2003), Avtoportret brez zemljevida (2008), Selitve (2013), zbirko kratkih zgodb Melanholična zrenja (2010) in konec lanskega leta roman Soba pod gradom, ki je bil letos nominiran za nagrado kresnik. Doktoriral je iz umetnostne zgodovine, se kar nekaj let preživljal z delom v turizmu, od začetka leta 2012 pa živi v Celju, ki si ga je izbral za svoj dom. Je vodja in ustanovitelj zavoda Areteja, ki se ukvarja z razvojem kulture na regionalni ravni.

»Odločitev za študij umetnostne zgodovine in filozofije je bila že sredi 90. let dokaj tvegana in pravzaprav sva od celotne generacije pri tej odločitvi vztrajala le dva,« pravi Robert Simonišek, ki se svojih prvih gimnazijskih let spominja po tem, da je bil sicer dober športnik ves čas »nekje v povprečju, saj nisem želel izstopati, in nobeno področje me ni prav povleklo«. Potem ga je proti koncu tretjega letnika in v četrtem pritegnila humanistika, ogromno je bral in vse pogostejše je zahajal tudi v celjsko knjižnico.

Je bila torej odločitev za pisanje le naslednji logičen korak?

Ustvarjati sem začel šele v Ljubljani. Nikoli se nisem spraševal, ali so pisanje spodbudili številni dražljaji iz okolja, ki jih je bilo v Ljubljani res več, morda je šlo le za splet naključij. Nisem želel postati pisatelj, to ni bila zavestna odločitev. A zapiski so se nabirali vsa leta študija, krog prijateljev se je izoblikoval med pisci in potem je leta 2003 izšel moj pesniški prvenec. To je vedno najtežji korak, potem se nekako razplete po naravni poti. Na pisanje gledam bolj kot na razmišljanje, je pa tudi obrt.

Je bila na začetku poezija, zato ker je lažja? Nastane bolj v trenutku, odvisna je od navdiha ...

Prvenec so predstavljali zapiski, ki so se nabirali med predavanji. K izdaji me je povabil urednik, ki je prebral nekaj mojih objavljenih pesmi. Sodelovanje z uredniki se mi zdi zelo pomembno in sam imam to srečo, da še ni bilo nobene slabe izkušnje. Z leti postane človek zelo kritičen do sebe. Vse bolj razmišljaš, ali bi nekaj objavil ali ne.

Ker izdajate pri različnih založbah, ne gre za nekakšno navezo, kajne?

Založbe so različno odprte do avtorjev, z leti postanejo neke vrste družina. To, da objavljaš pri različnih založbah – sam sem pri treh – po eni strani daje več svobode, po drugi pa je bolj tvegano. Avtor vseeno potrebuje nekakšno zaledje, krog, kjer se počuti sprejeto in razumljeno. To so zelo spolzka tla, srečo imam, da sem naletel na dovolj senzibilne urednike.

Za prvenec in tudi kasneje ste dobivali povabila. Kako ste prišli do njih?

Pravzaprav sem imel srečo, saj tudi nisem bil pretirano samozavesten glede svojih zgodnjih tekstov. Pri dveh knjigah sem pokazal več lastne pobude, za štiri pa sem dobil povabilo.

Tri pesniške zbirke, zbirka kratkih zgodb, vmes znanstvena študija in na koncu roman Soba pod gradom. Je to nekakšno logično zaporedje?

To zaporedje kažejo le letnice izdaj. Strokovna monografija je na primer nastajala ves čas, in čeprav je izšla šele leta 2011, je v njej nadgrajena moja doktorska disertacija, v kateri sem se osredotočil na secesijo. Izdaje sploh nisem načrtoval, spodbudil jo je moj mentor dr. Milček Komel, po mojem prepričanju najbolj senzibilen slovenski umetnostni zgodovinar. Pri literarnem ustvarjanju sem bil bolj prepričan sam sebi, ta dela sem zavestno pošiljal urednikom v presojo.

Je bila odločitev za doktorat posledica želje, da bi postali del akademskih krogov? Ste se videli kot predavatelj na fakulteti?

Nekaj časa sem se videl kot del teh krogov. Imam zelo kritičen pogled na slovenski univerzitetni sistem, poznam ga od znotraj, saj sem eno leto tudi deloval kot asistent na fakulteti. Mislim, da je veliko odklonov in da zlasti področje humanistike potrebuje temeljito prevetritev. Tako organizacijsko kot glede učnega načrta so spremembe nujne.

Obdobje, ko ste bili asistent, je sovpadalo z bolonjsko reformo in s prenovo študijskih programov ...

Študiral sem še po starem sistemu, po diplomu sta sledila dveletni magistrski in dveletni doktorski študij, pri čemer sem se obojega lotil na pobudo mentorja. Če ne bi imel tega zaledja, se verjetno ne bi odločil. Večinoma pa stvari, ki se jih lotim v življenju, izpeljem do konca.

Je zdaj, po bolonjski reformi, študij v Sloveniji boljši ali slabši?

Ne bi rekel, da je kaj boljši. Bolonjska reforma je bolj kot ne nekaj, kar je bilo narejeno na papirju. Prepričan sem, da naš univerzitetni sistem res potrebuje korenite spremembe, čeprav to velja za celotno šolstvo. Prilagoditi se je treba realnim razmeram, včasih imam občutek, kot da je to še vedno s socialističnimi elementi dopolnjen sistem iz časov Franca Jožefa ... Akademiki, ki so marsikdaj preveč zvesti politični nomenklaturi, postajajo tehnokrati, premalo je vsebine. In svet se je spremenil, dostop do informacij je neverjetno odprt in zato kozmetični popravki, ki jih v Sloveniji delamo, žal ne zadoščajo.

Po starosti sodite nekako na začetek »vmesne generacije«, ki jo zaznamuje to, da veliki ljudi po študiju, z diplomom, doktoratom v žepu, obično brez službe, brez kariere ... Kako ste se vi znašli?

Moraš se, saj ti kaj drugega ne preostane. Imel sem vzpone in padce, a mislim, da tranzicijski čas še ni do konca pokazal svojih zob in da nas čaka še marsikaj. Šest let sem delal v turizmu in brez tega ne bi šlo. Vsak lahko najde svojo pot, eni odhajajo, drugi ostajamo. Res pa

»Problem je preveč avtorjev. Ne rečem, da vsi ne bi smeli pisati, ampak na splošno v Sloveniji izide preveč knjig. V leposlovju imamo hiperprodukcijo in to zagotovo vpliva tudi na kakovost.«

je, da je vedno težje najti poti, ki dajejo zaslužek in se ujemajo s tistim, kar znaš. Kar naprej je treba iskati alternative, si izmišljevati začasne projekte. V tem, da nimaš službe v stroki, ki si jo poglobljaj, ne vidim pretirane tragike. V tujini je to nekaj samoumevnega, vendar so tam prehodi med področji lažji. Problem so največkrat ljudje, ne struktura. Določeni posamezniki se pritožujejo tudi povsem brez razloga. Zlasti v kulturi, ki jo dobro poznam, je veliko takšnih. Ves čas javno pritiskajo na vzvode moči, poskušajo čim več iztržiti. Ne pristajam na miselnost tistih, ki so znotraj kulture v teh tranzicijskih letih izkoristili to kaotično vzdušje, in verjamem, da bo prišel čas, ko bodo tudi ti začeli odplačevati to, kar so ukradli kulturnikom. Če lahko tako rečem: občutek imam, da je znotraj kulture nekdo ukradel kulturo kulturnikom.

Umetnostna zgodovina in turizem sta si blizu, vam je to prišlo prav, kajne?

Znanje umetnostne zgodovine mi je vedno prišlo prav, večinom sem delal s tujci in ne s Slovenci. Oblikoval sem si nekakšen »svoj« teritorij od Črne gore, preko Italije, do Nemčije, Češke, Slovaške in še Poljske ter seveda vmes Avstrije in Madžarske do Slovenije. V teh letih sem ga res dobro spoznal. A kaj kmalu mi je postalo

Robert Simonišek je bil rojen v Celju, zdaj je mesto spet izbral za svoj dom. Starši živijo na Drenskem Rebru in to kozjansko okolje, kamor se še vedno rad vrača, je bilo pomemben del njegovega otroštva. »Tako po mamini kot po očetovi strani smo velika družina, skupaj imam kar 17 bratrancev in sestričen in spomini na tista leta, ki smo jih preživljali skupaj, so zelo lepi. V času študija sem v glavnem živel v Ljubljani, nekaj časa tudi drugod po Sloveniji, pol leta pa še v tujini.«

jasno, da tovrstnega življenjskega stila ne moreš gojiti prav dolgo, težko si ustvariš družino ...

Vas morda prav zaradi dela v turizmu nikoli ni zamikala tujina?

Sem razmišljal tudi o tem, ko so se mi malo bolj odprla obzorja, se mi je slovenski prostor na trenutke zdel res provincialen. Da se ukvarjamo s problemi, ki bi morali biti že davno del preteklosti. Preveč se spuščamo v podrobnosti, a pozabljamo na celoto. Kot narod nismo pripravljeni tvegati, omejujemo se z birokratskimi postopki, dozdeva se nam, da polemiziranje in prepiranje o možnostih različnih sprememb predstavljata tudi že reševanje konkretnega problema. Vendar menim, da pravo alternativo predstavljata vztrajanje in dvig nad lastne in družbene predsodke.

Potem je sledilo pisanje romana Soba pod gradom ... Nastajal je v Celju, kajne?

Simbolično ni zelo povezan z mestom, je pa zato fizično ... Takoj ob selitvi v Celje, sicer pod Golovec in ne pod grad, v začetku leta 2012 me je poklical urednik, nakazal vsebino in povprašal, ali bi me zanimalo. Pisanje sem kombiniral z urejanjem stanovanja, po cele dneve sem bil zaprt v novem domu ...

Aktualno dogajanje tistega časa, vstajništvo, je del vsebine, po drugi strani pa je pomemben del skozi oči glavnega junaka Petra Mraka tudi iskanje samega sebe ...

Perspektiva glavnega junaka je zelo razmišljujoča, filozofsko naravnana, v glavi se ukvarja z lastnimi vprašanji, po drugi strani pa tudi z določenimi estetskimi, ki mu le otežujejo življenje. Kar se tiče časovnega okvirja, je zgodba postavljena v čas protestov. A podoben roman bi nastal tudi, če teh dogodkov ne bi bilo. V tem kaotičnem času so težave Petra Mraka postale le še bolj izrazite. Ni se vedelo, kaj se bo zgodilo. Takrat je bila edina gotovost velika negotovost, v kateri smo živeli.

Ste vstajništvo spremljali le od daleč, preko medijev, ali tudi v živo?

Tudi v živo sem šel pogledat, a nisem bil aktiven vstajnik. Spraševal sem se, kako lahko mediji vplivajo in kaj lahko sprožijo socialna omrežja. To, ali je nekaj realno ali konstrukt, me je veliko bolj zanimalo. Nenazadnje, zdaj razmere niso nič boljše, a se nič ne zgodi. Težave se niso zmanjšale, zato sem se veliko ukvarjal s tem, zakaj protesti ravno takrat. Ves čas sem si zastavljal vprašanji, ali je še kaj in kaj je tisto, kar je zadaj.

Je bil torej čas vprašanj in ne čas odgovorov? Je manjkala časovna odmaknjenost?

Lahko bi se tudi tako reklo ...

So na duh zgodbe vplivala tudi vaša leta? Pravijo, da je za marsikoga obdobje med 30. in 40. letom prelomno?

Težko je govoriti o generacijskih stereotipih, o tem, kaj se dogaja v določenem obdobju ... A zame je bil ta čas zagotovo največji preobrat tako glede mišljenja, odnosa do celotnega sistema, družbe, prijateljev. Nekaj se mi je zgodilo, a ne vem, ali so bila kriva prav leta ... Vsak posameznik ima pot, po kateri gre, in v določenem obdobju se mu po spletu okoliščin, usode ali lastnih ambicij nekaj spremeni. Zame je bila sprememba tudi to, da sem prišel v Celje. Ko sem se skušal ustaliti, je to odpiralo nove pozitivne dimenzije, po drugi strani pa tudi negativne plati.

Nakup stanovanja, tudi družina ...

Otrok zaenkrat še nimam ... Gre bolj za to, da bi si ustvaril stalen socialni okvir. Ta se mi je doslej glede na delo v turizmu vselej rušil in vedno znova sem ga moral graditi.

Roman je zdaj pospravljen. Tudi iz glave?

Mislim, da sem ga v zadnjih dveh mesecih spravil tudi iz glave. To gre zelo počasi. Še vedno srečujem prijatelje, ki so Sobo pod gradom prebrali in se želijo o romanu pogovarjati. Tako me vedno znova postavljajo vanj ... čeprav jim skušam pojasniti, da literatura ni avtobiografija.

Enačaja med Robertom Simoniškom in Petrom Mrakom torej ni mogoče postaviti?

Grozno bi bilo, če bi imel takšen značaj kot Peter Mrak. Seveda nezavedno vnašam v pisanje del sebe in morda je del mene tudi v drugih likih, a tega me ne vpraša nihče ... Glavnega lika nisem ustvarjal po sebi, so mi pa določene dileme, s katerimi se sooča on, seveda poznane in sem se tudi sam srečeval z njimi. A zgodba je v celoti izmišljena.

Je že čas za nove načrte?

Še vedno sem v obdobju pristajanja s padalom, nekaj metrov do zemlje mi še manjka. Kar se literature tiče, nabiram moči in razmišljam, za nič konkretnega se še nisem odločil. A to je nekaj, kar se lahko zelo na hitro spremeni. Kritična točka, ko se ti impulzi skoncentrirajo, se zelo hitro zgodi.

Je najbrž težko reči tudi to, ali vas bo potegnilo v poezijo ali v prozo ...

Obe formi sta mi zelo blizu.

Bo Celje ostalo zgolj kraj, v katerem živite, ali se želite bolj dejavno vključiti v dogajanje v mestu?

Glede tega še nisem intenzivno delal, a imam zavod, ki naj bi deloval na področju kulture, in tega bi se rad lotil. Celje je kar se tiče zgodovinskega vidika izjemno mesto, vzdušje, ambienti v njem so mi všeč. Ima vse možnosti, da postane pomembno evropsko stičišče. Nujno bi bilo treba okrepiti dialog med razpršenimi kulturnimi akterji, omejiti posamične interese, ki nimajo nič z razvojem, in več vlagati v prihodnost. Če bi le bilo mogoče prirejati resne dogodke – ne le na ravni ljubiteljske ali popularne kulture – in to auro mesta še popestriti, bi bilo zelo dobro. Poznam precej ljudi, ki bi se spustili v resnejše projekte in upam, da se bomo v prihodnjih mesecih pravi ljudje povezali na pravi način in da nam bo uspelo. Morali bi pritegniti več tujcev, to je edini način, da Celje (ponovno) dobi pečat internacionalnosti in postane prepoznavno. Očitno spet ne morem brez turizma, a ne gre zgolj za kulturne dogodke, temveč je to za mesto tudi promocijsko in logistično zahteven projekt.

IVANA STAMEJČIČ, foto: SHERPA

Arielle Ford: Skrivnost sorodnih duš

Pripravite se na ljubezen svojega življenja

Mnogokrat v življenju se ljudje sprašujemo, ali je naključje, ko spoznamo določeno osebo in imamo ob tem občutek, da nam je že ob prvem stiku blizu, oziroma se nam zdi, kot bi jo poznali že celo večnost. Sorodna duša? Zagotovo, saj naključij, pravijo, da ni.

Ob takšnih srečanjih se poraja nešteto vprašanj. Kot da ljudje ne bi verjeli vase. Nekateri se sprašujejo še, kako je sploh mogoče, da so spoznali osebo, se vanjo tudi zaljubili, pri čemer je ta oseba točno takšna, kot so jo vse življenje iskali. Knjiga Skrivnost sorodnih duš, ki sicer na slovensko tržišče še ni prodrla, jo je pa mogoče najti v drugih jezikih, ponuja enostaven odgovor na ta-

kšna vprašanja. Vsak človek si lahko manifestira točno to, kar si v ljubezni želi. Poleg tega je knjiga krasno poletno branje za romantične duše in predvsem za nežnejši spol.

Vsebina prinaša neverjetne zgodbe, ko so osebe spoznale ljubljenega človeka s popolnoma takšnimi lastnostmi, ki so si jih zamislile in narisale v svoji domišljiji. Od podrobnosti v ujemanju v spolnosti, duhovnosti ali materializmu. Če želite bogataša, ga lahko torej dobite ... Stvar je samo v pravih mislih in njihovih vibracijah. Čutiti morate, kot da že imate to, kar želite. Nato vas veselje obdarili z mogočnim darilom, pravi avtorica Arielle Ford.

Še preden se človek z močjo svojih misli poda na svojo

romantično pot usode, mora počistiti s čustvenimi brazgotinami svoje preteklosti. Odgovoriti tudi na nekaj ključnih točk v obliki samoizpraševanja. Med drugim tudi na to, ali je sploh pripravljen spoznati ljubezen svojega življenja. Velika ovira je namreč lahko oklepanje starih, morda slabih izkušenj z drugimi, nekdanjimi partnerji. Koliko energije, slabe volje, jeze ali morda neodločenosti gre na račun preteklih zvez? V kolikor si človek dopusti možnost spoznati človeka svojega življenja in prekine spone preteklosti, ki so ga čustveno omejevale, ima usodo na dlani.

Izjemno pomembno je, da si ob tem bralec ali bralka želje o tem, kakšne lastnosti naj ima njegov ali njen partner,

zapiše na list, svetuje avtorica knjige. Tudi te podrobnosti, od kod naj bi partner bil, kakšni naj bosta njegova starost in barva las, kje živi, kakšen karakterne lastnosti ima ... vse. Nato naj se prepusti občutkom, kot da je ta oseba že prišla v njegovo ali njeno življenje. Takrat se vrata odpro. Želja in občutki, »kot da že imaš to, kar želiš«, nedvomno vodijo v manifestacijo, je že sporočilo svetovne knjižne uspešnice Skrivnost. Pravzaprav je knjiga Skrivnost sorodnih duš tej knjigi nekakšna nadgradnja, ki se osredotoča samo na ljubezen. Živeti tako, »kot da imaš to, kar želiš«, pomeni tudi, da je treba v svojem življenju narediti prostor za tistega, ki ga želite spoznati. Zakaj? Tudi v

O avtorici:

Arielle Ford je Američanka, ki je zaradi svojih seminarnarjev, predavanj in nasvetov o osebnem duhovnem izpolnjevanju in ozaveščanju znana po vsem svetu. Svoje znanje deli tudi preko spleta, saj na ta način zajame več ljudi in – kot pravi – jim pokaže, da lahko najdejo svojo srečo. Živi v Kaliforniji s svojim partnerjem, ki pa ga je spoznala natančno po postopku, ki ga opisuje v knjigi. Srečala ga je, ko je imela že več kot štirideset let, do takrat pa je bilo za njo več propadlih zvez, sebičnih partnerjev in neuspešnih zmenkov. Ko se je prenehala obremenjevati s preteklostjo, se s svojimi željami usmerila v prihodnost, ji je veselje namenilo človeka, o katerem je sanjala. Točno s takšnimi lastnostmi, kot si jih je zapisala na list papirja v času, ko si je iskreno zaželela spoznati svojo sorodno dušo. Danes sta srečno poročena že več kot štirinajst let.

omarah je treba narediti prostor za nove obleke in kdaj odvreči stare stvari, na katere smo morda preveč navezani. Enako je pri človekovi usodi. Narediti prostor novemu.

Avtorica Arielle Ford ponuja v knjigi tudi nekaj preprostih meditacij, ki so krasen dodatek pri sproščanju in ra-

zumevanju takšnega načina življenjskega razmišljanja. Hkrati so v knjigi zapisane tudi psihološke tehnike, kako razbiti stare obremenjujoče čustvene vzorce, ki so več kot pogosto pri mnogih samo ovira pri uresničevanju zažrtanega.

SIMONA ŠOLINIČ

SOBA POD GRADOM

Robert Simonišek

Odlomek iz knjige (1. del)

Sobotno jutro je delovalo klavrno. Med vožnjo so ga zbadli Nežini polakirani nohti. Imelo ga je, da bi poklical Viktorja in ga vprašal za nasvet glede prodaje slike. Ne bi mu bilo treba povedati, za kaj gre, samo vprašal bi ga za mnenje, si je zatrdjeval. Toda ali je bil starec, ki je bil nehotе vpleten v njegove težave, sploh še priseben? Padal je v svoj svet, bolj kakor on v svojega in med njima je bilo ne glede na kraj, ki sta si ga zdaj delila, manj presečišč kot takrat, ko sta bila oddaljena. Kakšna je bila razlika med zakoni, ki so obvladovali Viktorjevo zavest, in njegovimi, se je spraševal, ko je parkiral pred partizanskim spomenikom.

- Si prepričan, da ne greš zraven noter? jo je zanimalo, medtem ko si je popravljala že popolnoma urejene lase in v ogledalu preverjala, če se ji ni razmazalo ličilo.

- Ni potrebe, da bi se oba izpostavljala. Poleg tega ste ženske vedno boljše pogajalke.

- To je res. Mislim, da bom kmalu nazaj, je rekla, preden je odprla vrata, vzela sliko iz prtljažnika in smuknila skozi razpadajoči portal.

Nestrpno je čakal v avtu in menjaval radijske postaje, kjer so poročali o korupciji in klientelizmu. Izklopil je. Neža se je vrnila hladnokrvna in brez slike.

- In? ga je zanimalo.
- V redu. Potrdili so. Cenilec je nek starejši gospod, oblečen v čudna oblačila, je rekla Neža in se v hipu pripasala, kot da bi se jima mudilo.
- In kupec? Se je strinjal?
- Rekel je, da bo denar dostavljen jutri, je pogledala vanj in premaknila težke trepalnice.
- Kako jutri?
- Ne skrbi. To so ljudje, ki cenijo zaupanje. Brez kakršnih koli nakazil in strahu pred davki, je zatrdjevala in pogledala na uro.
- To je dobro, je pritrdil po kratkem molku in se popravil v svojem sedežu, kamor je bil zaskrbljeno pogreznjen.
- Kaj pa vem. Občutek sem imela, da bi lahko iz slike iztržila višjo vsoto, je izjavila samozavestno.
- Nima smisla izsiljevati. Slika je javno znana in vsak, ki jo bo želel prodati, bo v neprijetni situaciji, se ji je postavljaj po robu in pomislil, da za Nežo vsota ni pomenila kakršne koli spremembe življenjskega stila.

Vožnja nazaj ga je pomirila. Večer se je hitro preoblekel. Prometa ni bilo več slišati. V dnevni sobi je Neža stala pred njim vsa sveža in dišeča v elegantni novi obleki. Črno krilo ji je diskretno segalo tik do kolen in njena zadovoljnost je bila zaradi opravljenega še toliko večja. V rokah sta držala kozarca, napolnjena z rdečim vinom.

- Na dobre slike!
- Na zdravje! je odvrnil, ugotavljajoč, da je ličilo na njenem obrazu zbledelo in da je bilo tam končno nekaj bolj naravnega.
- Si nervozen?
- Da, priznam. Vse to se mi zdi nenormalno. Ni v mojem stilu.
- Kako si sploh prišel do platna?
- Dolga zgodba. Nekega popoldneva na Dunaju ...

Zazvonil ji je telefon. P. M. se je umaknil k oknu in pogledoval proti razsvetljenemu gradu, ki se mu je zazdel kot velika ladja, pripravljena, da odpluje v noč. V še eno noč, v katero bo izginil kot slepi potnik, ne da bi kdor koli od njegovih vedel za njegove skrbi in sanje, je pomislil. Vendarle je začutil nekakšno olajšanje. A tehnična se lahko vsak trenutek prevesi v nasprotno smer, ga je žrlo. Vedno je treba biti pripravljen na najslabše in

delovati, kot da je pred nami samo še nekaj trenutkov. Neža se je po pogovoru vrnila iz kuhinje vsa žareča in skrivnostna. Njeno pričakovanje po vprašanjih je bral na njenem obrazu.

- Dobro novico imam, je izražala s svojo mačjo hojo po preprogi, kamor so se zažirale ostre pete.

Molčal je. Medtem ko je segla po steklenici, da bi vsa v elementu naposled povedala, za kaj gre, se je P. M. zagledal v odseve na kozarcu. Premišljeval je o tem, da je njegov molk prav tako strupen, kot je bil v vseh prejšnjih dnevih, da se je s takšnim trupom hranil mnoga leta in da bi ga moral že zdavnaj izpljuniti. Zastavljalo se mu je vprašanje, ali ni v vsem tem že prepozen. To samoanaliziranje, s katerim praska po mehurju duše, se mu je prikazovalo kot uničujoče. To pospeševanje toka dogodkov, potem pa znova zaviranje je bilo nekaj, kar se je nalezal od ljudi v tej deželi, je premišljeval. Viktor, ki ga ni bilo mnogo let v tej deželi, ki se je pomešal med temi in inimi, je imel morda prav zaradi tega prednost, v njem sta nekoč domovali zmernost in distanca, ki bi ju sam potreboval, je premišljeval. To ni bilo nekaj, kar je odvisno od genov, tipa osebnosti ali dobe, temveč samo od okoliščin, v katere se ujame ali izmuzne posameznik, je premišljeval. A tudi Viktor se je na koncu ujel, drugače je odplačeval svoj dolg, je sklenil. Neža se mu je približala, razorožena in razgreta mu je dotočila. Ko je dvignil pogled, je bil pred njim nenarejen nasmeh, ki je postajal resničnejši od tega, kar je nosil v sebi, resničnejši od same resničnosti.

- Podvojila sem ceno in kupec je pravkar potrdil.
- Se hecaš?
- Ne, zakaj? Saj sam veš, da so umetniška dela velik biznis, je rekla, sezula čevlje in se namestila na sedežno.
- Kdaj točno si to storila?
- Pravzaprav že na licu mesta, a ti nisem hotela povedati, da ne bi bil razočaran.
- In kaj, če kupec ne bi sprejel?
- Pa kaj! Verjemi, da takoj prepoznam človeka in koliko ima pod palcem, je odgovorila in razmršila dolge črne lase, da so se enakomerno razporedili po ramenih.

P. M. se je razstavljen sesedel in za nekaj sekund obnemel. Naposled je vstal, se ji znova približal in trčil v njen kozarec. Spil je na dušek.

- Kaj praviš, greva proslavit z večerjo? je postajala spogledljiva.

Bukvarna
Priporoča

13. Cankar Ivan: Na klancu

14. Carroll Lee: The Yourney home (Potovanje domov)

15. Cawthorne Nigel: Spolno življenje diktatorjev

16. Cerar Miro: Pamet v krizi

17. Coben Harlan: Odšel je za vedno

18. Cvirn Janez: Kri v luft! Čreva na plot!

19. Četkovič-Vodovnik Ana: Ženska na konju/
Živeti z umetnikom

Neprebrana knjiga

V vasici Tunling

Piše: PETER ZUPANC

Vstop v široko leseno hišo vasice Tunling je skoraj kot vstop v katedralo. Skozi razpoke v lesu svetijo sončni žarki, ki lesen prostor spremenijo v vitraž. Namesto oltarja je tu preprosta vdolbina v steni s slikami in fotografijami prednikov – življenjepis, napisan na stenah prostora, kjer živiš. Namesto klopi za molitev je tu prostor za goste.

Vasica je sestavljena iz približno trideset hiš. Te so iz opek, kamna ali lesa. Ponavadi so trinadstropne. V pritličju so živali. V srednjem nadstropju prebivajo ljudje. Zgoraj so shranjeni pridelki, koruza, slama. Kot da gradnja želi povedati, da smo ljudje za vedno zataknjeni med živali in pridelek. Malo nad živalmi, a nikoli neodvisni. Na strani so spalnice, kuhinja. Kuri se na drva. Les je pomemben.

Bodo tukaj izdelovali zhong zi, glutinasti riž, napolnjen z mesom ali zelenjavo, povezan z velikim listjem? »Če v določenem letu nekdo v družini umre, potem v času festivala pomladi zhong zi ne izdelujemo, ker bi s privezovanjem listov privezali tudi roke duha umrlega.« Tako pravi Zhao, s katerim sva se spoznala v vasi in ki je postal neke vrste moj začasni vodič.

Samooskrba

Ljudje pridelujejo vse, kar potrebujejo. V normalnih okoliščinah jim ni treba tako zelo veliko delati, da preživijo. Njihova največja težava je pomanjkanje vode. Okoliščine so izboljšali veliki rezervoarji za deževnico, ki jih je pomagala zgraditi vlada. Če dežja ni, kupujejo vodo iz Napa, a je draga. Nekoč niso trošili veliko denarja. Pred kratkim je bila cesta le ozek

makadam in včasih je bila še ožja. Otroci so hodili v šolo v Napo – vsak dan. Zdaj jih pelje mini avtobus.

Cesta je kačasta stvar, objeta okoli zelenih hribovnatih mamic. »Kanjoni« in slepeče zelenilo in nekaj titian, terasastih polj. Vasi se vrstijo in veliko je zelo majhnih. Obiščeva takšno človeško oazico: pet hiš. Gostitelj je »duhovnik« ... ali eksorcist, saj pride na dom izganjat zle duhove. Slok sedemdesetletnik, ki premore izredno pronicljiv pogled. Ali ta starec trdi, da vidi zlobne duhove, ko se bori proti njim? Kako je ta borba videti? Rad bi vedel, kako vidi mene, belega tujca. Star slabšalni kitajski izraz za tujca je yangguizi, po zelo preprostem prevodu »zli duh od drugod«

Oblačila

Vprašam po knjigi rodovnih korenin, ki mi jo je omenjala

Ženice iz vasi Tunling. Zhuangov z vsemi podskupinami je na Kitajskem več kot šestnajst milijonov in so najbolj številna narodnostna manjšina dežele.

V predelu Longzhou še edini ohranjajo tradicijo igranja na tianqin, glasbilo z dvema strunama. Longzhou je tipična pokrajina tega dela Kitajske.

Največja na roke pletena xiu qiu v Guanxiju. Poleg poetične legende o Liu Sanjie, je tole en najbolj znanih simbolov Zhuangov.

prijateljica Fei in ki bi jo naj hranili v podobnih vaseh. Duhovnik potrdi: ima knjigo. A ne zdi se, da ga zanima nadaljevanje pogovora o tej tematiki. Pogovarjamo se dalje. Omenimo oblačila: veličastne črne obleke s širokimi kutami namesto klobukov, bronaste ogrlice, lahko bi se reklo »mašne gvante«. Črne hlače, suknjič z rdečimi našitki za spenjanje. Črn, zelo širok turbanski klobuk – za ženske. Kapa za moške. Za barvanje oblačil uporabljajo

Poletje
v Novem tedniku

Navdušite nas
s potopisom!

Z našimi bralci in novinarji popotniki smo vas že popeljali na različne konce sveta. Ogledali smo si jug Italije, se hladili na ledeniku Ice Campe, obujali spomine na izkrcanje zaveznikov na Normandiji, spoznavali Kambodžo, uživali v Braziliji in klepetali v Argentini.

Še nekaj tednov nas loči do glasovanja za Naj potopis po izboru bralcev.

Dotlej se bomo odpravili še na Korziko, v Rusijo in za konec še malce bližje, na Ljubno.

Argentina
BARBARA FUŽIR

zelo zapleten način, med sestavinami sta tudi krompir in kravja koža. Če sije sonce, so oblačila pobarvana in posušena v osemnajstih dneh.

Običaji

Želim več razlag o starih običajih. Dobim omembo dneva zaljubljenecv – ritual, ki vsebuje ženske denarnice in rdeče rute, v eni od njih je kamen, ter košaro, v kateri se vse to premeša. Fantje in dekleta posegajo v košaro in le en fant ter eno dekle potegneta ven kamen. In združijo ju naključje.

»Ali še počnejo to?« vprašam. »Ne, ne zares.« Le kdo

bi v modernih časih hotel, da o njegovem življenju odloča »pametni kamen«? Ponovno skušam omeniti tisto knjigo. Ugotovimo, da je prišlo do napake. Knjiga, ki jo ima šaman, ni »rodovna«. Gre za knjigo »inkantacij«, ki jih smejo uporabljati le duhovniki. Prenaša se iz generacije v generacijo – gostitelj ve, da jo je prepisal njegov praded, torej je stara najmanj sto let. In nihče drug je ne sme videti. Napol v šali izrečem željo, da bi knjigo vendarle videl. Povzročim resne pogovore med Zhaom in duhovnikom in ti pogovori trajajo. Pol ure kasneje duhovnik privoli.

Ideje

Da knjiga ne razpade, je med tanke lističe vstavljen moderen papir. Napisi so v stari kitajščini oziroma različici stare kitajščine; Zhuangi so jo znali preoblikovati po svoje in to preoblikovanje ni bilo poenoteno. Kar pomeni, da posamezna področja uporabljajo drugačne preoblikovane različice klasične kitajščine. Vmes je nekaj skoraj abstraktnih risb. Asociacije imam na Picassa. Zhao napisanega ne zna prebrati: besed, ki morda niti v kitajščini niti v angleščini nimajo sopomenk. Verjetno je nekatere ideje, izražene v tem

pisanju, skoraj nemogoče prevesti. Skušam si predstavljati osamljene in morda dolgočasne dneve in noči brez zunanjih vplivov, leta tihih, halucinantnih in osredotočenih razvijanj ostrih, enostranskih idej. A te ideje me zdaj ne morejo urezati. Prav tako kot so šamanovi zli duhovi nevidni navadnemu očesu, so te ideje tako daleč od mojega dojetja, da bi lahko rekel, da ne obstajajo.

Mačka

Duhovnik vstane in iz omare potegne še eno »službeno orodje«. Štirideset centimetrov dolga iz »kamnitega

materiala« izklesana podoba »nadnaravne mačke«, ki se uporablja za spremljanje mrtvih na njihovi poti. Vprašam ga, če ima mačka ime, in duhovnik vzame oglje ter nekaj napiše po tleh. »Lao mao, stara mačka,« s težavo prebere Zhao.

Duhovnik se sprehodi, odpre loputo v tleh, pomete ostanke tobaka in nekaj smeti navzdol – živalim. Najbolj praktičen smetnjak. Potem se vrne in razloži, da je njega v delo uvedel praded, ki ga je tudi naučil branja in pisanja, in da si je želel, da bi njega nasledil sin. A sin raje mizari.

»Kaj bo s staro mačko, če ne bo naslednika?« vprašava.

»Vrgel jo bom v ogenj in zakuril,« duhovnik skomigne z rameni.

Potem pove, da se je šalil. A v šali ostaja zrnice resnice: naslednika nima. Njegova služba nima več prostora v tem svetu. In še več kot to – resnica me prešine šele mnogo kasneje – govorila sva s poslednjim človekom na svetu, ki zna brati to določeno knjigo. Ko bo on umrl, bo knjiga za vedno ostala neprebrana.

Tudi svet je knjiga, ki jo je treba brati.

Pokrovitelj akcije
Navdušite nas s potopisom:
www.optimist.si

OPTIMIST
KOVČKI - DODATKI - TORBE - DENARNICE

Brazilijska
ANJA KOVAČIČ

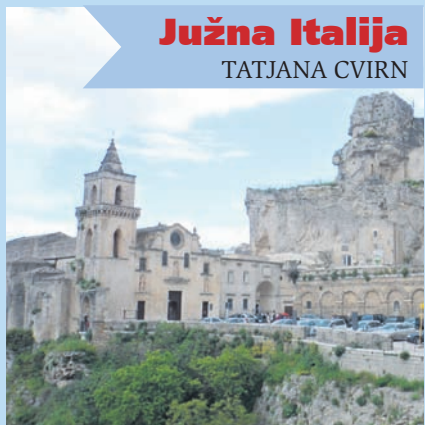
Kambodža
TANJA KOŠTOMAJ

Normandija
IGOR VERDEV

Islandija
BARBARA POPIT

Južna Italija
TATJANA CVIRN

Celjski mestni gozd v Pečovniku (5)

Velika sprememba: smrekove monokulture namesto naravnih mešanih gozdov

V mestnem gozdu je vse do konca 18. stoletja prevladovalo prebiralno gospodarjenje, vendar ne v današnjem pomenu. Sekati je bilo treba najlepše drevje in puščati slabo. To je odgovarjalo lastnikom in upraviteljem gozdov, ker so tako prišli do primerne lesa. Mesto je ob prelomu iz 18. v 19. stoletje padlo v globoko krizo. Za razvoj in obnovo je bilo prisiljeno iskati dohodke tudi v gozdu. S prebiralnim gospodarjenjem ni bilo več mogoče zadostiti potrebam.

Odgovor tedanje gozdarske stroke so bili goloseki, enodolni gozdovi in umetna obnova. V obdobju 1850–1940 se je začela in končala premena mestnega gozda. Prehod s prebiranja na golosečnje je dolgoročno povsem spremenil podobo mestnega gozda. Danes vemo, da je bilo za gospodarjenje z mestnim gozdom in njegovo sestavo to prelomno obdobje.

Posek stoletnih bukovih in jelovih gozdov

Goloseke, ki jim je sledila premena sestojev, so zastavili leta 1859. Posek so začeli na skrajnem vzhodnem robu mestnega gozda, pri izviru Stelakovega potoka zahodno od današnje Celjske koče. Tam je bil tedaj dobro ohranjen 120-letni sestoj jelke z redko primešano bukvijo. Letno so posekali tri do štiri johe oziroma 1,75 ha do 2,30 ha gozda. Posek se je od zahoda nadaljeval proti vzhodu in od grebena proti jarku Pečovniškega potoka. Izvajali so ga do leta 1870. Na spodnjem delu sečišča, na ravnici pred sotočjem Stelakovega in Zgubljenega jarka, je bilo skladišče lesa. Po domače mu še zdaj pravijo »Na placu«. Danes se na njem končuje levi odcep gozdne ceste, ki odpira mestni gozd. Prvo leto so posekali 500 jelk. Les so potrebovali za gradnjo okrožnega sodišča in zaporov. Med leti 1869 in 1876 so v osmih za-

porednih letih posekali zgornji del pobočja pod grebenom Na vrheh. Po ustnem izročilu (Syrutschek) je bil to izredno kakovosten in mogočen 150 let star bukov gozd. Po letu 1874 so težišče sečnje in premene prenesli na območje Gabrovke. Po dolini potoka je bila zgrajena drča za spravilo lesa. V smrekovem nasadu so iz macesnovih sadik oblikovali napis »Franc Jožef I.«. Napis je bil viden do večjih snegolomov, ki so zdesetkali macesen.

Kritike golosekov

Leta 1892 je bil ob kongresu avstro-ogrškega Štajerskega gozdarskega društva v Celju tudi ogled mestnega gozda. Na čelu gozdnega odbora je bil tedaj trgovec Walland, znan ljubitelj narave. Ob številnih zdravicah, nagovorih in pohvalah, ki so bile značilnost tistega časa, ni bilo možno preslišati opozoril, da monokulture smreke ne spadajo v mestni gozd. Goloseke in premene je občina prenehala za dobro desetletje. Tako je ob naslednjem ogledu gozda leta 1905 lahko mestna uprava pokazala še kar nekaj ohranjenih mešanih bukovih gozdov in zato požela splošno pohvalo.

»Spominski gozd«

S preostalimi bukovimi gozdovi so po letu 1892 gospodarili prebiralno. Premene so opustili. Na predlog občinskega sveta so del gozda zahodno od Celjske koče na površini okrog 15 ha prepustili naravnemu razvoju »za vse večne čase«, kot je poudaril predsednik gozdarskega društva grof Franc Attems, ko je hvalil ukrepe mestne uprave. Imenovali so ga »spominski gozd«. Žal so z novimi ljudmi v občinski upravi prišli tudi novi pogledi. Ko je leta 1903 vodstvo odbora prevzel občinski svetnik in nadzornik mestnega gozda komisar Donner, je takoj predlagal revizijo načrta za gospodarjenje z mestnim gozdom. Čeprav s predlogom ni takoj uspel, so se goloseki po letu 1907 nadaljevali. Zaradi pomanjkanja sekačev v času prve svetovne vojne so v sečnjo nad Gabrovko vključili tudi 60 ruskih vojniških ujetnikov. Organizirano sečnjo so spet začeli po letu 1920, ko se je

Besedilo: Dušan Košutnik (iz knjige Celjski mestni gozd v Pečovniku, 2013. Zavod za gozdove Slovenije, 192 str.). Izbor in prireditev besedila: mag. Robert Hostnik.

ustalila nova občinska uprava. Posekali so tudi del dokupljenih gozdov pod Tolstim vrhom. To je bil tudi zadnji večji poseg v mestni gozd pred drugo svetovno vojno.

Obnova gozdov in »fratarjenje«

Najprej so po sečnji s setvijo in z zasaditvijo obnovili gozd zahodno od Celjske koče. Po sečnji so sečne ostanke zložili v vrste oziroma »fendre« ali »frate«, ki so se vrstile od zgoraj navzdol. Nato so s sečišča spravili les. Na pomlad so sečne odpadke enakomerno raztrosili po sečišču in jih ob mirnem vremenu požgali. Tako pripravljeno površino so prekopali in nato eno leto do tri uporabljali za pridelavo kmetijskih kultur. Prvo leto so sadili krompir, nato sejali žito in oves, včasih tudi proso in rž. Žitu so pri setvi zadnje leto primešali seme smreke in ponekod tudi macesna. Po končani kmetijski pridelavi so površino, kjer setev ni uspela, izpopolnili s sadikami smreke. Pozneje so začeli saditi tudi rdeči bor. Po letu 1918 so poleg smreke in duglazije sadili še črni bor, japonski macesen in zeleni bor. Sadili so tudi javor, brest, hrast, rdeči hrast, ameriški oreh, ameriški jesen, gledičijo in akacijo, vendar je bil uspeh vnašanja listavcev skromen. Delo pri pogozdovanju so opravili z delavci iz neposredne okolice gozda, po prvi svetovni vojni pa je v mestnem gozdu veliko pogozdovala tudi šolska mladina.

Prihodnjič: Mestni gozd kot večnamenski prostor

1859-1870

1870-1880

1880-1892

1892-1906

1907-1919

1920-1940

Prvotna sestava gozda
Dokupljeno po letu 1900

ZGODBE IZ KAMRE

kamra
www.kamra.si

Brv čez Savinjo

V okviru ureditve poplavnene varnosti obrečnega sveta v Celju, ki poteka od maja lani, so zamenjali zdaj že nekdanji armiranobetonski Splavarjev most z novo brvjo, ki sega s svojo spodnjo ploskvijo nad višino stoletnih voda reke Savinje.

Brv tako kot nekdanji most povezuje levi breg Savinje pred novo knjižnico z desnim bregom, kjer izven-nivojsko prečka Partizansko cesto in se na desnem bregu priključi na drevoredno promenadno pot, ki poteka ob mestnem parku vzporedno

z reko oziroma s Partizansko cesto.

Celjani so vse od začetka gradnje Splavarjeve brvi z zanimanjem spremljali napredovanje dela in nestrpnost pričakovali konec. Mnogi so v tem času napravili tudi kakšen fotografski posnetek, med njimi tudi Rajko Vodišek iz Celja,

ki je v času od prve lopate do zadnjih dni napravil približno sedemsto posnetkov. Gospod Vodišek je tako rekoč vsakodnevno prihajal na gradbišče in nekajkrat tudi v domoznanski oddelek v drugo nadstropje knjižnice, od koder je bil dober pogled na celotno gradbišče.

SREČKO MAČEK

Dragoceno fotodokumentarno gradivo je zaupal v hrambo domoznanskemu oddelku celjske knjižnice. Del si lahko ogledate na portalu www.kamra.si. Izbrane fotografije gradnje Splavarjeve brvi bodo do konca poletja na ogled v predhodnji celjske knjižnice. Več o projektu gradnje na povezavi <http://www.porecje-savinje.si/>.

Časovni pregled, kako so v mestnem gozdu izvajali goloseke in premene (Vir: arhiv D. Košutnik)

Topla oblačila pred zimo

V Celju vse več energetske obnovljenih stanovanjskih blokov

Že lani so se etažni lastniki stanovanj v nekaterih celjskih blokih odločali ne le za nov oplesk in barvo na pročelju, temveč tudi za celovito energetske obnove stavbe. Očitno so dobre izkušnje s prihranki pri ogrevanju in tudi subvencije državnega ekološkega sklada pripomogle k temu, da je teh obnov letos že precej več, še bolj smelo pa jih načrtujejo za prihodnje leto.

Kot pojasnjuje vodja upravnikov v podjetju Supra-stan Mitja Velikanje, se v zadnjih letih etažni lastniki večstanovanjskih objektov res vse pogostejše odločajo za izvedbo ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti zgradb, čeprav so za okolico seveda še vedno najbolj opazne obnove fasad. Lani je tako to podjetje v imenu etažnih lastnikov izvedlo štiri termoizolacijske fasade, letos jih bo na šestih stavbah, v prihodnjem letu pa načrtujejo od deset do petnajst takšnih naložb. Izolacija zunanjega ovoja zgradbe je le eden od ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, zato v Supra-stanu skušajo v sodelovanju z etažnimi lastniki poskrbeti še za čim več ostalih, prav tako pomembnih ukrepov, kot so na primer termoizolacije podstrešja in kleti, zamenjava stavbnega pohištva, obnova in nadgradnja ogrevalnih sistemov,

vgradnja individualnih merilnih naprav ... Teh manjših, a nič manj pomembnih ukrepov v blokih, s katerimi upravlja Supra-stan, letno izvedejo od 20 do 30.

Da tudi pri obnovah fasad na stanovanjskih blokih, s katerimi upravlja Stanovanjska zadruga Atrij, ne gre le za nov oplesk, potrjuje tudi vodja upravnikov Natalija Kolar. Lani so se energetske obnove stavbnega ovoja lotili v 14 blokih, letos bo izvedena ena manj, za prihodnje leto še sklepajo pogodbe. Energetska obnova stavbnega ovoja in nova fasada na bloku etažnega lastnika v povprečju staneta od 2.500 do 3 tisoč evrov. Kot poudarja Kolarjeva, se etažni lastniki stanovanj kljub krizi in pomanjkanju denarja zelo pogosto odločajo tudi za obnove streh in izolacijo podstrešij, ponekod pa hkrati zamenjajo tudi kletna in stopniščna okna. Sicer se za menjavo stavbnega pohištva, ki prav tako močno prispeva k nižjim računom za ogrevanje, etažni lastniki zadnja leta odločajo posamično, pri zamenjavi oken pa morajo spoštovati enoten zunanji videz stavbe.

Med zadnjimi je nova, toplejša oblačila dobil tudi del stanovanjskega bloka v križišču Čopove ulice in Ljubljanske ceste, s katerim upravlja podjetje Plan trade, ki kljub temu da velja za manjšega upravnika

Med zadnjimi je nova, toplejša oblačila dobil tudi del stanovanjskega bloka v križišču Čopove ulice in Ljubljanske ceste v Celju.

celjskih stanovanj, skrbi že za približno 2.500 stanovanj oziroma 130 blokovskih vhodov. Kot pravi direktor Gregor Klepej, letos obnavljajo dva bloka, že zdaj pa so osredotočeni na prihodnje leto. Ker je bil že konec junija porabljen ves denar za subvencije z razpisa ekološkega sklada, imajo

pripravljeno dokumentacijo za pet stanovanjskih blokov, da se bodo lahko prijavili takoj, ko bo objavljen razpis za leto 2015. Sicer Klepej še pravi, da energetska obnova bloka etažne lastnike stanovanj v povprečju stane od 2.500 evrov do približno 4.500, če se odločijo tudi za obnovo strehe in toplo-

tno izolacijo podstrešja. Končen strošek je seveda odvisen tudi od velikosti stanovanja in tega, kakšen je blok, lastniki pa lahko kar nekaj prihranijo, če se za obnovo v blokovskih kompleksih odločajo v vseh vseh hkrati. Sicer pa v večini blokov etažni lastniki stanovanj najprej nekaj časa var-

čujejo, preostanek pa potem ob obnovi bloka poravnajo v enem znesku ali pa se odločijo za najem posojila v korist rezervnega sklada. Vendar je pri slednjem kar nekaj težav, saj je za najem posojila potrebno stoodstotno soglasje vseh lastnikov.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: GrupA

Brez čakanja na državo ali občino

Drago Berger je s kosilnico poskrbel, da je vzdolž Ceste v Laško precej manj cvetoče ambrozije in drugega plevela.

Medtem ko so v preteklih tednih mediji poročali, da se po Sloveniji spet močno razrašča ambrozija in je treba rastlino zatirati, še preden zacveti in se tako še bolj razširi, je ta proti koncu julija že marsikje cvetela tudi na Celjskem. Da je včasih dovolj nekaj dobre volje in urica ali dve dela in je težava odpravljena, dokazuje družina Berger iz Celja.

Karel Berger, ki z družino že dolga leta živi ob Cesti v Laško, nam je pripovedoval, da so cvetočo ambrozijo opazili tudi v ozkem pasu travnišča med državno in lokalno cesto v njihovem naselju. Glede na »namočeno« poletje, ko trava tudi sicer neverjetno hitro raste, je bilo travnišče seveda zapleveljeno še z drugimi rastlinami. Za košnjo ob Cesti v Laško bi tako kot prejšnja leta, ko so ozek pas ob cestišču kosili dvakrat letno, seveda tudi letos morala poskrbeti država. »Prva košnja je bila vselej proti koncu junija, a ker letos tudi proti koncu julija še nič ni kazalo, da bodo prišli pokosit, sva se dela lotila kar s sinom Dragom,« je povedal Karel in v smehu dodal, da je bilo delo zagotovo hitreje opravljeno, kot če bi poskušal odgovorne prepričati, da je košnja resnično že nujno potrebna.

IS, foto: KB

VSAK ČETRTEK ob 12.15 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz www.radiocelje.com

odmev **POGLED** **strani**
z vseh

Gobarjenje je lahko tudi nevarno

Gobarjenje ni le strast, užitek in prijetno gibanje v naravi. Lahko je tudi nevarno, kar se je pokazalo minuli konec tedna ob tragični nesreči gobarke, ki je padla v globel in se smrtno ponesrečila. Ob padcih in ob tem, da se lahko v gozdu pri nabiranju gob tudi izgubimo, je seveda treba upoštevati tudi klasično nevarnost – zastrupitev z gobami. O nevarnostih pri nabiranju gob bomo govorili v četrtkovem Odmevu na Radiu Celje.

Pod vodo vas, nad vodo glas

16. srečanje preseljenih Škalčanov

Prvo julijsko soboto je bil prav poseben dan za vaščane Škal v občini Velenje. Šestnajstič so se srečali »preseljeni« Škalčani. Ob tej priložnosti so predstavili zbirko pesmi *Pod vodo vas, nad vodo glas*, vse pa je spremljal pester program kulturnih in razvedrilnih dogodkov s tombolo in z ustvarjalnimi delavnicami.

Prireditev je pripravilo Društvo Revivas Škale v sodelovanju s KS Škale-Hrastovec in Kulturnim društvom Škale. Da je poseben dan, je v svojem nagovoru »preseljenim« vaščanom in avtorjem zbirke pesmi zatrdil tudi župan MO Velenje Bojan Kontič. Poudarjamo njegove misli v uvodniku zbirke pesmi *Pod vodo vas, nad vodo glas*: »Mnogi so morali zaradi ugreznanja zapustiti svoje domove, se posloviti od gozdov, travnikov, sadovnjakov, polj in njiv, ki so jih vse življenje vestno in skrbno obdelovali. O tem, kako je, ko tvoj dom izgine pod jezersko gladino, bi lahko veliko povedal tudi sam. Moji otroški spomini sežejo v tisti del Pesja, ki ga danes ni več ... Bilo je lepo. Ni bilo lahko oditi. Žalost se je stapljala z vdanostjo v usodo, mešala pa se je tudi s ponosom in z navdihom, lastnima ustvarjalcem jutrišnjega

dne. Novega, lepšega, boljšega ... Občutenja so bila seveda izjemno močna. Tako nikakor ne preseneča, da so bila in so še danes neizčrpen vir ustvarjalnosti, da rojevajo potrebo po izpovedovanju, pripovedovanju in ohranjanju spomina. Usoda »potopljenec«, »razseljenec«, nas, ki smo si zaradi širjenja premogovnika morali ustvariti nov dom, je pustila neizbrisen in trajen pečat ...«

Več o zbirki pesmi je spregovorila predsednica društva Revivas Škale **Verica Pogačar** in izrazila zadovoljstvo, da je objavljenih 79 pesmi 34 avtorjev. S tem so zbrali poezijo o nekdanji podobi Šaleške doline in k temu so prispevali pesmi ne samo nekdanji vaščani Škal, temveč je bila k sodelovanju povabljen širša javnost.

Zadovoljstvo ob izidu zbirke pesmi je izrazil tudi predsednik sveta KS Škale-Hrastovec **Božidar Repnik**, med pohvaljenimi so bili Dolfe Lipnik, Martin Pustatičnik, Peter Rezman in Avgust Tanšek, ki so dovolili že objavljene pesmi postaviti kot ogrodje zbirke. In zahvala gre Milojki Bačovnik Komprej in Mariji Manci Potočnik za podporo ideji in pomoč pri urejanju zbirke.

INKO JERČIČ

Spominski posnetek 16. srečanja preseljenih Škalčanov 5. julija 2014 v Škalah pri Velenju

Planinsko srečanje delovnih invalidov

Polni pričakovanj smo se člani Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje z dvema avtobusa iz Štor proti Celju in Vojniku odpravili na Kope. Imeli smo prav poseben razlog. Obetal se nam je prijeten dan, saj smo vedeli, da bo na Kopah praznik.

Že 30 let je prva sobota dan, ko se na Kopah srečamo delovni invalidi iz cele Slovenije, ki ga pripravljajo člani DI Slovenj Gradec. Ob začetku nas je pozdravila predsednica Stanka Tamše, ki je poskrbela za odlično organizacijo. Opozorila je na pomen druženja in tkanja prijateljskih vezi. Invalidi moramo opozoriti nase, saj smo prevelikokrat prezrti in

potisnjeni na rob družbe. Čas, v katerem živimo, za nikogar ni prijazen, zato je prav, da pozabimo na vsakdanje skrbi in tegobe ter se poveselimo, družimo in drug drugega razveselimo z lepimi trenutki, trenutki, ki se jih spomnimo takrat, ko nam je težko. Opozoriti moramo nase, da smo, da smo tukaj enaki, vredni člani naše družbe. Pozdravili so nas Franc Šilak, župan Občine Mislinja, Andrej Čas, župan MO Slovenj Gradec, Drago Novak, predsednik ZDIS, in Kornelija Marzel.

Po podelitvi priznanj društvom so na oder povabili najstarejše udeležence vsakega društva. V dar in spomin so prejeli lepe, ročno

izdelane spominke. Po sveti maši smo se razvedrili še s športnimi igrami, ob zvokih ansambla pa smo zapeli in zaplesali. Veliko članov se je sprehodilo po lepi naravi. Nabrali so borovnice in zelišča. Čas je res kar prehitro minil, ko smo se za leto morali posloviti z obljubo, da se bomo sestali spet ob letu.

Hvala, spoštovana prijateljica Stanka s sodelavci, za brežhibno organizacijo vseslovenskega druženja. Stkali smo nove niti prijateljstva in naša srca so spet napolnjena z energijo, s sončkom, ki nas bo še dolgo spominjal kot spomin na ta prijeten dan.

DRAGICA
MIRNIK AMON

S kužki na obisk

Društvo za zaščito živali Veles ne deluje le na področju varstva in zaščite živali, ampak tudi pomaga pomoči potrebnim in socialno ogroženim družinam. Z društvom Dobra volja iz Pristave zbiramo hrano, oblačila, tehnične pripomočke in opremo za otroke, ki to nujno potrebujejo, kar jim seveda tudi dostavimo.

S predavanji v šolah in vrtcih otroke osveščamo, kaj pomeni imeti žival oziroma hišnega ljubljence, kdaj si ga kupiti, kakšna odgovornost je to, kako skrbeti zanj ... Obiskali smo že veliko šol in vrtcev v občinah celjske regije, pri čemer po izjavah učiteljev in vzgoji-

teljev obisk zelo pozitivno vpliva na otroke, saj imamo vedno zraven šolanega psa labradorca, ki se ga otroci vedno najbolj razveselijo.

Imamo pa tudi srečanja z našim kužkom Benijem v centrih za invalide in domovih upokoјencev. Pred kratkim smo obiskali center na Ljubečni, varovanci so se ves čas obiska ukvarjali s kužkom, vodili so ga na sprehode in uživali v njegovi prisotnosti, saj kuža pozitivno in terapevtsko deluje na varovance. Najbolj so veseli njegovega prihoda, saj jim v košari prinese piškote. Pred nekaj dnevi smo obiskali dom upokoјencev v Vojniku. Srečanja in sprejema se ne da opisati, treba je

doživeti. Varovanci so nas pričakali v avli doma, zopet je bil zvezda dneva naš kuža Beni, saj jim je v košari prinesel piškote in jih razdelil, za kar je bil nagrajen z aplavzom. Obiskali smo vse oddelke doma. Gospa, ki ima vedno neuravnovešen tlak, je po petminutnem sedenju in stiku z kužkom imela normalen tlak.

Takšnih obiskov s kužkom v domovih bo v naslednjih mesecih veliko. Nikoli ne vemo, kdaj bomo sami morali pustiti žival doma in se preseliti v kakšen dom in se bomo razveselili takšnega obiska.

DUŠAN VENGUST,
predsednik
društva VELES

Z lutkami potovali po svetu

Lutke so v soboto dopoldne na celjskem Krekovem trgu ustvarile svet v malem. Člani ljubljanskega Zavoda Global, ki so v Celju gostovali na povabilo lutkarskih kolegov, članov KD Smeško, so s pomočjo umetnosti in kulinarike prepletali različne svetovne jezike in kulture.

Na Krekovem trgu v središču Celja ni manjkalo lutk. Celjsko Kulturno društvo Smeško je v začetku julija v goste povabilo ljubljanski Zavod Global, ki se je najmlajšim občanom in obiskovalcem knežjega mesta predstavil z dvema projektoma: Z lutko okoli sveta in Skuhna, svetovno kuhinjo po slovensko.

Člani ljubljanskega zavoda so gledalce z zgodbami in lutkami popeljali v svet različnih svetovnih narodov in na ta način na enem mestu pričarali pestrost različnih kultur. Z lutko okoli sveta je projekt usposabljanja na področju lutkovne umetnosti, ki ga je sofinanciralo ministrstvo za kulturo in evropskih socialnih skladov. Udeleženci, zbrani v skupini z imenom Globalna lutka, so priseljenci iz Azije, Afrike, Južne in Srednje Amerike ter vzhodne Evrope, ki živijo v Sloveniji. Na podlagi bogatih kultur narodov, iz katerih prihajajo, pripravljajo lutkovne predstave, pri čemer jim pomagajo uveljavljeni slovenski lutkarji. »Lutke so bogato izrazno sredstvo, primerno za vse generacije. Še posebej so priljubljene med najmlajšimi, v katerih prebujajo domišljijo. Član KD Smeško Damir Kolarič pa je

prepričan, da lutke pomagajo tudi staršem pri vzgoji otrok.

Kuhali so priseljenci

Na Krekovem trgu so se zvrstile svetovne lutkovne predstave, kot sta Zgodba o zajcu in kikirikijevem maslu ali pa Lev in človek. Manjkale niso niti predstave, uprizorjene v japonski tehniki kamišibaj. V premorih med predstavami so se otroci preizkusili v ustvarjalnih delavnicah, odrasli pa so se zabavali ob živahnih plesih na glasbo iz različnih svetovnih okolij. K pestrosti kultur je pripomogla tudi ponudba na stojnicah, na katerih so člani Zavoda Global z dobrotami egiptovske kuhinje predstavili projekt Skuhna, svetovna kuhinja po slovensko, prav tako namenjen zgoraj omenjenim priseljenecem, ki živijo v Sloveniji. V okviru Skuhne izvajajo raznolike dejavnosti, povezane s pripravljanjem in z okušanjem hrane, saj je kuhanje in uživanje jedi iz drugih kultur močan povezovalac ljudi. Nedavno so v Ljubljani celo odprli restavracijo, v kateri vsak dan pripravijo hrano iz druge države.

ŠO
Foto: arhiv KDS

102. rojstni dan sestre Mare Vampelj

V Krajevni skupnosti Pod gradom so se veselili 102. rojstnega dne svoje krajanke sestre Mare Vampelj, ki živi v prostorih sester Frančiškank Marijinih misijonark na Bregu.

Sestra Mara Vampelj v Celju živi tri leta, redovnica v redu frančiškank Marijinih misijonark pa je že 73 let. Na začetku svoje poti je kot sestra delovala v Italiji, konec sedemdesetih let pa

se je vrnila v Slovenijo in delovala v Cerkljah, Mariboru, Lescah in Ljubljani. Bila je zelo prizadevna, posvečala se je bolnikom in opraviлом doma, predvsem v kuhinji in na vrtu.

Leta 1997 je obiskala Sveto deželo in šla pri svojih 85-tih letih na misijon v Bosno, kjer so sestre odprle skupnost z namenom, da bi vlivale pogum beguncem, ki so se vračali in jim pomagale pri izgradnji in obnovi domov po vojni. Velikodušno je sodelovala pri skupnem misijonu sester, ki so delile pomoč in v svojo hišo

sprejemale prostovoljce in druge. Leta 2002 se je vrnila v Slovenijo in prišla v skupnost starejših sester v Lesce, ko je bila stara 99 let pa je pogumno in predano sprejela še eno preizkušnjo, selitev v Celje, kjer je našla sestre, brate kapucine, pristrčne ljudi in dočakala 102 leti. Njeno življenjsko zgodbo smo ob stoletnici podrobneje predstavili tudi v Novem tedniku. Naš časopis se pridružuje dobrim željam. »Da bi nakvačkala še na stotine prtičkov, ki razveseljujejo prijatelje in dobrotnike.«

Župan Mestne občine Celje Bojan Šrot, predsednik Sveta Krajevne skupnosti Pod gradom Vladimir Ljubek in drugi so slavljenki čestitali ter ji zaželeli, da tudi v prihodnje ostane v tako dobri kondiciji, vitalna, čila in zdrava.

NAŠI BRALCI FOTOGRAFIRAJO

Dve rožci na kupu

3,60m velika sončnica je zrasla na Konjskem. Ob njej pa njena lastnica, študentka Alja Piliš.

JOŽE JURČ

Svetovna vojna 1914–1918

Tobačnica

Rubriko pripravlja Osrednja knjižnica Celje. Medijski pokrovitelj: Novi tednik Vir: Album Slovenije, www.kamra.si

Pištola »prednjača – perkusija« je stara približno 200 do 250 let.

Zanimivi spominki z bojišča

Anton Czmyr se je v času prve svetovne vojne na strani Avstro-Ogrske boril na balkanskem bojišču, s katerega je prinesel kar nekaj spominkov. Naslednikom, družini Čmer iz Osence pri Celju, je zapustil obsežno zbirko gradiv, poleg fotodokumentarnega tudi nekaj predmetov – na primer pištolo, bajonet, osebno uro, ušesne čepe, tobačnico ...

MIROSLAV ČMER, Osenca (Celje)
Vrsta orožja in starost: JANEZ PAVČIČ

Snemali video in spodbujali k učenju

V okviru Tedna vseživljenjskega učenja je na Ljudski univerzi Šentjur letos nastal še video posnetek, ki ga je posnel in zmontiral Denis Kuko-
vič. V njem nastopajo različne generacije, od otrok do upokoјencev, vsi pa so se ob tej priložnosti naučili nekaj plesnih gibov in zapeli lokalni slogan TVU – Ujemi svoje sanje, deli svoje znanje.

Najpomembnejši dejavnik TVU je ravno promocija učenja, tovrstna promocija pa je potekala s pomočjo petja in plesa. Snemalec je snemal na nekaterih letošnjih prizoriščih dogajanj: na Paradi učenja, koncertu Nine Pušlar, na zaključni prireditvi ob koncu programa. Posnetek ne bi nastal brez dovoljenja in sodelovanja Nine Pušlar, avtorice skladbe, katere besedilo je napisal priljubljeni raper Zlatko, ter plesne učiteljice Maje Žogan. Ples in petje različnih generacij, predvsem pa najmlajših, je mogoče videti na spletni strani Youtube pod naslovom Ujemi svoje sanje, deli svoje znanje – Promocija TVU 2014, Ljudska univerza Šentjur.

AP

Manca ljubi astronomijo

Manca Prislan je zelo uspešna učenka. Junija je končala osnovno šolanje v Osnovni šoli Vojnik. V zadnjih dveh letih se lahko pohvali z izjemnimi dosežki, predvsem s področja naravoslovja in astronomije.

V osmem razredu je prejela zlato Stefanovo priznanje iz znanja fizike in zlato Dominkovo priznanje iz znanja astronomije. V devetem razredu je število priznanj še povečala in osvojila zlato Vegovo priznanje iz znanja matematike in zlato Dominkovo priznanje iz znanja astronomije, kjer je dosegla tretjo nagrado s vsega slovenskega področja. Slavnostna podelitev nagrade je bila maja v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer so podelili nagrade najuspešnejšim matematikom, fizikom in astronomom – bistroumom 2014. Prav ta nagrada je bila povod za klepet z Manco.

Si že izbrala nadaljnjo pot? V katero srednjo šolo si se vpisala?

Šolanje bom nadaljevala na I. gimnaziji v Celju, kjer se bom odločila za nadaljnjo pot. Študirati nameravam nekaj z naravoslovnega področja, najbolj me zanima astronomija. Ker v Sloveniji to področje ni zelo razvito in razširjeno, si želim študij nadaljevati v tujini.

Kaj te pri tem motivira?
Motivirajo me želja po splošni izobrazbi in možnosti pri izbiri študija in poklica. Pri tem me podpirajo

starši, tako da me spodbujajo in mi pomagajo pri organiziranju časa.

Kateri predmet je tvoj najljubši?

Najraje imam matematiko, ker imam rada logično razmišljanje in si snov hitro zapomnim. Obiskujem dodatne ure matematike in tako poglobljam svoje znanje. Zanimata me tudi fizika in angleščina, ki mi gre hitro v uho.

Na katero priznanje oziroma dosežek si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na zlato priznanje in tretjo nagrado s tekmovanja iz astronomije, ki mi zelo veliko pomeni, ker me astronomija zanima že od malega. Ponosna sem tudi na zlato priznanje s tekmovanjem iz fizike in matematike.

Koliko časa ti vzame učenje?

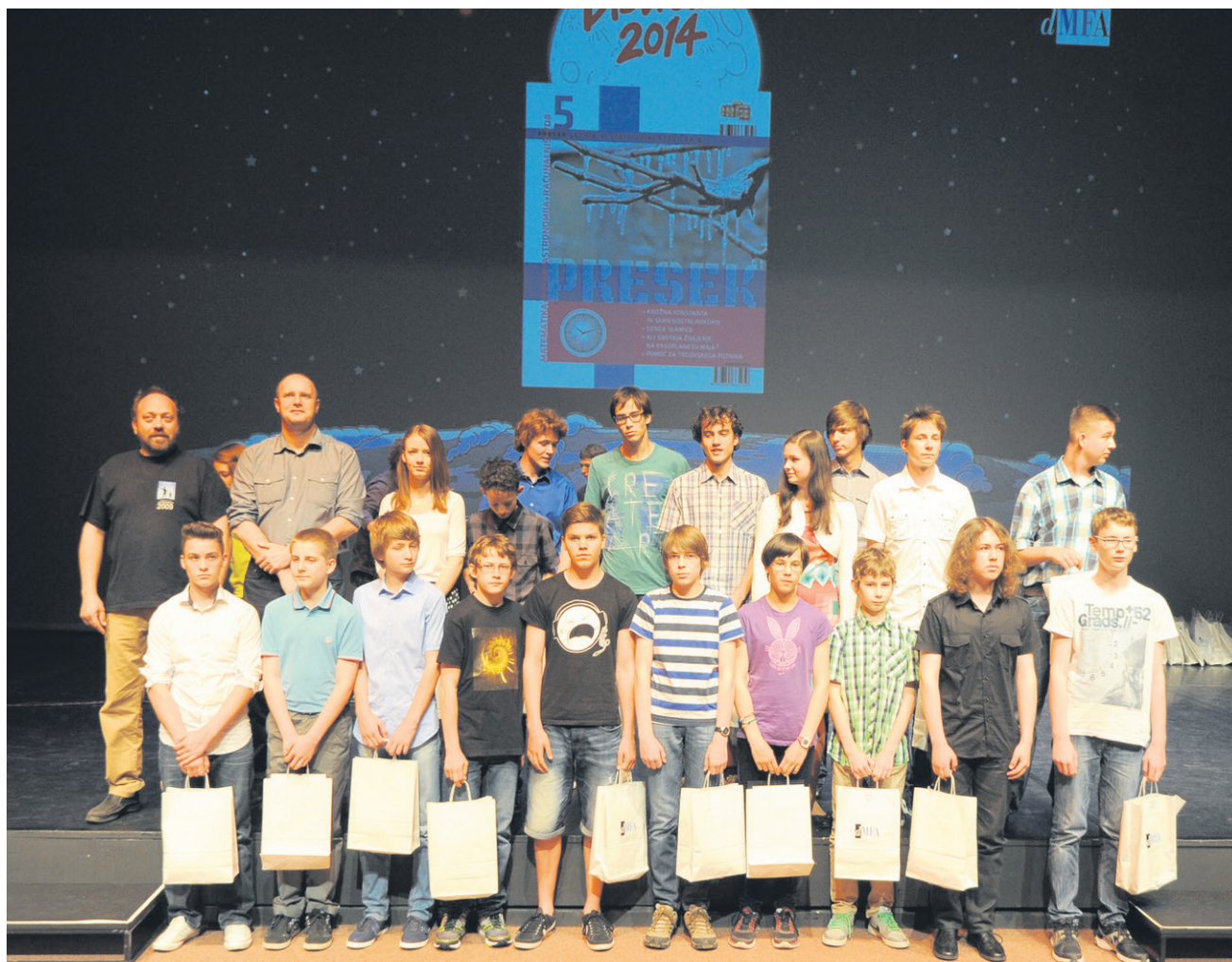
Ne porabim veliko časa za šolo, največ ga namenim za domače naloge in sprotno učenje, v času tekmovanja pa se udeležujem tudi rednih priprav.

Kaj počneš v prostem času?

Rada berem, predvsem znanstveno fantastiko, se sprehajam s svojo psičko Ajšo, jezdim in skrbim za naša konja, velikokrat tudi brskam po spletu. Kadar najdeva čas, greva s sestro po trgovinah, ker obe radi nakupujeva obleke.

Še imaš kakšne druge konjičke?

Ker so moji starši opazili moj posluš in zanimanje za glasbo, so me vpisali v

S podelitve nagrad v Cankarjevem domu.

glasbeno šolo. Ko sem bila še v pripravnici, sem videla violino in vedela, da je to moje glasbilo. Kasneje me je navdušila violinistka Vanesa Mae. Po vseh teh letih v glasbeni šoli je violina še vedno moje najljubše glasbilo.

Kako dolgo že igraš violino?

Igram jo osem let, po končani nižji stopnji sem opravila še dve dodatni leti učenja, letos pa končujem šolanje v glasbeni šoli.

Kako izkoristiš čas po pouku, ko prideš iz šole?

Po kosilu si najprej vzamem nekaj časa zase, nato naredim, kar je potrebno

za šolo, kasneje pa eno uro igrati violino. Dvakrat na teden grem popoldne v glasbeno šolo, enkrat na teden pa na vaje s Celjskim godalnim orkestrom, s katerim imamo pred koncerti tudi intenzivne vaje. Ponavadi mi zvečer ostane čas za crkljanje mačka ob gledanju televizije.

Kaj še počneš, ko nisi v šoli?

Igram v Celjskem godalnem orkestru, jezdim naša konja Tita in Midi, konec tedna včasih spečem tudi pecivo, najraje mafine.

ANA DELČNJAK,
SARA DOBROTINŠEK
Učenki OŠ Vojnik

Če radi pišete in fotografirate, zabeležite dogodke med vrstniki v šoli, društvu, kraju!

Naj še drugi vedo, kaj se dogaja pri vas!

Avtorji prispevkov naj bodo učenci in dijaki in ne njihovi mentorji oziroma učitelji!

Mladi za mlade

Prispevke pričakujemo na elektronski naslov tednik@nt-rc.si

Francoz, ki je požeruh in zaspanec

Podergajsov psiček Aris se je že izkazal kot hišni tat – »Verjamem, da se polovica ljudi, ki imajo pse, brez njih ne bi odpravila na sprehod,« pravi vojniški župan Beno Podergajs

»To je izjemno prijazen in družaben pes, ki se zelo rad druži z ljudmi. Tudi velik firbec je. Ko nekdo pozvoni, se prvi odpravi k vratom, pogleda, kdo je prišel, ga povohlja, pozdravi in se vrne na svoje mesto,« pravi o domačem francoskem buldogu župan Vojnika Beno Podergajs. Ti psi niso ravno vrhunski čuvaji. »Na kaj takšnega, kar mu ni všeč, vseeno opozori z laježem,« dodaja župan.

Podergajsov Aris je doslej ugriznil enega samega človeka, in to kar župana. »Nekaj sem ga poskusil naučiti, vendar ti psi niso ravno najboljše učenci. Trmasti so, težko učljivi,« pojasnjuje neljub dogodek župan Beno. Francoski buldogi so prav tako hudo požrešni. Domačim je kar dvakrat povzročil hude skrbi, saj je pojedel neznano stvar in so morali poiskati pomoč veterinarja. Aris se je že izkazal kot hud zmikavt, hišni tat. »Ko še nismo vedeli, kakšen požeruh je, nam je skočil na stol in z mize pojedel velik zavitek masla. Od takrat na mizi ne puščamo nobene hrane več,« je o hudem požeruhu povedal Beno Podergajs.

Poleg tega Aris veliko spi. »Ti psi so veliki zaspanci, v miru bi spali po ves dan, še posebej če so ob njih ljudje. Tako imajo občutek varnosti,« ugotavlja o francoskih buldogih župan. Pes je na srečo zelo zdrav, kljub temu da je star že deset let. Pri Podergajsovih se je znašel po sinovi zaslugi, takrat je bil še najstnik. »Posebej je vzljubil živali. Tako smo najprej kupili manjši akvarij za ribe, nato večjega, potem še psa,« se spominja Arisovega prihoda Beno Podergajs.

»Doma najprej nismo bili najbolj navdušeni, še posebej žena ne. Nato smo se na psa navadili in ga, ko smo na dopustu, kar pogrešamo,« je odkrit župan. »Kljub vsemu je priden pes, ki v hiši ne stori nič takšnega, kar nam ne bi bilo všeč,« je pohvalil Arisa po naštevanju posameznih pasjih grehov. Pravi, da je tega psa treba imeti stalno na očeh in poskrbeti za primerno količino hrane zanj. Pojedel bi namreč vse, kar dobi.

Rad pobegne

Pes v hiši pomeni seveda različne obveznosti, med drugim redne sprehode. Podergajsovi so dopoldne v službah, zato ga takrat sprehajata tast in tašča, upokojenca. Aris je pred hišo včasih privezan, ker rad pobegne k njima, saj živita v bližnji okolici. To se je zgodilo že štirikrat, ko mu je uspelo prečkati glavno cesto skozi Vojnik. Številne Vojničane, ki so lastniki psov, ti prisilijo, da se z njimi odpravijo na sprehod. »Na sprehodih srečujem številne občane. Verjamem, da se vsaj polovica teh ljudi, če ne bi imeli psa, ne bi nikoli odpravilo na sprehod. Podergajsovi živijo v središču Vojnika. »Včasih se pošalim, da smo z eno stranjo hiše v središču in z drugo povsem na deželi. Tako se odpravim z Arisom mimo hmeljišč proti Arclinu, na Štolnerjev

hrib ali mimo Titovega parka proti Višnji vasi,« je povedal župan, ki je človek gibanja, navdušen planinec. »Včasih se napotiva do Svetega Tomaža nad Vojnikom ali do planinske koče, vendar je to za Arisa v poletnih mesecih prevelik zalogaj,« je dodal Podergajs. Francoski buldogi vročino slabo prenašajo. Do Svetega Tomaža je kar uro navkreber in uro nazaj.

Pasja napadalnost

Francoski buldog Aris ima rad človeško bližino za razliko od pasje in mačje. »Manjše pasme je in do večjih psov zelo napadalen, pa saj pravi, da so manjši psi bolj hudi kot večji,« je v zagovor Arisu

spala skupaj. Iz časov, ko je bil še pri starših na kmetiji, se spominja različnih psov mešancev, ki so doživeli različno usodo. Eden je dobil steklino, drugi se je izgubil in jim ga kljub nekaj veliki iskalni akciji ni uspelo več najti.

Župan Beno Podergajs ima v življenju s psi tako dobre kot slabe izkušnje. Nekoč je obiskal kmetijo pri Šentjurju, kjer je lastnik kidal sneg. Ob njem je bil pes, ki ni bil na verigi. Pes je napadel župana. »Lahko bi me krepko ugriznil. Na srečo sem bil dobro oblečen, saj sem na sebi imel več oblačil in debelo bundo,« se spominja neljubega srečanja z napadalnimi štirimi tačkami. »Je pa res, da psu strahu ni

Vojniški župan Beno Podergajs z domačim psom, francoskim buldogom Arisom.

povedal župan. »Dosegli smo, da ni preveč napadalen, preveč popadljiv,« je še povedal o različnih vzgojnih prizadevanjih.

Pri Podergajsovih sosedih imajo tako psa kot mačko, vendar se z nobenim od njiju ne razume ravno najbolje. »Do neke mere še gre, potem je prijateljstva konec,« opazuje župan, ki se spominja mladosti pri starših, kjer so se domači psi z mačkami vedno dobro razumeli. Dogajalo se je celo, da sta pes in mačka

sem pokazal in se je zato umaknil,« se še spominja. Druga slaba izkušnja s psi je povezana z domačim Vojnikom, kjer je bil na sprehodu čez bližnji hrib. Tam se je v župana od zadaj zakadil tuj pes, zato se je Podergajs obrnil, nad psom povzdignil glas in ga odgnal. »Psu ne smeš nikoli pokazati hrbta, ne smeš mu pokazati strahu in tako se takšno napeto srečanje bolje konča,« svetuje župan.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

NAGRADNI RAZPIS

Pošljite čim bolj zanimivo fotografijo svojega ljubljénčka

Zagotovo ste svojega hišnega ljubljénčka s fotoaparatom že kdaj ujeli v kakšni zabavni ali nenavadni situaciji. Če bi radi z bralci Novega tednika delili to svojo izkušnjo, nam pošljite fotografijo in napišite nekaj o tem, kdo je na njej in ob kateri priložnosti je nastala.

V uredništvu jih bomo sprejemali vse poletje in objavljali v julijskih in avgustovih številkah časopisa ter na koncu nagradili tistega avtorja, ki bo s kuponi bralcev

zbral največ glasov. Nagrado bo prispevalo podjetje Hana-Ana iz Zadobrove pri Škofji vasi (www.hana-ana.si), ki ponuja hrano in pripomočke za hišne ljubljénčke.

Pobrsajte torej po arhivu ali ustvarite nekaj povsem svežega! Izdelek (izberite enega) nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na elektronski naslov nt-rc.si (pri tem mora biti fotografija velika vsaj 300 kb). Ne pozabite pripisati svojih podatkov.

Na sliki je moj psiček Bolt. Je yorkshirski terier, zelo igriv in prijazen psiček. Na dopustu tudi rad supa, kar je razvidno s fotografije.

Sara Konščanski, Hmeljarska cesta 3, 3312 Prebold

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 20. avgusta od 3. ure do 31. avgusta do 24. ure.

14. ČE	list do 16. ure
15. PE	list do 17. ure, od 18. ure plod
16. SO	plod
17. NE	plod do 12. ure, od 13. ure korenina
18. PO	korenina
19. TO	korenina
20. SR	korenina do 10. ure, od 11. ure cvet

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2014, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

Ko zboli telo, trpi tudi duša

Srečališče za bolnike in svojce

Spomladi smo poročali o skupnem projektu Splošne bolnišnice Celje in celjskega društva Srečališče, kjer psihoterapevke iz društva nudijo brezplačno pomoč onkološkim bolnikom in dolgotrajno bolnim otrokom in mladim ter njihovim staršem. Psihoterapevtska podpora pri težki bolezni, ki ponavadi ni le bolezen samo enega člana družine, ampak prizadene celotno družino, je v svetu vedno bolj razvita. Čeprav je projekt naletel na dober odziv, je v Sloveniji mogoče čutiti, da je pomoč psihoterapevta še vedno tabu.

Psihoterapevti iz Srečališča obiskujejo bolnike na oddelkih celjske bolnišnice, kjer jim prisluhnejo, se z njimi pogovarjajo, pri čemer imajo skupine in delavnice, namenjene podpori in terapiji, tudi v svojih prostorih v Vodnikovi ulici v Celju. Tam psihoterapevtovo pomoč prostovoljno največkrat poiščejo ljudje, ki so se s psihoterapijo že kdaj srečali. Na njihova vrata potrkajo tudi starši, ki nimajo bolnega otroka, temveč takšnega, ki ima težave pri odrasčanju, prilagajanju na okolje. Pri tem lahko imajo otroci težave tudi zaradi težke družinske situacije in potrebujejo pomoč. Huda bolezen lahko človekovo telo in dušo zelo ohromi. In vsak bolnik se na svoj način spopada z njo. V borbi za življenje ali telesno zdravje mnogi žal pozabijo na zdravje svoje duše. In tu nastopi tovrstna psihoterapevtska pomoč. Nevsiljivo. Človek, ki je bolan, ve, da ta pomoč obstaja. Nekateri jo sprejmejo, drugi ne. Pomoč psihoterapevtov lažje poiščejo ženske in tisti, ki jim morda to možnost priporočijo zdravniki. V pogovorih odkrivajo presenetljive sposobnosti ljudi, ki so jih morda ves čas – do izbruha bolezni – tlačili globoko v sebi.

Občutek krivde

»Ugotavljamo, da je bolezen tesno povezana z občutki krivde. Vemo, da psiha prispeva k človekovemu zdravju. Ko človek zboli, morda takoj pomisli, da je z njim nekaj narobe. Toda še vedno je žal v družbi sramotno iti po pomoč, saj okolica na splošno ne gleda z odobravanjem na to, če nekdo poišče psihoterapevta,« pravi Ana Miletić, univ. dipl. psihologinja in specializantka psihoterapije iz Srečališča. Bolniki toliko težje sami poiščejo pomoč, ker v času spopadanja z boleznijo ne želijo še več »jamaranja«. »Nekateri mislijo, da je podpora, ki jo nudimo v tem primeru, kot »kopanje po človekovi notranjosti, kot iskanje travm. Vendar naše delo ni namenjeno temu. Ljudje, ki so bolni ali so bolni njihovi svojci, ne po-

Ana Miletić, univ. dipl. psih. in specializantka psihoterapije: »Kot da v psihičnem svetu starša bolnega otroka velja prepričanje, da ne sme poskrbeti zase.«

trebujejo še dodatne izgube energije zaradi drezanja v preteklost. Želijo samo podporo. V pogovorih z njimi najdemo dobre stvari, pozitivne izkušnje, stremimo k sprejemanju, razumevanju, vključenosti,« dodaja Sabina Rožen, univ. dipl. soc. delavka in specializantka sistemske družinske psihoterapije. Dosedanje izkušnje pri

se posvetiti otroku. Toda ko je njihova pozornost usmerjena stran od sebe, prihaja do izgorevanja in na začetku se tega niti ne zavedajo. Pravzaprav se zdi, kot da se tega ne bi smeli zavedati, češ »moj otrok je bolan, jaz sem pa zdrav, zato se moram ves predati njemu«. Dokler ne pride opozorilo od zunaj, od okolice in celo od otrok.

»Življenje nas preizkuša na različne načine. Moč pa je v človeku. Kaj vse se da preživeti! Pomembno pri tem je, da imaš smisel, podporo in da nisi sam,« pravi Sabina Rožen, univ. dipl. soc. delavka in specializantka sistemske družinske psihoterapije.

tovrstni pomoči bolnikom na Celjskem so pokazale, da se ljudje težko odločijo za intenzivno sodelovanje v terapiji in da terapevtom težko odprejo vrata do svojih občutkov. A ko sprejmejo pomoč, pogovori vedno odprejo okno, skozi katerega spoznavajo, da je svet zanje tudi lep in da imajo pravico do lepših občutkov.

Od »Mama, ne delaš prav« ...

Zelo hude so tudi zgodbe staršev bolnih otrok. Za svojega otroka žrtvujejo ves svoj čas, svoje življenje. »Opažamo, da je danes v družbi velikkanska vrednota ravno žrtvovanje. Starši menijo, da je edino smiselno dati sebe popolnoma na stran,

Takrat se starši zavedo, da bolan otrok ne potrebuje še bolnih ali pregorelih staršev. Treba je ozvesti to,« razlaga Roženova. »Bojim se, da starši zaradi skrbi ne morejo resnično slišati svojih otrok,« še doda Miletićeva. Včasih se celo zgodi, da starše »stresni« bolan otrok, ki v vsej skrbi svojih staršev prepozna preveliko žrtvovanje in jih na to sam opozori. Celo pove: »Mama, ne delaš prav ...«

... do »Mami, spet se smejiš«

Nekateri starši se bojijo skupinskih delavnic, ker ne želijo slišati, da se je nekega drugemu otroku stanje poslabšalo oziroma da se je bolezen ponovila. V tem strahu mnogi pogledajo proč

Sabina Rožen, univ. dipl. soc. delavka in specializantka sistemske družinske psihoterapije: »Psihoterapevtska skupina in njena podpora bolniku imata moč, usmerjeni cilji pa delajo čudeže. To je zaklad sku-pinskega dela – pot naprej.«

in spregledajo pomoč, ki bi jim lahko pokazala, da imajo tudi oni pravico narediti nekaj lepega zase. »Pogosto so predvsem matere izčrpane. Včasih imamo občutek, kot da mora otrok dovoliti staršem, da sprejmejo psihoterapevtsko pomoč. Te izkušnje so tako za otroka kot za starše pretresljive,« dodaja Roženova. Vsak starš ima pravico

predoval. Vendar ker je bila preveč zaskrbljena in zato-pljena v samožrtvovanje, lepih stvari ni videla. In v pogovoru je doživela trenutek, ko je sama sebi dovolila biti kljub vsemu srečna. Srečna mati, srečna prijateljica in srečna partnerka. Potrebvala je ubesedenje svojih občutkov in sprejemajoče okolje, da je kljub težki izkušnji videla življenje bolj celostno. Največji dar je bil, da je to opazil njen otrok. »Mami, spet se smejiš,« naj bi ji dejal.

Stres privede do bolezni

»Hvala, da sem lahko povedala/povedal,« je najpogostejša izjava bolnikov, ki jih psihoterapevke iz Srečališča obiskujejo v Splošni bolnišnici Celje. In ravno v takšnih izpovedih ljudje sami pogosto povežejo hude dogodke v svojem življenju z nastankom bolezni, češ »leto po smrti hčere ali moža sem zbolela«. Iz tega je mogoče domnevati, da morda niso samo življenjske navade vzrok bolezni, ampak njihov skupni imenovalec – stres. »Predvsem za raka je značilno, da je povezan s stresom, ki ga človek doživi približno leto pred pojavom bolezni. Ob stresu oslabi imunski sistem in nastane prostor za bolezen. Ampak mi pravimo,

če je stres odprl vrata bolezni, potem lahko podpora in pogovor, ki zmanjšata stres, odpreta vrata okrevanju. Ljudje se morajo znebiti stresa, spremeniti svoj »fokus«, se spomniti vseh svojih življenjskih dosežkov, odpreti oči in s tem dobiti moč za naslednji korak,« pojasnjuje Roženova.

Bolečina v bolečini

In prav neverjetno je, kakšne strese doživljajo tudi ljudje, ki so že zboleli. Večina jih s svojo boleznijo ne želi obremenjevati – tako dojemajo – svojcev, prijateljev. Nekateri se o tem lahko pogovarjajo, a način in globina pogovora sta odvisna od kvalitete odnosov: koliko smo pri nekom varni, koliko mu lahko zaupamo. »Neka gospa nam je zaupala, da se z možem lahko pogovarja o bolezni, s hčerami pa ne, saj ves čas jočejo. Torej mama, ki je zbolela, ne more deliti svojih občutkov z otroki. V drugem primeru bolnica ni želela povedati vseh svojih diagnoz svojemu partnerju. Ni hotela, da bi vedel za vse razloge, zakaj se tolikokrat zdravi v bolnišnici. Na nek način ga je »čuvala« pred tem, da bi ga bilo strah za njo, pred žalostjo, bolečino,« pravi Miletićeva. »Si predstavljate, kakšno breme nosi ta gospa? Ona, ki je bolna, skrbi še za nekoga zdravega in zaradi tega ne more deliti svojih strahov ...« se vključi Roženova.

Sprejeti, a vedeti, kaj sprejemaš

Vedeti je tudi treba, opozarjajo v Srečališču, da marsikaj ostane neubesedeno in skrito v ljudeh. Utopično je pričakovati, da bodo na površje prišle vse stvari, ki so globoko skrite v človekovi notranjosti. »Pomembno je, koliko kdo lahko sprejme. Nekateri bolniki ne morejo sprejeti tega, da so zboleli. So v bolnišnici, sodelujejo pri terapiji, vedo, kakšna je diagnoza, a je niso pripravljeni sprejeti,« pravi Miletićeva. To naj bi bil obrambni mehanizem zaničanja, zaščita pred doživljanjem določenih čustev. »Najboljše je, da sprejmeš bolezen in se zavešaš, kaj sprejemaš. Aktivna potlačitev pomeni: vem, kaj mi je, ampak se ne bom ves čas ukvarjal s to bolečino, bom pa spremenil svoj način življenja, izkoristil dan, ne da bi ves čas doživljal strah,« še razloži. Skupinsko delo v primeru podpore bolnikov in njihovih svojcev prinaša zanimive izkušnje. Ljudje svojo težavo vidijo v drugi luči in ugotovijo, da imajo tudi drugi težave, morda še večje, in jih zmorejo premagovati. Medsebojna motivacija.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič.
Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete
na simona.solinic@radiocelje.com

Beg pred policisti ni dobra odločitev

Voznika avtomobila lahko ustavijo s stingerji, ki pa so prepovedani za motoriste

Lani je na Celjskem odmevala prometna nesreča, v kateri je pri Šentjurju umrl 27-letni voznik. Ta se je ubil, zatem ko je trčil v kapelico po nekajkilometrski divji vožnji. Bežal je pred policisti, ki so ga želeli ustaviti, saj je vijugal po cesti, pri čemer ni upošteval policijskih znakov za obvezno ustavitev vozil. To je eden od primerov, ki so se po policijskem zasledovanju voznikov končali tragično. Kar nekaj naj bi jih še bilo na našem območju v preteklosti. Ne glede na višino kazni, ki lahko doleti kršitelja, je denarna kazen neprimerljiva s tako tragičnim koncem nepremišljenega dejanja.

Mesečno naj bi se na našem območju zgodil vsaj en primer, ko morajo policisti voznike ustavljati s sledenjem ali celo z uporabo sredstev za prisilno ustavljanje samo zato, ker ne upoštevajo njihovih znakov. 27-letni voznik, ki ga je nepremišljenost lani stala življenja, je očitno bežal zaradi strahu pred kaznovanjem zaradi nevarne vožnje. In ravno to je tudi na splošno najpogostejše razlog, da vozniki ne želijo ustaviti. Pogosto odpeljejo naprej tudi zaradi vinjenosti.

V tretjič gre rado

Policisti lahko uporabijo sredstva za prisilno ustavljanje vozil, če voznik pred tem dvakrat ne upošteva znakov za ustavitev vozila. Pri tem ni toliko pomembna teža prekrška. Za nekatere voznike policisti na primer sploh ne vedo, zakaj ne ustavijo, saj se takšni begi kdaj zgodijo tudi med rednim nadzorom prometa. Beg ponavadi pomeni sum, da ne gre le za kršitev, ampak tudi za kaznivo dejanje. Zato se dogaja, da ob ustavitvi vozila, policisti v njem najdejo tudi predmete, ki izvirajo iz kaznivih dejanj. Ko voznik po drugem policijskem opozorilu – največkrat s svetlobnimi in z zvočnimi signali – ne ustavi, imajo policisti možnost, da ga ustavijo prisilno. Najbolj znano sredstvo, ki je tudi

Pred časom so konjiški policisti prijeli 26-letnega voznika, ki jim je pred ustavitvijo večkrat pobegnil. Pri tem je celo namerno zapeljal proti policistu, ki se je trčenju izognil zadnji trenutek. Ko so mu sledili več kilometrov, je v nekem trenutku celo zapeljal vzvratno in kar štirikrat trčil v policijska vozila.

Bodice, ki so najbolj nevarne za bežeče voznike.

Pred časom je 44-letni Celjan zaradi neupoštevanja znakov za ustavljanje povzročal sive lase ljubljanskim policistom. Sprva je s priklopljeno prikolico, na kateri je imel večjo plastično posodo, pripeljal na bencinski servis in natočil okoli tisoč litrov dizelskega goriva, nato je bencinski servis zapustil, ne da bi plačal. Med begom pred policisti mu je celo s prikolice padla posoda z gorivom, poškodoval pa je tudi nekaj obcestnih objektov, dve parkirani vozili in trčil v štiri službena vozila policije. Osumljenca je policija na koncu ustavila s pomočjo prisilnih sredstev in mu odvzela prostost. V tem primeru so bili poškodovani kar štirje policisti. Vozilo, s katerim je moški bežal, je bilo ukradeno.

najbolj učinkovito, je tako imenovani stinger. Gre za bodičast trak, ki ga policist vrže pravokotno na vozišče. Ko oseba zapelje čezenj, trak predre pnevmatike in dolgotrajna vožnja ni več mogoča.

Bodice pod kolesa

V primerih bežečih voznikov je pomembna tudi dobra organizacija policistov. Vezni člen med policisti je operativno komunikacijski center, ki o vozniku obvesti tudi druge patrulje. Te lahko pripravijo stinger in ga namestijo na cesto, po kateri pripelje voznik. Nevarnosti, da bi njegovo vozilo zapeljalo s ceste, praviloma ni,

morajo pa pred tem na tem cestnem odseku ustaviti ves promet iz nasprotni smeri, saj je nemogoče vnaprej predvidevati reakcijo voznika, ki zapelje čez stinger. »Se je pa že dogajalo, da so se nekateri vozili s praznimi pnevmatikami še nekaj kilometrov,« razloži prometni inšpektor na Policijski upravi Celje **Edi Baumkirher**. V policiji obstajajo še druga sredstva oziroma predmeti, ki jih uporabijo za to, da vozilo ne more speljati. Kadar ustavijo večkratnega kršitelja in obstaja sum, da prepovedi vožnje ne bo upošteval ali da bi lahko po ustavitvi vozila sunkovito odpeljal, mu pod kolesa prav tako postavijo posebno bodičasto napravo.

Varnost na prvem mestu

Ena od možnosti prisilne ustavitve je tudi blokada z vozili. V tem primeru mora

Kazen za neupoštevanje policijskih znakov za ustavljanje je 500 evrov in 5 kazenskih točk.

jo biti v sledenje vključena tri službena policijska vozila, a v takšnih situacijah vedno pride do trčenja in poškodovanja vozil. Tri policijska vozila obkrožijo bežeče vozilo ob levi, desni in zadnji strani in ga na ta način ustavijo. Ti primeri so na Celjskem redki. Nekaj več težav je, kadar policijskih znakov ne upošteva motorist. Za prisilno ustavljanje motoristov namreč stingerja ni dovoljeno uporabljati, saj lahko povzroči hud padec voznika in s tem poškodbe. »Prvo načelo prisilnega ustavljanja voznikov je vedno varnost policistov in ostalih udeležencev v prometu,« dodaja Baumkirher. Prisilno ustavljanje je nevarno tudi za policiste, zato se – kadar gre za hude primere kršiteljev, ki bi lahko s svojim begom ogrozili več voznikov in udeležencev v prometu – včasih tudi ustavijo in se raje poslužijo preverjanja vseh podatkov o vozilu in vozniku ter obveščajo ostale patrulje, ki bi ga lahko ustavile drugje.

Po ropih in umorih

Pogosto razlog za beg pred policisti niso samo cestno-prometni prekrški, ampak

Pred leti so divjega voznika imeli tudi v Velenju. Star je bil komaj 19 let. Ker ni ustavil, so policisti to storili s stingerjem.

roparja ali storilca drugega kaznivega dejanja očitvidci opazijo in policiji sporočijo, s kakšnim vozilom se je odpeljal. In to so podatki, ki so ključni za policiste. Takrat v svoje metode dela pri iskanju storilca vključijo tako imenovane cestne blokadne točke. Kot pojasnjuje Baumkirher, gre za to, da na določenih cestnih odsekih policisti ustavijo vsako vozilo, ki pripelje mimo, in preverijo podatke o lastniku in vozilu. »Policisti so pri tem opremljeni z zaščitno opremo, dolgocevnim orožjem in neprebojnimi jopiči,« dodaja inšpektor. Ne gre torej za prisilno ustavljanje vozil, se pa s takšnim »blokadnim« ustavljanjem temu izognejo. Napak pri takšnem preverjanju ne sme biti. Če je bilo pred tem storjeno kaznivo dejanje in iščejo storilca, se policisti zavedajo tudi možnosti, da vozi ukradeno vozilo ali da ima sostorilca, ki mogoče ni sodeloval pri storitvi kaznivega dejanja, služi pa kot voznik. Kako organizirajo in na katere ceste postavijo tovrstne blokade, je odvisno tudi od kraja storitve kaznivega dejanja – lahko je to v središču mesta ali morda kje na podeželju. Ravno na podeželju ima storilec več možnosti, da uide po stranskih cestah, a ker policisti upoštevajo tudi to, so blokadne točke popolnoma mogoče tudi na cestah, ki so morda za promet manj pomembne.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: PU Celje

Kadar policist v prometu opazi prekršek ali kaznivo dejanje voznika, sam pa je v svojem osebнем vozilu, praviloma o tem obvesti operativno komunikacijski center, kjer organizirajo delo ostalih policistov, ki prekrškarja ali sumljivega voznika ustavijo. Kljub temu da imajo policisti pooblastila, se takšnega ustavljanja, kadar so v lastnem vozilu, ne poslužujejo. Če je ogroženo življenje, praviloma policist ne glede na to, da ni v službi, odreagira. Uradno je težko te stvari potrditi, vendar pogovori s policisti na terenu kažejo, da bi se skoraj vsak policist odločil za to, da bi kršitelja poskušal uloviti in prijeti, četudi ni v službenem vozilu.

Policisti se praviloma za varno sledenje voznikom, ki ne želijo ustaviti in njihovih znakov ne upoštevajo, usposabljaajo v sklopu izobraževanja za poklic policista.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Računalniška tiranija

Družina je lahko srečna, če ima dovolj ljubezni, denarja, razumevanja in ... najmanj dva računalnika. V ločenih sobah po možnosti.

Oče: »Sin, hitro ven, hiša nam gori!«
Sin: »Ati, počakaj, samo »selfi« dam na »fejs«.

Hčerkica: »Mami, zakaj slon noče kupiti računalnika?«
Mami: »Boji se miške.«

Bolezen evrocone

Bolnik se vrača iz ordinacije in sreča prijatelja.
»Kaj je novega?«
»Nič, bil sem pri zdravniku v zasebni ordinaciji.«
»In kaj ti je rekel?«
»200 evrov.«
»Ah, ne, ne sprašujem te tega, ampak kaj imaš?«
»50 evrov.«
»Ampak človek, sprašujem te, kaj ti manjka?!«
»Manjka mi 150 evrov.«

Poročila bi se

Klepetata koza in polž.
Koza: »Polž, veš, kaj, jaz bi se pa poročila s teboj.«
Polž ji hitro odgovori: »Ah, ne, priznaj koza, da samo zaradi hiše.«

Najljubši film

V službi so vprašali Janeza, kateri je njegov najljubši film. Izstrelil je: »Video moje poroke, vendar le, ko ga gledam nazaj.« Sodelavce zanima, zakaj nazaj. In Janez pojasni: »Preprosto, vidim, kako mi muzikant vrne denar, krožniki so še polni, predvsem pa mojo Jožico predam nazaj ... v roke njenega očeta.«

partner pri gradnji hiše
CINKARNA
www.cinkarna-gradnja.si

SPLETNA TRGOVINA
BREZPLAČNA DOSTAVA
UGODNOSTI
NASVETI

Spraševali smo vas, kako se imenuje poletna rubrika, v kateri smo mesec in pol razvajali vaše brbončice. Pravilen odgovor se glasi: Poletje v Novem tedniku – Dobrote slovenskih kmetij.

Nagrado, to je majico naše medijske hiše, si je prislužila **Vida Remenih, Zalog 1/B, 3222 Dramlje.**

NAGRADNO VPRAŠANJE

Sprašujemo pa vas: »Kako se imenuje rubrika, v kateri opozarjamo na packe v okolju?«

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 19. avgusta, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

NA SVOJ RAČUN

Zgledi vlečejo

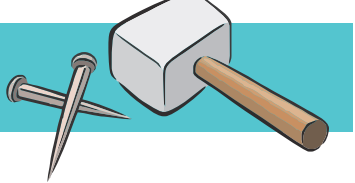
Saška T. Ocvirk je po večmesečnem zasluženem odmoru – povila je namreč že tretjega sinka – navdušeno in pomenljivo izustila, da ji je v sredo ob 14.40 **Jerica Potočnik** že oddala prispevek za radijski Osir. A jo je **Ivana Stamejčič** potolažila, da to pravzaprav ni nobena novica, kajti naša Jerica je vedno tako vestna. Vendar Saškina pohvala ni bila čisto brez podtona. Dejansko je želela sporočiti preostalim sodelavcem: »Da vam ne bi padlo na pamet, da bi mi oddajali prispevke zadnji dan pred montažo oddaje.«

MODROSTI

Skrivnost življenja ni samo v tem, da živimo, temveč tudi v tem, da vemo, zakaj živimo. (F. M. Dostojevski)

PIKA NA I

Lokalne so nekaj drugega kot državnozborske

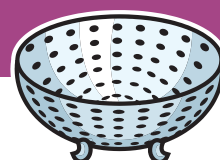
Po mnenju celjskega župana **Bojana Šrota** so vse analize lokalnih volitev pokazale, da ni korelacije med državnozborskimi in lokalnimi volitvami. Zlasti ker so lokalne volitve veliko bolj osebne in pravzaprav tudi neposredne, saj ljudje dejansko dajo glas tistemu, za katerega želijo, da je izvoljen. Državnozborske volitve so se izrodile v volitve predsednika vlade, je prepričan celjski župan, ko je odgovarjal na vprašanje o možnih posledicah hudega poraza SLS na volitvah v DZ za izid lokalnih volitev.

Morda pa v tem grmu tudi tiči zajec, zakaj se Bojan Šrot še vedno ni (javno, pri sebi zagotovo že) odločil (kar je sicer pri njem že tradicija), ali bo še petič kandidiral za celjskega župana. Čeprav je v teh dneh zelo intenzivno premišljeval, kot je povedal v prešernem smehu, pri čemer je obljubil, da bo vse jasno do konca tega meseca.

114 SUDOKU

						9	1	5
			6		3			
4	8	1						
						1	2	
			5	7			8	
6	1	7		2				
2		5					6	4
			3		5			
						8		9

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Naš pa že ni tak

Odkar so tri prazne hiše sredi naše ulice pred meseci dobile nove lastnike, je ob koncih tedna pri nas živahno kot na otroškem igrišču. Vsaka mlada družinica ima namreč eno deklico in enega fantiča. Pisana družbica je to, vse od takšnih, ki še s prsti pokažejo, koliko so stari, do prvošolca. Nekega dne so na dvoriščih aktualni skiroji, drugič cela ulica igra badminton, no, vsaj trudi se ... Nato fantini v senčki dreves vozijo avtomobilčke, damice pa si na mizicah in stolčkih lakirajo nohte in vohajo parfum, s katerim jih je poškopila ena od babic. Čez živo mejo letijo žoge, izza vseh voglov se slišijo pesmice in izštevanke. Tako je skoraj od jutra do večera. Le okoli poldneva postane vse nenavadno tiho. Nekaj uric kasneje se najmlajši prebudijo iz popoldanskega spanja, ta »veliki« se odlepijo od risank in spet imamo cel žur.

Nad tem otroškim rajem, ki močno spominja na čase, ko sem tudi sama plezala po drevesih in se s sosedi z ulice obmetavala z blatnimi kroglicami, je več kot navdušen tudi moj mali nečak. Ko pride na obisk, ob izstopu iz avta namesto pozdrava navadno izstrelji: »Kje pa je ta in ta, da se gremo igrat?« Čeprav ga na vse pretege skušamo zvabiti k mizi, da bi dal najprej vsaj kaj v usta, se obrne in že ga ni več na spregled. Treba je preizkusiti igrala pri lvi, Marko ima nov traktor na pedala, Eva je dobila roza kolo s košarico, pri Luki doma imajo malega mucka ... Vsemu temu sta še babica in dedek, ki sta sicer najboljša družba za na morje, mojstra v pripovedovanju pravljic in tista, ki si ju naš triletnik izbere za uspavanje, težko kos.

Na zadnjo sončno nedeljo je vsa gručica parkirala na naši zelenici. Skuštrane gla-

ve so se na veliki odeji pridno igrale. Malo je bilo hihitanja, nekaj pogovarjanja, mrmranja. Kar naenkrat smo zaslišali vik in krik in po rdečih ličkih najmlajše prebivalke v ulici, ki je že tekla domov, so lile krokodilje solze. Mediatorji smo prihiteli naokoli in začudení poizvedovali, kaj se je zgodilo. Preostala šesterica je nemo gledala. »Jaz že nisem bil,« so zagotavljali vsi po vrsti. Igra se je nadaljevala, starešine smo znova sedli na teraso h kavi. Nekoliko nekoristno smo se počutili, saj nismo našli krivca. Babica je modrovala, da je bil zagotovo sosedov Marko, ki je pravi lump in vedno nagaja. Vprašala sem jo, če je morda pomislila na našega Jako. »Jaka? On pa že ni tak!« Seveda, ko te izpod svetlih kodrov pogleda s svojimi modrimi očmi, je res kot pravi angelček, a kot vsak malček je tudi on z vsemi žavbami namazan, sem tuhtala sama pri sebi. Vendar oporekati babici, da je njen vnuk morda kaj manj prebrisan kot vsi ostali mulčki, ne bi imelo smisla.

Zvečer sva si z malim hlačarjem v kopalnici umivala roke. Ko je stal na pručki in so milni mehurčki z njegovih dlani spirali sledi dneva, sem ga pobarala, kaj se je zgodilo popoldne. »Eva mi je dala lubčka in sem jo uščipnil,« je izstrelil. Kar naenkrat mi je postalo vse kristalno jasno. Zakaj se vendar odrasli vmešavamo v tako resne stvari? »Ta mali« se sami dogovorijo in držijo skupaj. Ko je treba deliti lubenico ali ko je pred odraslimi treba zatajiti največjega razgrajača. Se razume, danes njihov svet še deluje tako. Čez deset let bo tistega, ki bo predrzen do sosedove gospodične, najverjetneje izdala modrica pod očmi.

MEDIATORKA

MODROSTI

Vesolje mi ne bi posadilo sanj v srce, če mi ne bi dalo tudi moči, da jih uresničim! (Albert Einstein)

REŠITEV SUDOKU 113

9	3	1	2	8	5	6	7	4
7	8	2	4	6	1	9	5	3
5	4	6	9	7	3	1	8	2
3	6	4	5	1	9	7	2	8
2	9	8	7	3	4	5	6	1
1	7	5	8	2	6	3	4	9
4	5	7	3	9	8	2	1	6
6	2	3	1	4	7	8	9	5
8	1	9	6	5	2	4	3	7

Zaupate nam že

— 69 let —

novi tednik

»Gasilsko moštveno« v nove čase

V času, ko se po Evropi začenjajo državna nogometna prvenstva, pri nas pa so nogometaši že odigrali nekaj krogov, se je novo poglavje zgodovine začelo za Hotel Celeia s staro-novim imenom.

RG, foto: SHERPA

Kot je običaj pri športnih kolektivih, ko gre za novo obdobje oziroma novo sezono, so se pred objektivom »gasilsko« nastavili vsi člani moštva Hotela Celeia, ki bodo v prihodnosti pisali novo zgodbo tega legendarnega celjskega hotela.

S tega mesta je odličen pogled tudi na druge vrhove, kar bi pri naših roketnih junakih lahko metaforično pomenilo, da se je že pred začetkom nove sezone v opozorilo konkurenci treba postaviti na vrh. In se ozreti še po kakšnem novem, evropskem vrhu. Zlobneži bi morda dejali, da streha Hotela Celeia le ne bo edini vrh, ki ga bodo v novi sezoni dosegli celjski roketarji.

Pogled z vrha za nov vrh

Tudi roketarš **Luka Žvižej** in glavni trener **Branko Tamš** iz ekipe aktualnih državnih prvakov Celja Pivovarne Laško sta si ob odprtju privoščila pogled z vrha hotela. Morda bo sčasoma ta razgledna terasa postala tako atraktivna kot tista na ljubljanskem Nebotičniku.

RG, foto: SHERP

Govedorejska zabava

Najprej so kosili, grabili, prinašali drva in se preizkusili še v nešteto drugih kmečkih opravilih. In najbolj »kriva« za vse »matranje« sta bila ata **Marjan Turnšek** (predsednik Govedorejskega društva Celje) in njegova hči **Tina** (alfa in omega pri vsem, kar sliši na ime Pušn šank pri Tini).

Po smehu ob tipičnem rdečem konjičku, brez katerega na kmetijah preprosto ne gre, so se zagotovo cedile tudi sline. Na tokratnem kmečkem prazniku so se namreč zbrani govedorejci dodobra poglobili v menda zelo okusno drobovje vola.

Obiranje hmelja je tik pred vrati

V nedeljo je bilo v Braslovčah zelo živahno. Tamkajšnje turistično društvo in Društvo hmeljarjev, hmeljarskih starešin in princes Slovenije sta pripravila 52. dan hmeljarjev, družabno-etnološko prireditve, na kateri med drugim tradicionalno razglasijo novo hmeljarsko princeso in novega hmeljarskega starešino.

Letos sta to postala 18-letna **Barbara Bosnar**, dijakinja tretjega letnika srednje farmacevtske šole iz Gotovelj, in njen sovaščan 55-letni **Ivan Janko Bizjak**, ki kmetuje na 50 hektarjev veliki kmetiji, na polovici vseh zemljišč pa prideluje hmelj. Svečana predaja obeh nazivov je bila del osrednje prireditve in povorke skozi trg Braslovče. Na njem čelu so bili konjeniki KD Mustang Gomilsko, godba in mažoretke Pivovarne Laško ter vozovi, na katerih so se pripeljali starešine in princeze ter ostali povabljeni gosti. Še posebej zanimivih je bilo zadnjih sedem vozov, na katerih so mladi iz okoliških spodnješavinskih vasi v kronološkem vrstnem redu prikazovali razvoj opravil v hmeljarstvu.

ŠO
Foto: SHERPA

Aktualna hmeljarska princesa **Barbara Bosnar** v družbi novega starešine **Ivana Janka Bizjaka**, ki je ob sprejemu hmeljskega mačka poudaril, da hmeljarji potrebujejo nove sorte hmelja, ki bodo bolj prilagojene na vremenske razmere in bodo tržno zanimive na svetovnem trgu. Dodal je še, da jim veliko oviro predstavlja slaba organiziranost in neenotnost hmeljarjev, zato meni, da je skrajni čas, da se povežejo in nastopijo skupaj na trgu prodaje hmelja.

Že zdaj je hmelj skupni imenovalec za gospoda in gospo na fotografiji. **Matej Oset** je namreč član uprave Pivovarne Laško in vodja proizvodno-tehničnega področja, v njegovi družbi pa je **Martina Zupančič**, direktorica Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije, ki je na nedeljski prireditvi vodila obred predaje starešinstva in imenovanje princeze.